

گرفته سخن العقلة بیک برسم گرفته العقرب کوشک العقورج العقرب
ان اشترکه براب حوض بايستاد خوردن را العقرب کزدم دبانه
بند و برجيت در اسمان العقرب کزدم ماده و دوال تراز و
بند دوال نخلين بر پشت باي العقارب ج امره عقرب حمله
ذبي شوم في العقص مرد بخيل و بیک کرده بود در ان شاه
عقصاب کوشيدی سر و بايش بخيد العقرب کوشک
العقارب العقبة بانک شک العقرب خرد بناه العقرب
والعقل ديت والعقل والعقم نوعيت از جامه العقربا
عقاب بيز جنگال العقرب دیک بزرك العقوة میان سرب
العقور سک کزنده العقوق اسب استن و مناغ را بيز کونيد
وهو من الاصدال العقوق العقارب ج العقوق دار و ک
شکم را بيز دد العقيد انک با تو عهد بسته بود

نقوش کوشه و عقاب

عقرب کوشک و دوزی سخت کرم العقرب شير به ل العلاء بزرگوارى
و بر تزي العلاء سندان و سنگ کز بران کنگر کنگر العلاء و
العقوبات ج العلاف علف خروش يقال ما بالارض علاف اي مرع العلاء
دوستى العلافات ج العلافه سخت وانا العلافه اشکارا العلاف
زمين درشت و نشان رسن و نوار بر مهلو اشتر و جزان العلاف
ج العلاف سوسمار پير العلافان درخت که اذان مسواک کنگر العلاف
ماده اشتر کنده کوشت العلاف بکندمه و کنگر العلاف کوشند
کردن وى به ناسباده بود و بکرا ندام سبید العلاف کوشند
العلافم الاعلاف و العلاف ج العلافات ج العلاف و سکار جامه
العلاف بکوه با جمله الايمان الاعلاف ج و العلاف جوا العلافه
کوه و العلاف خون بسته العلاف ج و يقال نظره من ذي علق ايه
من هوى و لقيت منه علق القرية اى الداهية ورجل علق مردي
آرينه و العلافه العلافه العلافه عت ان خاله احد

لاکسج العلاف اشکارا العلافه

ما ز اينده و مرد را بيز کوشيد و با کوشيد العقرب و يقال
المالك عقبة العلافه العلافه العلافه

ت خلق العلاف کوشک العلافه

لاکسج العلاف اشکارا العلافه

ما ز اينده و مرد را بيز کوشيد و با کوشيد العقرب و يقال

ت خلق العلاف کوشک العلافه

ای سخن زنت العورة أنك نگاه داشت آن حاجت آید العوراة
 یح و عورت مرد و زن و العورة شکاف العوزة فرسنگ ای دامن
 سه چهار انگور درهم بسته العوزم اشتر پیر العوج شیخ زبیر
 العوسن دراز احمق الکلیه العوصاء الغریبه و العوصا
 الشده عوصن و عوصن نامبت روز کار العوطب داهیه
 العوف شیر و خروه و مهمان و عورت مرد و حال و نام بلیت
 و نام مرد بیت العو کله زن خویله و دیک بزک العول
 غول و يقال حدیث طویل العولای طویل الذنب العول
 رکبت مرده دان کوی سفند العوالکج العون یار و یاری
 ده و بیاده خراج الاعوان و العوین ج العوج اشتر
 مرغ و مار و آهود راز کردن العراجج العوهق اشتر
 و کا و سیاه و کلغ سیاه را نیز گویند و بسک کوهی و زک
 لا جورد العوهقان دو ستاره است در هبلو فرقدین العویله
 ترینه و اکلام عربی سخن عربی **ه** العهد زینبها
 و بمان العهد ج و العهد باران از بس باران العهد
 ج و العهد منزل که هر کجا شوند باز آنجا آید و يقال کان
 ذلك علی عهد فلان ای فی زمانه و عهدی به و لمریک
 کذا دیدم او را و ز جنین بودی العیاء و العیایا اشتر
 کشته نکتند و العیاء در سخت العیاب عیب کننده العیاء
 شیر و مرد دایر که شب کرد دور شکن العیاف مال کوبی
 العیام العیوب ج العیبه جامه دان العیاب ج و عیبه
 الرجل موضع بزغ العیام اسبید داد العیبه زمین
 نرم العیث الاثر العیوم پیل ماده و کفتار ماده العیدانه
 خرما بن دراز العیر السید و العیر استخوان بر خاسته در میان
 شان و کوده چشم و تندی گوش اندرون سوی و تندی

عور با کسک

عیار شیخی از رسم که در تملک
 کزید عیار پیکار شیخی

مشق بای

بشت بای و تندی میان تمشیر و تندی میان پیکان و کوره و خرد
 خرد نیز گویند الاعیاد و العیارات و المعیونات و غیر السراة
 مرغیت و غیر المدله شیخ جوین العیرانه اشتر قوی العین
 کشتن اشتر العیسجود اشتر تحت العیثم مرنا تبت العیثم و زنت
 پرونا قد بزک العیطاء و العیطل ذن دراز کردن و اشتر در کوزه
 را نیز گویند العیطموس زنت تمام خلق و اشتر را نیز گویند
 العیقه کناره و ریبا العیادم کفتار بز العیله در دینی العیلم
 دریا و جاد بسیار اب العیلمج العیلمج تشنه بشیر العین
 چشم و چشمه آب و نظر کاه الاعین و العیون ج و قوله تعالی
 ولصنع علی عینه ای بمنظر منی و قوله تعالی فانک عینا ای حیث
 ترا که و ترغاک و حفظک العین چشمه خرسید و چشمه ترند
 باران و کشته و مال کزین و مال نقد و زر و چشم بد و دیده
 بان و هستی و نفس چیز و جاسوس و سواد مشکاب خود
 و ابهر که از سوی قبل عراق بزاید و کوهان اشتر و يقال لقیته
 اول عین دیدم او را پیش همه چیز العیاء ماده کا و دینیت
 و عین عیاء چشمی بزدرک و شالا عینا کوی سندی کرد کرد
 چشم سبید العیان دو کوزه پیش را نوزد و ساق العیوف
 اشتر تشنه که آب می پیوید و بخورد العیوق ستار دیت روشن
 بر کناره و حجره العیون نور چشم العیماه اشتر ز
 دو العیهد و العیهم ایضا العیهب مرد ضعیف رجل
 عی و عیوی مردی کران زبان يقال هو عی شیخ اتباع
باب العین المضمونه ب العیاب پیش تآب دریا
 العیبه نیابت ناقه عیبر اسفار اشتری که برو سفر کنند
 و يقال عیبر عیبه و عبرتها ای سخنها العیبر کناره ج العیبر
 سدر کناره جوی العبوده و العبودیه بندیک العیبه کبر العیرفان

عین زنت کا به در فارسی
 عیست

عین زنت عین الکمال شیخ

عین زنت عین الکمال شیخ

خروه العنار فوج العنل العليط الجافي الشريخ الشرو والجمع العنق
 العتم زبون دشتي **ف** العشان دود العواتن ع العنة حوى
 العنح العنكول سر ذك خرما العنا كبلح العنل ط شير تيره
 العنمان بجه حوز و عثمان نام مرد بيت العنقون سر بين العنا
 ج و عشون الريج اولح العناب تحت شكفت الحارم عودت
 مردم و مردم تحت الحناف لاغز الجالذ والجالط والجالد والجالط
 شير تيره الجاله پش خورد الجاهن الطباخ الجاوين دلالة
 پيغام برد ببيان زن و شوي الجاهن ج الجاهن زن دلالة
 ج الجاوة و الجاية دكيت اندرون دست اسب العيج الحجة حاكيت
 العنج الجلمع بن العجة كره و لك برشم و جا يكا ههه
 ديك العنج العرف مود بزرگ يقال افضت اليه بعج و تجري
 اى بامرى كوله العنج كز درخت الاعجاز الحلة فها
 العجم الغلة في العجم بستان و آخر ديك العجم مرغيت
 انمرغان شب **د** العدة ساز كار العدح العدم نيت العنل
 و العد بلبي و العدمول ديرينه العدا زمين تحت خشك
 البعد العدا ان ستم العدة كنار دود العدا و العدا
 ج **ذ** العدا افره ماده اشتر بزرگ و تحت العدام باران هيز بيز
 العدة دوشيزكي العدا بيج و آن موى كه سوار بكيرد چون
 بر نشيند و دره ملازه العدح العدا و العدا به
 العدة انك مرد مانزا بسيار ملامت كند العدا لوق سر بك
 انكورد العدا بيقج **ر** العراضه راه و رد العراضات ج و قوس
 عراضه كافي بسن العوا عر مرد بزرگوار العوام استر
 بين رك العراهن اشتر بزرگ و كوه بزرگ العرب تازى زبان
 و العربون دبون العرجون جو بخوشه خرما العراجين
 ج العرديش دست و باى اشتر العرس مهمان زن كردن العرس

ناب در عجب

عزیز پر و عیسی بر باد است گویند

گفتند

گوشه كردن عزرا الحايط دوي ديوار العرصة بهانه و ساذ كار و بندكيت
 وان زن كه توان باشد بر خده ت شهر العرضي اشتر كه از نشاط بر يكسور
 العرعة كنده فرج زن و بلاء سر كوه العرف بشاب و كوي بلخ
 و عادت و نيكي و بلاء الاعراف ج العرطه درخت و سكر رجل عرقة
 مردى بسيار عرف العر قوب نيا للذاتة في رجلها بمنزلة الركبة
 في يديها و عرقوب القطاة ساقها العرمول رسن كه بدان
 بر خرما بن شونذ العرا و اوردت العروة كوشه و حلقه
 دسته شمشير و ناميت شير و ا نام درختيت و انج انكاه
 دران افكند العرى ج و عروة نام زينت العروق زود جوب
 العرمم دران العرى و العريان برهنه الاعراب العرلة نأحي و جدى
 العرنام بتيت العرهود اشتر فلداشته العراهيل عزير نام
 بغيرت نايه السلام **س** العسوة بجه سكا از كرك العسوة
 درونى و العسرة و العسرد العسرد شوارى العسق قدح بزرگ
 الاعسام و العاس و العيبة ج عشفان نام جا يكا هيست
 العسفة دراذحق العسقول نوعيت از سفنا و العساقل
 ج العسج و العسلج شاخ تر درخت العاليج العسنيه
 الاعانج **ش** يقال جا و اعشاد عشا داي عشرة عشرة آمدند
 در ده العشب كياه تر العشرده يك العشاء اشترده ماه
 اسبق العشا ج العشرة درخت كثير العشج العش
 اشيا نه در پوشش الاعشاش و العاش و العشة ج العشوة
 شعلة اشتر **ص** العصاة كشيور العصافة بورك كشت كه پيد
 العصبية كروه مردم از ده تاجهد العصبج و العصبية
 حم سيوم العصبون روز كار العصرة بناء كاه العصص رت
 غزه العصاعصج السصصو يلم و كاز يول بوز كو بيدان
 بادشاه و نامه و باره از دماغ و دكيت در دل و استخوان

عزیزه طاهره در نهاد بزرگواران بود

عصفه كاست سرور كه از آن
 زك سر كند نهدى كو سب

بند بر پشایی اسب و سییدی باریک که از جنه اسب بکشد و استر بکشد
 و طبع نر و کرسنگی و سم جوی و میخ کشی و میخک العصاره و بیج العصاره
 میخک فروشی **ض** العصاره بزرگ با ذوالعصاره البارد
 العصاره در دست العصاره و طم مردم فرو مایه العصاره خسته
 خرما العصاره الداهیه **ط** عطار دیر و ان ستاره بیت
 در آسمان دوم العطار عطره العطار در کودکی بکشد
 که هر چند آب خورد سپر شود العطار اشتر بسیار
 شب تاریک العطب بنه الاعطاب **ج** عطبه باره بنه
 سوخته العطولة زن در آن کردن العطار **ج** العطار کوه
 خر العطل زن بی پرایه و بعیار عطل اشتری بی رسن عطار
 کان بی زه الاعطال **ج** العطار **ط** العطار بزرگ **ف**
ف العفازة کوزک بنه العفازة باقی شیره در پستان
 شتر العفازة سر سردیک العفزة موی پشایی شتر العف
ج بقال لقیته عن قنطرة العفزة **ک** العفازة **ق** العفازة اله
 مرغیست الاعف و العقبان **ج** و العقاب علم بزرگ و داه کله
 حوض عقاب البیران سنگ که درین جا بود که دور رابده
 کند العفازة العفازة دار و خاشاک العفازة **ج** العفازة
 نامبست می را بلغة اهل شام العفازة در دای کوسید
 العفازة حنک العفازة در دای ستور العفازة در دست **ج**
ج حیث فی عقی شهر کذا و عقبا نه اذا جیت بعد ما یجی کله
 العقب سراجام العقبه باره خورد بی که درین دیک بکد ارد
 خداوند دیک را و العقبه النویبة العقب **ج** و باداش و ان
 جهان العفدة جزک و بستک زبان و ضیعت و تضیب
 سک العفد **ج** العفد کلوبن سندان و انجا که بستند
 اشتاد لب حوض آب خورد و العفد بان کزدم نر

عقبات نشه

العفلة

العقلة بزرگ استی لعلاج العقوبة باد افراه العقوبة باد افراه العقوبة
ح العقبان جنسیست از مورد **ک** العکاب دود العکاب دود
 عصا نکیه زدن العکاب ذات **ج** العکاب و العکاب و العکاب
 تیره لیل عکاب سبشی تاریک العکاب مشک و روغن العکاب **ج**
 العکبة سکنج شکم العکب و الاعکان **ج** العکبة بن دن
 است دی دیمان العکب **ل** العکب السعید العکبة العکبة
 کسک و روغن برهم امخته العکبة باقی تک العکاب حنطه
 الريح و سفالها زور و زبر باد العکاب کولجان العکبة کاه
 دوشه العکب و العکاب **ج** العکب الضم العکاب **ج** العکب
 کوسفند العکب زفت خلق العکب کوز و زو آب بسیار و تاریک
 العکاب **ج** العکب اشتری که داغ ندارد العکبة کوز
 بند **ن** و نیکه زنان بر دوی کسند العکب العکب عورت مردم و کوز
 نر العکبة باره موز العکبة **ن** ک موی بسیار دارد در برن بقال
 جاء فلان بعلق ای بالداهیه العکبة البلقه العکب الناقه
 الصلبة رجل عکبه ترمه که همان خویشت اشکار کند غلوا الدار زور
 ساری العکب بزرگ وادی و برتری العکب و العکبان عنوان نامه
 العکب وین **ج** العکب برتری العکب در خنیت خاد و د العکب
 سرنه که بر تارک بچهد العکبة و روان العکب **م** العکب رزق
 العکب العکب شیر تیره العکب زندکافی الاعمار **ج** العکب العکب
 و عر **ن** الله عکب العکب و اصلها الزبارة العکب بوده خورد
 العکب العکب العکب زط العکب **ن** العکب بزرگ بین العکب
 سجد جیلان و انج بکد دخت کنده و العکب و العکب
 و العکب حواس العکب موی ریش العکب موی العکب
 اب نیک و العکب **ج** العکب غلاف شیشه
 العکب جز بزرگ العکب موی متکبر العکب سکا و لا

عقبات نشه

عقبات

عقبات نشه

آنکورد که آنکوردان خوردند باشند العناشیش و نشو و نایه
مال یقال ملایع من ماله الاعشوش العنصر اصل مردم و جنود
العناضج العنصل العنصله بیاذ شتی العنصوة موی
براکنده کردا کرد سرو اغوش غله العناضج العنطاب
والعنطوب والعنظب ملح بز العنطباء والعنطوبه ملح ماده
العنطوان والاینه عنطوانه زنت کوی العنفظ ناکسر العنقوان
اول جانی العنق کردن و کروه الاعناق العنقریح فی العنقود
خوشه آنکورد العناضج العنیه سواکه اشرا العن و العنایج
العنوان والعنایان سنامه العنا وینج و العوار بانک کرک
العواد خوردنی که دیک بار از دنا العواد عیب العواد مرد بد
و خاشه در چشم و بلسک مرغیت العوادینج العواق
بانک سکر ستور در وقت رفتن العودم و العود اصل مردم
و بر بطن الاعوادج و العودجوب درخت العیدانج العود که
نعویذ العودج گیش میشی بزرک العوق انج هیچ کار نکشاید
از و یقال لقبته ذات العوم ای بعد الاعوام ه العوده
پیمان العودج و العوده وصیت نامه العهداتج العین
نرکس شکفته باب العین المسوخ
العیب باد الاعباج العباد عبد الله عباس و عبد الله عمرو و
العباده برستش العباداتج العیبید کله اسب
واجد العبادید یقال صار و اعبار دیک ای تفرقوا العباد
دو کنازه رود جوی الواحد عین العبادیه و العبوییه
لغت و زبان جهودان العبیره پند العیبرج عتاق الطبر
مرغان شکاری العتق اصل مردم و جزان و نوعیت از خاد
مهرنگوش و کردن نیدان مشک العتق ایشان نزدیک دعت
السحابة دسته پیل العتقیس الجبار العنصان العنزیف

مشغری نام شاعر از سواد
سعدی که در کتب و اشعار
استاد و سواد و سواد
شکر داور

منه سحر عنوان دریا کباب

نور برنده خود جویند
بود الصبح مرشد صبح
الصبا که آنرا در کوی
سندند

مرد بد بلیا که بزودانج کند العتارینج العتکال شاخ خرما
ای سرتکه اعیان کفتار العتیر کور حوبج العجان میان
نقحه و خصیه الاحنه و العن العجره مرد کوه فریه
و بن ذکوا العجره فرزند باز بسین العجل کوساله العجله ماده
والعجل ایضا العجل مشک که از سه بوست و بنا تیت العجله
اسب سخت کوشت العدادا و از کمان و یقال فلان یغی عدا اهل
الخیرای بعد منهم العدان کنازه دریا العدان روزگار یقال
عدان الشباب ای اوله العده و عده العدماتج العذاب
حشمه الاعدادج العده کروه شرمه و از وقت ذوالنحج نادی
نکاح العده کروه از ده تا بنجاه العدف العدل هتا و تنک بار العده
والعدولج العذاتان دوسوی ریش و دوال اندوسوی
الواحد و العذاتان سار العذیح و العذایع که برس کردن
شیر بود برجایی العذی کشت بر آب باران الاعذاج العذی
یوط الذي یخوئ عند الخلع والمرة عذیوطة العذاب اسب
و اشتران نادی العراد بانک اشتر مع العراس رسن
که دست اشتر بدان با کردن نیدند العرق کنازه دریا
و عرق نام زبخی است العرقان کوزه و بصره و عرق القمح
در زدن و ناکه درین مشک بود العرق دودی برس که در زده پخته اشتر کند
العرب دیو کند مه بنا تیت العراض شیر فراخ سینه و اشتر قوی
العزج سگ صید العزید ماده منده بی زهر العزب زمین
هموار العربی اشتر سخت العردام جوب خوش خرما العوزان
پشه شیر و انج بمابد از کوشت بر خوان و لجن که تک بان خورد
سازد بر درخت العزین زن الاعراسج العرض انج بیستاید
و نیکی هندان مردم و تن مردم و کنازه رود الاعراض
ج العرضه ان اشتر که از نشاط بد بکسور و العرف الصبر

عوا و عوی مهربان در میان شطرنج
عوا قیوم نه و لغوه

العرقاص تا زيان عقاباين العرق ركه اصل مردم و پنج درخت
العروق والاعراق ح والعرق المديني رسته كذا باي برآيد
الهرمس اشترقوى العرناست كالادان العرني پنج عدتن وهونتي
يقال سقاء معروف ذبيح بالعزنة العربي بن بينه العرايين
ح وعزني الباب بينه يقال سقاء معروف ذبيح بالعزنة
العزني بن بينه العرايين ح وعزني الباب بينه دريقالانا
عرو منه اي خلو العرويس والعزبنة بينه شير
العزاه باران بسيار العزوة كروه العزوان ح
يقال مظهر عز باراني تحت العزوة به همتا وحميت جاهليت
وعزوة نام ز نبيت عزرايل فرشته مرك عليه السلام
العزهاة انك رغبت تكند در بازي و در زبان العزهد
كوتوز العزاهل ح س العسبار والعسباده بح كفتار
اذكرك العسا برج العسر مادد منده ني زهر العسقية ح
انكور خرد العسود جيننده بست مانند روز كردك العسود
والعسا و ذج ش العشاء شبانگاه والعشاء الاوى وقت
نماز شام والعشاء الاخرة وقت نماز خفتن و ذم قوم
ان العشاء روال الشمس الى طلوع الفجر العشاءان وقت نماز شام
و خفتن العشاءانك اشتريك روز آب خورد و هشت روز
انك روز دم باب آيد و اين غايت اظما بود و العشاء باره كه نيكند
از ديك سنكين الاشارة العشرية يستكالى العشق شب كوي
رجل عشيق كثير العشق العصابة سربند و رك بند و عصابة
كله اسنان و مردان و مرغان العصام بند منك العضم و الاعضا
ح العصمة دست آويز و رستن العصم ح العصيان نافرمانى
العصا دماغ كه بر ياد و اشتر بهند العصادة باز و بى
در اى دالان در العصا دنان و العصابيدج العصام دنگ

از جندي

عشوه كرتنه و زيب

عصمة از ريش و كجاست
كنه و خوف كس با

العشر

اشتر الاعمصم ح الصا د در خان خادا و بالواحدة عضة العصة
باده العضون ح العضب ط به كوه العضم مردم ك بر دايحى والعص
نوعيت از خاد العضواندام الاعصاج ط العطاف ردا العطر
خوشا العطوح العطف دوش الاعطاف ح ط العظم بزيك و
بزرگوارى العظم فراخ حوى ف العفاء يراشتر مرغ العفاض غلاف
سينه الفصح العفاط مرده شكسه زبان العفح رور كايه
للإعجاج ح العفر مردلبر و خوك العفراة موى پيشانيه شير العفزيه
موى پيشانيه تور و كويل خروه و داهيه العفاديه ح العفريت
و العفريه ديوسنته العفاريه ح يقال عفريه تغريه كت عفريه
كوش خوك جيند بيت العفصاج زن بزوك سنكم ست العفة
نهفتكرو باك دايصيه العفو كره خورده هر حال كه باشد ق العقاب
عقوبة العفة تختين حدث كودك الاعفان ح والعقيان زرد
ك انعكاسان رسن ك دست اشتر بدان باكون سندن العكا
بارتلك العكج العكب مرد كوتاه العكراصل الاعكار ح العكوش
بنويانقت العكوشه خر كوش ماده العكرمه ك جوتز ماده و عكرمه
نام ز نبيت العكمرتك بار الاعكام و العكوم ح الالعلاج دار و بى
العلاط دماغ كه بر بهنا كردن اشتر نهند العلاقة دسته شمشير
ط و ال كه بدان كان در كه ردت آوزند العلاقات والعلايق ح العلاق
سرم مردم مادام كه بردوش بود و سر با دي العلاوى ح العلاوان
دوينه زرد سر كردن العلبليك العلاوة والعلايق ح العلاوى توترى
بنايتت العلبك بر و خر قوى و كرده نان العلو ح والاعلاج و
العلو ح اج العلق كرين هر چيزى الاعلاق ح العلقه جامه تختين
كه كودك رادوزند العلك كندر و العلة بهارى العلبح العلم
داننش العلو ح العلو الكبير العلو زو العلو ص بحيله
العلو س كوك العلو ص شغال بلغه حمير العله ح كنه بزوك العلو ص

عقد نبرد رسته و از هر عقاب
كه بان تاوى اشتر نيزند

عكرا نام موسي

اشتریزد که رجل علیان الصوت مردی بلند اواز و ایما هو من علیه
 التاب ای من اشرفهم العلیة و در واره علیون جاهلست بلند در
 هشت و گویند روز هفتم آسمان و این جمعیت و حدان نیست
 او دام العادستون الاعیاد حج من قوله لغالی زام ذات
 العباد العماره قبیلله العما یخرج والعمارة ابادی العمارات
 حج العماره مة العما یخرج غمران نام مردیست مسلمان العمی
 بنایتت العمه بند دستار العم حج العیبت الرجل الجری
 الظرف و نقال العیبت الرجل الجاهل الضعیفان العجاج رسن
 که سر و دل بدان باد و دل بندند العنان د و ال بندند العنان دو
 لکام که سواد در دست کبر و العنان او نقال عنان فلان الیه
 ای امر و شریکته عنان اذ اشترک علی التولاه العنب و العنب
 انکور الواحدة عنبه الاعناب حج و عنب التعلب و بها سکا العنب
 الخبث الفاجو العنقصر زتن شرم و بجد و بیاه العنقود
 خوشه انکور العنک سیک با ز بسین از سب العین انک صحبت
 نتواند کرد با زنات و امراه عینه زنی که نخواهد مرد و العوج
 کبلی العوض بدل الاعواض حج العهیة و العهیة اول جولیه
 العهن شجر در کنین العهنون حج العیار جلیش ز العیا
 لعیت ز حنات العیال م العیال حج و واحد العیال عیل العیان
 آهن بسک العین حج العید جشن الامیاد حج و عید الفطر
 عید روزه کشای و عید الاضحی عید کوسفند کشان العید
 اشترک منسوب بعید و هو فحل بحیب العیر کاروان العیر
 حج عیس نام پیغمبریت علیه السلام العیسه زندکافی العیصر
 درختان و العیصر الاصل و عیصر نام مردیست العیمة
 همترین مال العینه نسبه تم کتاب العین بحمد الله تعالی
کتاب العین باب العین المفتوحة العاب و العا بة

عاری العیصر

عیادت چهار پر سه عیان
بچشم و پیرا و بر میا

پشه شیر لحم کوشی شب بود کشت امل عابة اشترانی که
 در و ذی آب خورد و در و ذی نه و عوایت ایضا العادة زن نازک
 و نوم العادیه کبر با مدادی العادیات و العواد حج العادیه
 دایه العوایح العاد سوراخ در کوه و لشکر و رشک و نام دختر
 در بادیه العیاد حج العادان شکر و فرج و العاد الاصل و الاصل
 هر دو کام العاد ب دوش و زور کوهان اشتر و زور و موج العواد
 حج العادة تاریخ العاد حج سوق عاده بازاری کاسدا العازی
 غر و کنتذ العاذون و العزاة و العزیة و العزی حج العاسق شب تار یک
 و آب سرد العاشیه زین ووش العواش حج و العاشیه الحادثة العواش
 حج العاضب خشکین مجلس کاض باهله بحلیه برابوه بعبر غریبا کل
 العضا بلدی حج و یوم غاض روزی سخت تار یکا لعاف درخت
 در بادیه العافر بوشند کناه العافر دن و العفوج العاق
 حور عیبت العیقان حج العاد و در دشتوار العلان حج العالی
 کوان و غلو کسند الغالیه مة العوالج العامر ضد العامر
 زمین هموار و یقال مسلة غامص لا یعرف الغابیه ان زن که نی
 نیاز باشد ارادیش و گویند ان زن که بشوی خود بسند کند
 العوالج العا و نی راه العا و ون و العواج الغایه بیان
 کار الغایات حج و الغایة علم که خستاد بر در دکان زند نشانرا
 رجل غایر الحاجین مردی که درون شده بود استخوان ابرو
 او و ما غایر لپی سهران در در زمین الغایرة بدی و سخته
 یوم غایم روزی میغ ناکب العیب الحج از پوست زیر کوه نگاه
 او یخته بود و العیبت ایضا العیراء زمین و نو عیست
 از نبات العیرة گرد العیث تار یکا از شب الاغیاش حج العیوق
 آن شراب که شبانگاه خوردند العیبه شایر به العیبة باران
 که زمین جرب کند العیطان زمین که کوا نهان بلند بود

فان حشره که در سنگ و سکر
و غیره که در در و حج ساند

تراعضف من كوش واذن وعضف كوشى نفس شكنج
 كوش وجران العضون ج العضة جشم خاندن العضمقرون
 شير اذن عضف كوشى سبر وبيبا ك لعضور ساسة
 العضياء تا عستان العضيض شكو فكه اذكار دو وبيبا
 العظاة و العظاة نوعيست اذ كوق العظط سورا حها تره
 بند الواحده عظطه العظمس ستمكاد وكتد بصرا العظطيط
 بانك موج اب العظيطا وازخفنه وبانك يوزف العفاد
 نان تهي العفاد بوسنده كناد و العفورا ايضا العفادون
 و العفرج العفر كرم سيم و نام منزليت از ما ذل ماه و
 العفر موى ساق باى زن و پوز جامه العفيرة مويى
 كوش ورجل عفير مري در كاد رنده يقال ليس بينهم عفير
 اى لا يغيرون الذب ق العفقه بانك جوج العفاله
 كراي نوح العفاله در شتى رجلا غلات مري سخت كسند
 و اشتررا يوز كوئيد العفله انك سخت كاد رانكند العفس
 ناديك اخرب الاغلاشج العفصمة شرباي كلو العفاصم
 ج العلف كيا هيست كه بدان پوست پرايند العلق كياه
 سرب العلاق ج العلفيق الداهية العلق بند در
 الاغلاق ج العلقه درختيست كه ازان پوست پرايند العله
 مة الغلات ج العلال باكونه و آب كه در ميان درخت بود
 و تشك الاغلال ج العلل ودهين اى نان كندم و جوبرهم
 اميخته العليض و اژنيا بيتت العليظ سطور العلاظ و العظ
 ج العليل تشك م العاء ووجهه عناه پيشاني بسيار موي
 العارة نا از مودكي العاء زغم كنده العاء ابر كه افاق را بسد
 الواحدة عامه العائم ج العراب بسيار كه هر چيز را بوشد
 العارج و يقال فلان عمر الرداء فلان بسيار عطاست و فرس

عمرى شهرت و عبادان

مرد

غراء ليس بسيار و العرة كوداب و العرة سر كودا في و سخته العرات ج
 ويقال غرلت الموهب اى شدايده العركار هانا اموزده العمص
 كيل حشم العرمة بانك العوام ج فريه عميقة ديهى بسيار اب
 بعير عتلج اشترى دراز كردن العنة اندوه العنوم ج العنوت
 اشترى كه هانش بجد تا فربه هت يانه يقال يمين عمو من نفس
 صاحبها فى الذب و طعنة عمو من طعنه فراخ العوم ليكن
 العنصج العنى بهوشى و كل يتم تركه بر يان افكند العنيز
 نبات خردانوه العينة نان كه در دود عن انكدين شكند العيس
 و العنم ماست ن فريه عناه ديهى بسيار مردم و روضة عناه
 مرغزارى خوس و خرم العنم كو سبب اسم جنت الاغنام العنيمه
 مة العنبايم ج العنبي قواشكر الاغنياء ج و العواص بلخوئيد
 العواصون ج العواصه نوسك مرغيت پوسته ملكى خورد العوا
 و يادوس و فربايد العوج اشترى من سينه و يقال فرس عوج موج اى
 واسع الخطوكا نوج العوآب سهران زير زمين و عوآكل شى
 تعزله العوآ نريد العوآ م مردم اميخته از هر جنبه و ملح
 بياده العول زمين نرم و دورى العوى نيه راه العوآوت
 ج العيايه تار كيا العيايات ج العياض بيشه وان العيايه
 سايه صيغ و سايه افتاب بامداد و شبانكاه و سايه علم العيبر
 ناديدى العيوب ج العيت باران العيوب كيا العياد
 ذن نانك و نرم العيود ج العيادق فراخ كار و در همت برآمد
 و سوسمار و عيادق نام مرد بيت العيدق مرد جوان نازك غير جن
 العيوان و العيودر شكن العيارد و العيود العيوى ذن رشكن العيا
 جواني يقال عيوض بمضاي قليل من كثير العيوضه بيشه العيا
 و الاغياضج العيطل در حقتان العظلة ماده كا و دشته
 العيلاب بر دوى زمين و ساعد عيل ارسى فربه العيلة

غمزه نوح صبح در هر كجاست
 بحر و ابرو و خزان شاد كران

عنيته پر رسته

ذو فم العیلم لیکو و کشف نوال العیالم و العیالم بایکاهیت
 العیلم نسنه العیم و العین میخ العیوم و العیوم و العین
 اشترمت بخره عینا درختی بسیار شاخ و برگ و بیخ
 سختی دارد که شب العیاهب ج و آدمم عیلم ایسے سخت سیا
 الخ بیله رایه و غنی نام رود بیت در د و زخ لغود بالله منها
باب الغین المضمومة العباد کرم العباد باقی
 و باقی بیماری و باقی حیض العباد باقی شرک در هستان بماند
 الاعباد ج العبرة کرد رنگ العیلم که بخت کردن العیلم
 سختی دارد و نیند اهل حبسه و ان از رذن باشد **د**
 العشاء خاصه بر سر اب الاغشاج **د** الغداف کلاغ سیاه و سیاه
 الغدافان ج و شغرف غداف موی دراز سیاه الغدوة و الغدوة دشد
 و طاعون اشتر العذ دج العذریل کوشک العذوة و الغدوة با ماد
 الغدیج **د** الغدایم الخزان **د** الغراب کلاغ و تیزخ
 سرسبز و تیزی تیر الاغزیة و الغدایم ج الغدادة شامو مزه
 الغدایق جوان الغدایق ج الغرب العریب الغدوة سیدی
 روی الغدویج غرة الشهر اول ماه غرة کل شیء اوله
 الغدوة اذ کند جامه الغدویج الغرضة تنک اشتر الغرض
 ج الغرضوی استخوان تنک که بتوان خایید انرا و شرک کوش
 و کرجک پیله الغراضیج الغرضة جرجع الغرض ج والغرض
 نامیت اسمان هفتم را و الغرضه باره شرید الغدایق
 ج الغرلة ان پوست که پیرند در حننه کاه الغر
 نا وان الغرمول قضیب اسب الغرلوق مرد جوان
 الغرائقة ج والغرلوق والغریق مرغ ابل الغرائق
 ج الغرود الخ بدان فریفته شوند ان منع دنیا الغریب
 لعیلم مسوب الی عزیز و هو فحل کریم **د** الغر جندی

غیاق مونس زرد که خنجر تراخت
 بر سنج و بر سنج شمشیر

غریق شراب م

غیر شراب و س که انرا سحر و در
 انرا غیر انرا و بعضی بکس گفته اند

غرب و در باره وطن

غرض باغی که در سب بر واده گوید

غرم خرمنه انور و دانه ان

ذو کلان

اذ ترک ان **س** العس اللیم الضعیف العسل اسم من الاغتسال فحل
 عسلة کبیت که بسیار کینه کند و بار داد نکند العسنة باره موی
 العسج **ص** العسنة الخ در کلو بندند العسج العسج الخ
 شاخ درخت الاعصن و الاعصان و العصون و العصنة
ض العسرة استخوان تنک که بتوان خایید انرا و شرک کوش
 و کرجک پیله العسار یج **ط** العظام بام **ف** العفر بجز بزرگی
 الاغفار و العفره و الایته عفره العفة البلغة من العیش
 العفل کارها نا از موده الاغفال ج و یقان ناقه عفل اشتری
 که داغ داد و ارض عفل زینت که هیچ نشان نبود در ان
 و کتاب عفل ای غیر مقید **ل** العنل الالة روعن و کنگ
 و شیران الغلام دید که الغلبة و الغلمان ج الغلبة غلبه کند الغل
 در شتی باب غل در بی بسته العنل بند الاغلال ج و العنل و العنل نثنه
 الغنایم اول جانیم یقال غنایم الناس ای ذمخنهم الغنمة کلبه عت
 غدان نام کوشکت یمن الغمر کارها نا از موده الاغناد و الغران
 ج الغمره کونا الغمر وقع خود خرد الغول بوعت بنا بیت و زینت
 نسبی بسیار درخت الغمة اذوه و تاد کوا الغم ج الغمة
 اسفید الغمنا سنجایک بازینت لیله غمی شبیه که ماه نقان
 دیدان میغ یا از کردن العسج ما از الغم غنیمت العشیة و انکر
و الغول کند و الاغوال و الغیلان **ج** **باب**
التغیر بالکسوب التغی انک اشتر و ذی باب آید و روزی ند
 وان تب که روزی آید و روزی ند **ذ** الغذاء الخ بودیش
 بدان باشد الاغذیة ج **ر** الغراء سلهیما الغراء تیغی
 شمشیر و راه الاغذیة ج و یقال ولدت المرأة ثلاثی غراء
 واحدا ی بعضهم علی ان بعض و قوله لا غراء فی الصکوة ای
 لانقصان و یقال یوم غراء ای قلیل الغزاة مة الغراس

غله ز شمرت شدن

غزوه انور کوش غوک باور سبک
 سبک

غزل مرد و زنت بول را
 ام غمدان که نید در کلمه
 معنی مقارن است و محاوره
 دیو، درخت شمر دار و کزانه
 در نارس مخفف است نمیلند

وقت درخت کشتن و کژد و خرما الغریال غریب الغریال غریب
 الغریالی غریب فرودش الغریب تحت سیاه الغریال تحت سیاه
 الغریب ج الغریکارها ما از موده الا غریب غریب الا غریب ج
 الغریس ان پوست که یا بجه پرون آید در وقت زادن الاغریس
 ج الغریب ما کیان بیا با فی الواحدة غریب غریب الغریب
 پوست تنک ز برین خای مرغ الغریب فوجان نازک الغریب
 پیشه شیر الغریب و الغریب حمر و غریب الغریب لسان
 و خطی و غسلة الطیب سر بوی الغریب الفلین هر چه
 از تن دو زخیان برودش الغریب بوشش دل الاغریب ج بقال
 شیب غیش ای قلیل الغریب و تار یک چشم و الغریب ایضا
 الغریب کینه ط الغریب کاسه پرون الغریب ادات
 والغریب ج ط الغریب بوشش و سردیک وان شور و جزان
 الاغریب ج الغریب ستمکار متکبر الغریب ممد بر
 العطار رفیع ج والغریب بجه باز العطر فی درهما عطر
 و هی سنوب الی عطر رفیع بن عطا العظم دریا و رجل
 عظم و اسخ الغریب الغریب رفعة کمان وان رکو
 در زبرد امک بوا فکنند و ابرو برقی الغریب بنام شیر
 و کاردا الغریب ج الغریب در شیب الغریب کینه م الغریب
 کل نیم ترک بربان افکنند الاغریب ج الغریب دهن بند
 سورا الغریب ج الغریب بنام شیر الاغریب و العودی ج الغریب
 الاغریب ج الغریب سرد الغریب قو انکی ج الغریب
 فریاد رس و فریاد الغریب نشان اهل ذمته و هو من اصطلا
 الفقها، الغریب خوار بار الغریب ج والغریب دیت الغریب
 الاغریب ج الغریب پیشه شیر الغریب ج الغریب مرغزار و ایچ برود
 از مرداد **کتاب الفاء باب الفاء المفتوحة ١**

الفاء

الفاء كف آب الفاء داو و كشافه الفاء ح الفاء
 سورة الحمد ما فاتر ای نه کرم و نسر الفاء ک راه دار و مرد
 که هر چه خواهد بکند الفاء ک الفاء ح اشتراک با در
 الفوا ح الفاء ح طخت خون و کویند صین الفوا ح
 ح الفوا ح نبالا کاد و دروغ ذن الفوا ح و الفوا ح
 و الفوا ح و الاغریب فاحشه کت خو و الفوا ح کفتار
 دنت الفوا ح ج شعرا فاحم موی سیاه الفوا ح
 دست بریه الفوا ح کرمه سر عنیت الفوا ح ج الفوا ح
 فخر کهنده و جیز نیک و خرا کا بسک الفوا ح بوی ماده
 تباقت الفوا ح بز کوهی بد الفوا ح و الفوا ح کتن
 که باز مانده بود در کینه الفوا ح ج الفوا ح موش الفوا ح یک
 و فوا ح المسک نافه مسک الفوا ح و الفوا ح کمان که زهش
 از قبضه دور بود الفوا ح شادان الفوا ح یکانه الفوا ح
 سوار الاغریب و الفوا ح و الفوا ح و الفوا ح و الفوا ح
 بادسیان الفوا ح کا و پرو و آنس که فرایض دانند الفوا ح
 دریشی بزک الفوا ح انک از پیش برود و دل و و رسن
 راست کند الفوا ح الفوا ح دو ساد است بنی
 نبات لغش الفوا ح جدا کنته الفوا ح ابوک بد بیداید
 لب بر کنده الفوا ح ان زن که شوی رادوست ندارد
 الفوا ح ج الفوا ح معرب الفوا ح لقب امیر المؤمنین
 عمر خطاب رضی الله عنه الفوا ح ان اسب که زبیرک باشد
 در دقت و خردا اشتراک کویند الفوا ح و الفوا ح
 انباده کنته الفوا ح هون ج الفوا ح نوعیت از مود الفوا ح
 پرو و در کام کنار و فوا ح و ده از سوی فوا ح
 ح الفوا ح مثل الفوا ح الفوا ح الفوا ح و الفوا ح

الفاسق نافرمان دروغ زن الفاسقون وَالْفَاسِقَاتُ وَالْفَاسِقَةُ
 ج الفاسق فساكننده الفاسون والعياة ج الفاسية حرد
 والفاصلة آخرات الفواجل الفاضلة شرفه في الفاضلة داهبه
 الفواضج الفاظ نوافر بينده الفاعرة ريت اذ يوبى
 خوش الفاعية تكونه حنا الفاقاء أنك زبانش بافاکرد
 در سخن گفتن الفاق دوعن بان الفاقرة درو بسبي امراة
 فاقد ذي سوي مرده الفاقرة سخن الفواقح الفاقع زرد
 زرد وبقا اصفر فاقع زرد في زرد الفاقعة سوارك آب الفاك
 احق يقال هو فاك تانك اتياع الفاك حوس سنن الفاك
 ج الفاكهة ميوه الفواكه ج الفاكه الكميوة
 فرو شد القادم الفؤ ودج ويقال رجل قال الراي وقابل
 مردی ست راى الفالج استرد وکوهان الفواجل ج الفلج
 پمانه وعلتست معروف ويقال في الامثال اناس هذا الامر
 فالج بن خلاوة اي نامته بوي الفالوذ والفالوذ وبلووم
 الفال كوست كوسرين والفاليد ايضا الفاليد في تيز کرده
 الفالئ فال كوي الفالئ خرده فروش الفاليدم الفاليدم
 بايند فروش الفاليد نيست شونده ونا پاينده الفانون
 ج الفاوميان دو كوه الفانوية زمين فراخ هامون
 كه بميان دو بلندي بود الفواجل ج الفاندة م لا الفانل
 ج الفانيز رستگار الغابزون ج الفانيز آسانه دورين
 در الفانيق اجا كه سر بجان بوند در اسب الفانرد
 جوان الفؤ والفيتة والفيتية والفيتان ج والفيتان في
 سورة يوسف عليه السلام العبيد والعلمان
 وفتي موسى يوشع بن نون الفتاة دن جوان الفيتات ج
 الفتا جوليه الفتاح داورد وکشاييد ويارى دهنته

نام رنگ

فانص لبر و سيار

الفانون

الفتاحون ج الفناذ د ريشه تاب الفتان سورا تكيز شده الفتح
 كناداب بروروي زمين ونقطه زور الفتح ج الفتحاء
 عقاب الفتح ج ويد فتحاء دستي بنده انرم الفتحاة
 انكشترى سینه تكين اسنخ والفتحات ج الفتحاة جند انك مياك
 پيغام بر بود در آمدن الفترات ج الفتح سال فراخ وروشا
 صبح الفتور مرد زير ناف وخايه الفتوت نان ماليد ولفيت
 ايضا ناقة فتوح اشترى ك سويخ بستاسن فراخ بود الفتوي
 مر القناوي ج الفيتان والفيتان شب ودود جمل فيق السنا
 مردی تيز زبان القيد الفتح درهميان جوى خسته خرما بود
 الفتييلة بيله القتل والقيل ج الفتار دن هندی
 الفتح راه دوشن الفتح ج والفتح فراخ ناي درهميان دو كوه
 والفحوة ايضا الفجولت ج الفتحاء ان كان كه زهش اذ قبضه دور
 بود والفجوا ايضا الفجرام وصلوة الفجها زبام والفج الكاذب
 بام بالا والفج الصادق بام مبن الفجفاج بسيار كوي الفجيجة
 در د سخت الفجايح ج الفجادك افراد و خاص بيازبا
 ييز كوييد الاغناء ج الفجاش زشت كوي الفجاش انكشت فرد
 الفجاشون ج الفجت هزاد خانه الاغناش ج الفجاش وني فرطه
 و زشتكاري الفجفالج تمام جو بيت در بهشت الفجاشون
 الفجول والفجوال والفجالة والافجسل ج والفجل حصيرا ذيبش
 خرما الفج انكشت حمة العشاء سخن تاركي شب الفجاشون
 مقصود از سخن الفج بانك ماد و بانك خرما الفجول كعبه بغايت نيك ج الفجاش
 سفالين كرا الفجاشي ستاينه فروش الفجت هاتاب الفج مثلا الفجاش والفج
 ج الفجاشون وقبيلة الاغناش ج الفجاشون الفجاشون زاننده
 وماده اشتر بزرگ بسنان اندك شير و اسب بزرگ قضيب الفجاشون
 الفجاشون خود را بدان برمانند الفجاشون بان خرما الفجاشون بزرگ

فتوح اغناشون كمال فغان زور
 بر شيبان وفتوح كرا

فجر نازده

فجر بزرگ
 فجر بزرگ
 فجر بزرگ
 فجر بزرگ

و سخت آواز القدام دهن بند القدان الت بزرگ و کوبیدن کا و کبریا
 کنند القدا دین ج بد قدا کا دینتت که خرده است از سو سبک کز بود
 القدا عمر مر بزرگ خلق القدا قد ز مین موارد و بد افذج و قدک
 نام جایک هیت القدام آنکس که در هاند در پست افذون کونک القدا
 بزکوی پیر القدا رج القدا بد بانک سخت ذ القدا نخستین تیوان قرار
 الفزا ابد دل الفزا کور خور الفزا ج الفزا بوستین دون
 و بوستین فروش الفزا س فرات کنند الفزا سوار سوار الفزا
 بروانه جواغ الواحدة فراشته و الفزا شته چهار گوش و مرید
 و آب اندک در حوض و بره قفل و کوز آید در وان آهن که عنان
 دران بند و الفزا سربکین شکبه الفزا شج الفزا متاع زن
 و شکا کوه و جایک به اسم الفزا ج الفزا الذي لا يزال یلثف فرج
 الفزا ج سبتان و خراسان الفزا تم و الفزا جاد ان الفزا جون
 ج الفزا مزدا که الفزا ج به هر مرغ که باشد الفزا ج و الافزا ج و الفزا
 و الافزا ج و الفزا جائیکه مغز سرف الفزا غله شاخ بر آورده الفردیکانه
 الافزا ج رجل فرزا ای فاز واحد و جمع و مذکر و مؤنث درین یکسان بود
 الفزا ذق کند و خمیرا الواحدة فرزا قده الفزا فرج الفزا بنیه دانه الفزا
 اسب بزوماده یکسان الافزا ج الفزا فرج و سبک الفزا ج الفزا هر چه
 بکشانند و اشتر خرد و کشته بلند شده دریا بان فراخ الفزا ج باد کخی
 الفزا فرموده خدای عزوجل و سپهر و رخنه کان و نوعیت از خرما
 الفزا و صج الفزا ای آنک فرایش تیک داند الفزا آنک پیش برود
 و دلو و رسن راست کند و احد و جمع درین یکسان بود الفزا
 موی سرفشاخ درخت و آن کان که از سرفشاخ کنند الفزا ج فرزا
 ذلخ بسیار موی الفزا سبب بزرگ الفزا ج و الفزا اول بجبهه
 اشتر بزیاید و کانت العرب تذبحه لاصنامها تبرک بالک و الفزا
 الفزا الفزا علی الجبل و الجمع الفزا ج الفزا ج انا کاتب پرون آید

فذلک صحت و انما قد لک بزرگ
 فوات شش و رودخانه
 فوات بزرگ

سکوه و روی فاز بالا
 فزاد و اقل و سرام و کبر و زود
 نام عام سبب غالب شش و سهر

از سر دول

از سر دول الفزا ج و فرغ الذلوا المقدم و فرغ الذلوا مجرد و منزلت
 از سنا دل مادم و طحنه فرغا طعنه فرغا جواحت الفزا ج کول الفزا کت
 سر الفزا ج الفزا هت من الفزا ج و الفزا و شنایه
 صح الفزا ج الفزا ج الفزا ج الفزا ج الفزا ج الفزا ج
 پیشین است از هفت و یک همین اذن فرکا و فرکا
 کونقیست فریق المسک کافور سپردم الفزا و الفزا
 بوست سر الفزا ج ان کمان که دهن از قبضه دور بود الفزا ج ايضا
 الفزا ج جوده مع الفزا ج الفزا ج الفزا ج الفزا ج الفزا ج
 کردد بیه و بد دل و هراسان الفزا کت ذن که شکر ادوست
 ندارد الفزا انبارده کنده الفزا ج الفزا ج الفزا ج
 و میان دیک دان الفزا ج بقال فرید الضرب کانه دون
 کار الفزا ج کاه و دشنی الفزا ج الفزا ج الفزا ج
 الفزا صید شیش الفزا ج الفزا ج که از بس زادن بهفت
 دون کس او را بزند و مجناب هر جسم داد الفزا ج الفزا ج
 کوش میان شانه و بهلوا الفزا ج الفزا ج فرموده خدای عزوجل
 الفزا ج الفزا ج الواسع الفزا ج الفزا ج الفزا ج الفزا ج
 که شب کرمه الفزا ج الفزا ج الفزا ج الفزا ج الفزا ج
 مال الفزا کاد بزرگ الفزا ج مادد پیر الفزا ج خواهر پیر الفزا
 بجه کاه و دشنی الافزا ج و رجل من مری سک یقال فز نوا سابع
 س الفزا س شمشیر کند الفزا کس الافزا ج الفزا ج الفزا ج
 ج و الفزا نهال خرما بن الفزا کاهل الفزا ج الفزا ج
 الفزا ج الفزا ج الفزا ج الفزا ج الفزا ج الفزا ج
 کوش از هم بریزیده از بختک الفزا ج بیفتد از ناخن
 چون بچینند و بشیزه بر سر خرما الفزا نهال خرما بن الفزا
 ج الفزا ج الفزا ج الفزا ج الفزا ج الفزا ج الفزا ج

فزا ج و فرغ الذلوا المقدم و فرغ الذلوا مجرد و منزلت
 از سنا دل مادم و طحنه فرغا طعنه فرغا جواحت الفزا ج کول الفزا کت
 سر الفزا ج الفزا هت من الفزا ج و الفزا و شنایه

فذلک صحت و انما قد لک بزرگ
 فوات شش و رودخانه
 فوات بزرگ

سکوه و روی فاز بالا
 فزاد و اقل و سرام و کبر و زود
 نام عام سبب غالب شش و سهر

فزا ج

فزا ج الفزا ج الفزا ج الفزا ج الفزا ج الفزا ج

ذل اب

بدل علق فتوش نبدی زود کتای الفصادر کذب الفصاض ناکین
 الفص ناکین اکثری الفصوضج والفص نبد کاه الفصوضج الفص
 جدای میان دو چیز الفصولج الفصیح هویدا بخش الفصیح
 الفصیل دیوار در پیش قلعه والفصیل کورد که از شیر باز کرده و بچه
 استرید نیز کوبید الفصال والفصلان ج ويقال اجتمعوا بفصیل
 ای باجمهم الفصيلة دوده مردم من الفضاخر ما و مرز بهم
 امیخته الفضا زمین فراخ خالی الافضية ج الفضاض سیم کر
 الفضا ضة زده فراخ الفضل افزونی و نیکی الفصول
 ج الفضلة نامیست میر الفصیح بنیند که از خاره خراکند
 الفصیض آب خوش کوارنده الفصيلة هندی و نطیع الفصايل
 ج ط الفطر شکاف الفطورج الفطن باریک بین الفطور و الفطیر
 الفطر بدان دوزه کشایند الفطیرم الفطیرم کورد که از شیر باز کرده
 الفطمج ط الفطاطة درشتی الفظه درشت خویقال
 انه لفظ بظ اتباع والفظاب سکنه الفطوظ والفظا
 ج ع الفعال کار نیک الففعالی القصاب بلغة هدیال
 ساعد فعمر ادشی فرغ الفعرقطه زور فغفور لقب
 بادشاه جین الفعمه دمیدن بوی خوش الفغوش کوف حنا
 ق الفقاء آن پوست که با بچه بیرون آید در وقت زادن
 الفقادة مهره پشت الفقار ج الفقاقة نادان والفقا
 ایضا الفقا سوراخ بن الفقا ح الفقرا ناک بسن
 مهره اش درد کند الفقردرد یبی المقار ج الفقا
 سماو الفقع بگو این را نظیر بیت الفقع ج والفقع
 کل زرد الفقون رحم الفقید کم شده الفقیور درویش
 الفقرا ج والفقرا نجا که آب بیرون آید از کار بزوان کوه
 درین خرما بن بود الفقرا ج الفقیه انکه دا بود جلال

فصل در کتب
 فصل کرم از چهار کرم

فصل در کتب

م

وحرام الفقا ج وفقیه الامة لقب عبد الله بن مسعود رضی الله
 ك الفکار کتایند الفکان دوزخ فرانک کوا لفاکوج الفکا
 ستاده چند بر مثال دایره مردمان عامه انرا کاسه
 درویشان خوار ويقال فی فلان فکا ای استرخا ای فی
 رایه الفکا از جای یا مد که بای الفکا خوش منش الفکا بون ج ل
 الفلا ایسیان الفلوات والفلج الفلج ج الفلاح پرورد
 و الفلج بحر کاه خوردند الفلاح برزگرو جوبند الفلاخون
 ج الفلاک بادریسه فروش و بادریسه کوا الفلا فة یز
 فروش الفلقة شب سیم ماه الفلتان اسب نشاطی الفلج
 جوی خود الافلاج ج والفلیج کسادگی که میان دندان تنایا
 در باغچه بود و آب روان الفلحة بخش جای آب جوی به باشد
 در از رخنه کرده ای کشت الفلج ج والفلیحة زمین رات
 کرده از هر کستن را والفلوجة ایضا الفلا یج ج الفلیحة کتا
 لب الفلحس مرد ضعیف وزن لاغری بن و تک الفلاح ح الفلح
 بشیر الفلوس والافلاج الفلق میان دهن الفلق زمین مواد
 الفلقان ج والفلق بام و درو سناجی بام و کلکوی که بویایی
 نمند والفلق فی روایة السدای جاهیت دهد و زخ لغوذ
 بالله منها الفلک اسمان جبرخ و کلمه اسلافالک ج والفلک
 باره زمین کرد الواحدة فکلة الفکلة بادریه الفلکح الفل
 رخنه کارد و شمشیر الفلوج الفلنقش آنک دو مادرش
 یاسه بر ستار باشند الفلوق کوه اسب الافلاء والفلأء
 والفلاوی ج الفلوق کلیم خورد الفلوجة زمین پر استه
 الفلهمه فرج زن الفلیحة یکباره از باد هاء
 خیمه الفلیق نبد کاه کردن الفلیقة الداهیه شعور
 فیلد موی بهم در شده الفلیلة موی سر زنان م القسح

فصل در کتب

دهن الاقوادج وتصغيره نويه تقول في الضب فاده بالالف وفي
 الوقع فوه بالواو وفي الخفض فيه بالياء كقولك الجارية يا اقا لا اذريك
 فاه تلحين فوه لاطاقة في بغيه الفاتر وباسك الفتاة كاوماده
 الفقاتح الفتوح دست بازمت الفك م الفتن شاخ وخت
 الافنانج الافانين ح شجرة فناء درخته بسيار شاخ وصي على غي
 قيايس الفينيق كشن اشتر الفئق والافناقج الفديقة
 حوال خاك كس القنايقج الفنيكان دو كسار دوزخ اول
 فنيك فواخ القرآن اول سورته هاتران الفوت بالاهايك
 بدنا ذنا الافواتج الفوج كروه الافواج والفواج الافواج والافاة
 ح الفوحنة دميدن بوي خوش والفوغمه ايضا الفوديكسوسه
 مهيكه الامواوح الفودج ايج زمان دران نشيند چون سفر شوند
 الفوايحج الفووخشم واكنون والفووخه الفووخه الفووخه
 طعام فوضي طعامي ميخند از هر جنبه امراة فوغاه ز فووخه
 دهن فوق يكون اعلا وكون اسفلك الفولادم بحاله فوهاء
 كلي دراز دندان الفوهك غلام فرجه تمام خلق ولائتي فوهية
 الفهاد يوز وان الفهد يوز الفهوذ والفهادج والفهد
 اس كدر ميان رحلا شتر بود الفهدة يوز ماده الفهدات
 دو باره كوشنتت بر سينه اسب الواحده فهدة وخرقة
 مردى كدرها ندر سخن الفهقة سر كودن الفهاقج
 الفهاقوية لغت وزبان كبركان المظلو تياتج الفهوية
 ارد شيرى الفيا دكول نوال فيا ش سنك الفياض نجشده
 الفيا د بيلوان الفيا لونج الفينيق در و ذكر الفينيق بيك الفينيق
 ح الفينيقن سرب دان فيخا و سراهي فراخ الفينيقه سكونه
 الفياخج الفيدرخا كس تراص فيزة زمينين بسيار موش
 الفيرونج پروزه الفينيق والفينيقه والفينيقه سركو

نبا خرام شاه
 فنگ و له و پورستن

فرد خست در راه كه كه فندم
 انرا بنا كره

بهر

دجل فيصل مردى سخن كوى الفيضاسب بسيار ددو الفيض زمين
 مهور الفيضاء بيلبان كه دران آب بنود الفيض فيج دجل فيل اوك
 مردى ست راي الفيض سنك زيرين اس الفيضك لشكر كود
 كرده الفيض اوج الفيكون دوزخ الفيض مرد بوزك شعس
 فينان مولى دراز الفينه ساعة الفغ غنيمت وسايه از سر
 ذوال الافياء والفيوؤج الفيه ولائتي فينه بسيار خواه
 ورجل فيه مردى سخت فصيح الفيض بهانه خرد خرداينز
 كوئيد رجل فد مردى ني دل ولح صد كوئيتت بريان والفيد
 الخا كه كوسفند دران بريان كنى **باب**
الفاء الضميمة الفات ريزه زيره ونان ما ليد الفات
 داورى الفناق خير مابه يقال لقت منه الفناق من ايل لداهية
 ديدم از وسختي الفناق ح مردى الفيض قوى **ح الفناق**
 نيد آب الفجل والفجل ترب الفجر نافر ما في **ح الفناق** خرمين
 الفناق ح الفناق اب خوش الفناق ح والفناق نام ددو
 بكوف الفناق دجل و فزات الفناق قرته فرادى بيدك الفناق
 بكه كا و دستى الفناق خرقه كه بدان قلم باك كنى والفناق
 ايضا الفناق الفناق زن فوزه فرافضة ناميت شير
 الفناق شير الفناق زاده بولت كرو مستور نيك وكوروان
 جامه الفناق انكاز نكاه نادر دوان كمان كه زهشواز
 قبضه دور بود الفناق كنادكى ميان انكستان
 وجزان الفناق ح الفناق شود كانه الفناق جان فزديان
 وان بخ روزت اذ ايان وهى هود اسود اسفند هود وخت
 هشونين و اينرا ز دو آورده ماه شمرد و سمي الايام والفناق
 اى بجاك الفناق تحت كفته كفش كى الفناق بارسيان الفناق
 نوبت وغنيمت الفناق الخا كه سياهى بود در وقت و خن

فيا نوس ايرشكر

فزاوان سبيل

کمان که زده درو افتد و جو یک سرد و ک و کز کاه جوی که آب
 بر کشند ازان الفوطه بشیخان و کذاب کادی و پیمان و آن
 اسب که در پیش اسبان رود و قوی بقیال و کمان آمد لا قوطا
 ای متروکا و الفوطه سیرال الافراطج الفوطه سیرال الفوطه سیرال
 سوزن الفوطه و الفوطه سیرال الفوطه سیرال الفوطه سیرال
 میشل و الفوطه سیرال الفوطه سیرال الفوطه سیرال
 برنج نان برین بنی الفوطه سیرال الفوطه سیرال
 آهنک سیرال الفوطه سیرال الفوطه سیرال
 ایضا الفوطه سیرال الفوطه سیرال
 سا و آهن العسوق بسته فرخی الفوطه سیرال
 با زمین در سابق الفوطه سیرال
 بالقاذ ایضا الفوطه سیرال
 زین در یک جامه ط الفوطه سیرال
 الفوطه سیرال الفوطه سیرال
 والفوطه سیرال الفوطه سیرال
 الفقم زفر العقمان دو فری قال فلان و فلانة کنایة عن الادم
 سین والغلان والغلانة کنایة عن البهائم الفلفک بلبل
 الفلک کیشی واحد و جمع درین یکسان بود الفلک سفتا لو
 سفیدم الغم والقمة دهن ن الفنتوق والفندق کاروان
 والفندق کاروان سیرال والفندق م الفندیة خانوان
 الفندی سیرال الفنتوق اشتر تمام خلق و زن نارین و الفواد دل الایفة
 ج الفواد ل کف دیک الفواق اسکلک الفواق ما بین الفلین
 الفوة ذوق الفوق نوج بودن الفوق الفیاء لا واحد لها
 من لفظها الفوطه ثم لا الفوطج الفوت برده د الفوق
 لفظ سید که من ناخن افتد الفوق ج الافواق ج الفوق

نوع کوروان

نوع

فروع و شتی و غیره و دی که کلب
ازان که داشته و این بیایستاده

نوعه پرمه

نصف جمع فاضل

نوعه شریک کار و غیره ازان

نوعه جرب که در سر سوزن و غیره
که در نرم سوزن و غیره و در
که در دو کلب

سوفار

سوفار تیر الافواق و الفوق و الفوقه سفوف الفوق باقی الفوق
 باقی الفوقه در معرب الفوقه کنده و کونید سیر الفوقان کنده
 و جوالقوی کنده فروش فوخته الطریق سیراه الافواج و ج
 الفوقه دهن جوی الفوقه سیرال الفوقه سیرال الفوقه سیرال
 موش ماده الفوقه سیرال الفوقه سیرال الفوقه سیرال
باب الفواق المکسوة الفواق دل خوما بن الفواق
 پوست ادیمین که در بالان کشند الفواق بالامیان سیاب
 و ابهام الفتنه آشوب الفتنج ج الفتنج خربزه هندی
خ الفخیر کثیر الفخیر الفخیر الفخیر الفخیر الفخیر
 برهاند و الفخیر و الفخیر ایضا الفخیر دهن بند الفخیر
 ج الفخیر باره گوشت الفخیر ج الفخیر الفخیر الفخیر
 هر چه بکسرتان الفخیر ج الفخیر جامه بقال ما علیه
 فراض ای ثوب الفخیر ج الفخیر سفوف جامه الفخیر
 ج الفخیر شانه که اسب را بدان با کشند الفخیر و سیرال
 که دران هر درخچه بود و کونید نامیت پست و الفخیر و سیرال
 ج الفخیر نام الفخیر ج الفخیر نوعیت از نبات الفوق
 زمین فراخ الفخیر سیرال الفخیر سیرال الفوق الفوق
 الفوق سیرال الفوق سیرال الفوق سیرال الفوق سیرال
 پینه خوک فرعون نام بادشاهی که فرعون الله بقال ذهب
 دمه فرغ ای باطلا و هدر الفوقین بنفشه الفرق کاله
 کوسند جدا کرده نرو ماده یکسان بود الفرقه کوه
 الفوق ج الفوق موش الفوق کوه و شمشیر الفوق زده میش
 تا جهل الفوقین پیرس الفوق سیرال الفوق سیرال الفوق سیرال
 الفوق کثیر الفوق سیرال الفوق سیرال الفوق سیرال
 خرمات الفوق سیرال الفوق سیرال الفوق سیرال الفوق سیرال

فراق که در سوزن
که در زمین و غیره باشد

فراق جدا شدن

فوقون لقب و پیران
که در سوزن و غیره
بارت و سوزن و غیره
نوعه باشد
فوقون

۲۵۱

ط القَطْرُ روزه كساي و احد و جمع و مذكرو مونت در بين يكسان
 بود يقال رجل فطر و امرأة فطرت و قوم فطرو اي روزه كشاد
 الفطرة اقربش الفطرت موددانه الفطيرت بك الفطيرت
 ج الفطيرت بينه خوك ع المعال دسته تود و كاربد
 ن الفقرة بشت ميره الفتح ك الفلذ و الفلذ لا انديشه
 الافكار و الفلج دجل فكبير كثير المنكرة ل الفلاظناكهان
 الفلج بمانه اب الفلذ باره جك الافلاذج الفلذ باره كوست
 الفلذج الفلذ الخ بفتندار كوهرها جون بكدارند الفلاس نام
 بچيات الفلعة باره بوس الفلغ ج الفلذ مين
 بي نبات الافلاذج الفلوا ب كره الافلاذج ن الفناء بيش از
 الافنية و الغني ن الفجان بكان الفلذ باره از كوه بد
 ازنا الافناذج الفنديرة سنك الفطيرة بينه خوك ه الففوة
 سنك ك سنك سايند الافهاذج ي الفيلج ك بيال به
 الفيلجات و الفيلج ح الفياران دو آهن ك از دو ستوي
 زبانه تراز و بود الفيلد يكي الفيلد خاك برك بازيست الفيام
 هوذج الفومر ج و الفيام و القبة كروه العيون الفيقه
 ان شير كه كويد در بستان بمان دو و شيدن الفيقه و الفيق
 ح الافراذج الافاديق ج الفيلد بيل الافيار و الفيلد و الفيلد
 ج و الفيلد ست راي **كتاب القاف**
باب القاف المفتوح | القاف اندازه و خانه كان
 و هما قايان يقال قاف قوس مقدار كافي القاف بسم سال القاف
 بانك و عد يقال ما اصنا بئنا العام قايه اي قطورة من بظن
 القابل و قوس سال القابلة فرجاش و دايه و سرزمين
 القواذج القابل تنك كند روزي و فرا كيرنده القابل و
 كلج يقال دخل قاتر رجلي باشت ستور ساخته يوم قائم بود

فطرت زيرو و جله است
 كهر زخمی

كه كه تمة القاحه ميان ساي و القاعه مثل القاداندازه يقال قاذر ج
 اي قد ذر ج القاذر سيله دندان القوادح ج القادحة كرم
 كه در رخت افتد القاذر قواما القادام و القادامة بيش
 بالان اشرو بر مهتران بال مرغ و انك از سفر رسد القوادم
 الانسان راسه القادمان دو بستان بيش القادورة مر بكت
 حوفا حش زيان القادسيه و در خنيس تلخ القارب انك
 اب طلبد بيش و ان اشو كه بمان او اب شيبه مانده بود ان
 كنه ك ملاح از بهر خويش داد القاداة بانك كه بس بلندي
 القار و القارات و القويج القارة خوس ماده القارات ج القار
 خون كه در پوست بميرد القار ج اب هميره شدن بچ ساله القار
 و القار ج و القار ج و القار ج يوم قار روزي سرد القار سرد
 القار ص سيزبان كز القار ع يترك بر نشانه ايد و بيفتد
 القارعة سخي و ناميست رستاخيز داو فراخي در سر و القارون
 انك يرو و شش بر داد و انك ج و عمر هم كند القادورة
 شيشه القوار بيج القادورة شيشه كز قارون نام كافر
 القاردي ميزبان القاردي خواننده القارديون و القار ج القا
 سارين و كويند سياه القواذج القادورة بياله القاسم
 يقال قاسم ج قاسم قاسم بيزه سخت القاسط پيدا كز القاسط
 ج قلب قاسم دل سخت القاسرة ان جراحت كه پوست ببرد القا
 سب بازيسين همه در مسابقت القاصب فولد ن القاصد
 نزيك و اسان و سبك و قصد كنده القاصرون تبر كه بيش
 نرسد و قاصرون اي سرد قاصرة الطرف ان زن كه جز بيش
 خود نكرد القاصر قصه كنده و القصاص ج القاصع
 سوراخ موش دستي القواصع ج القاصف باد كنده القوا
 ج القاصية ناحيت القاصب سمت برزان القواصع ج القاصف

قاردي قران قران قرايح

قارون ان هم بوسه كه بوسه بود
 اورست سرخ حوض ادرار بر سر
 جهلست تعاليد مسالوي و سببه
 قار در حوض است

حک کنند الفضاة ج القاضية تهيك وجه قاطب روی در هم
 کشید و دندان بدید آمد بقال جاز قاطبة آمدند همه
 قاطع المطبق راه زن و لاین قاطع شیري ترش لقلطن یقیم
 القطن ج العاغ زمین هموار نرم الاقواع والقیعة والقیعان
 ج القاعة میان سری القاعدون از ده بشد و خرمای کویاه
 کدست بدان رسد القواعد ج القاعدی بنیاد القواعد ج القاعب
 باران سخت جنانک پوست از روی زمین بر د القاعلة کوه
 لبند القواعل ج ق کوهبیت کرد زمین گرفته از زبرجد
 القاف آنک نی نیاز بود از مردمان و یقال اخذ بقاف رفته
 اذا اخذ بقفالة القافل انک ست وی خنک شده بود القفل
 کادوان باز آید از ج و جزان القوافل ج القاضیه نس
 کردن و آخر بیت شعر القوافل ج القوافل
 شمشیر بنیت القافل کمال القاقم القاقوریه بیاله القوافل
 ج القالوجوب والقان والقیل کفت و کوی اسمان لامصدان القان
 کالدهر جین القالب خاده سرخ شده شفة القاصه لیه با بیحت
 القاطون حربزه هندی القالب ان دایره که در زیر ناله زین بود و
 انرا مکروه دارند القالیم القامة بالاء مردم و بکره بزیرک
 القامات والقیح ج القاموس میان دریا القانت فرمان بردار القان
 ج القایض نجویر کبر القانص ج القایضه سید کران مرغ القایض
 ج القایض نو مید القانع خواهند و خرسند القانعون ج القان
 اصلا لقوانینج و لیس بعربیه محض القاه فرمان برداری القاهو
 شکننده و مقهور کنند و القایبه خاب مرغ القاید سرهنک القادة و
 القوادج والقائد سرهنک القادة والقوادج والقاید الجداول
 القایف آنک در فرزند نکره تابدرماند بانه و بنی بر القایضون
 و القانج القایله بنوع القایم بایند و دسته شمشیر و بر بای

قاف بقاف نام کوی است که کران
 زمین است و ج کوی است که کران
 در آن باشد

قاهرة نام بیست

السناده

استاده و القایم العین که خشم بر جای باشد و نه پند و بیزار
 قایم تراوی دات القایم جراع بایه و مردک جوی و قایمیه
 الباب آستانه در باب القیام الاقبیه ج القباطی جامها سبید که
 از مصادند الواحد قبطی القبالة القبالات ج القبان کبان
 القیام نیم روز بپراهن القح کیک القبا ج القبور کور القیو
 ج القیس باره آتش القبع باره آتش القبع بانک پیناسب الققب
 شکر القبل بر کوه سئله قبله کوسفندی سرود در پیش بچین
 و عین قبله جسی که در پیش کردد القبلة مهره کرد که بر کرد
 اب بندند القبول باد مشرق و القبول دایه القبلج القیوب
 بانک القیوب کناده استخوان و نلک ذت القیاب ج القیاب
 قیح شقیح اتباع وجه قیح روی ذت القیل بایندان و کوه
 مردم از سکه تا جمل القبلج القبيلة سبکاه و تخمه سرود کوه
 مردم از یک بذر و باره که در سبب دهنند القبایل ج قبا
 لا یعرف قبیل من دیور القیوس ان کشتن اشتر که دود باردار کند
 الاقبیه ج القیضه چند آنک سراسر کشتان بکیرند و لفظ
 ایضا القیض تیزد و القیضه چند آنک همه کف بکیرند و القیض
 القیضه بوزبان شمشیر القبایل ج القتاب بالان کر
 القات سبت فروش و سخن جین القناد درخت بادام تلخ
 و کوبید درخت کثیر و درخت خار و در نوعیست
 از خار القنال باقی تن القتال مرد کشتن القتام کرد سیاه
 القب بالان شره الاقبا ج القت سبت خنک القتل خوب
 بالان اشتر الاقناد و القودح القنرة کرد و القتم
 ایضا القنعة حوره که خوب خورد القنوع ج القنوع
 دروغ زن و القنیت ایضا القنود آنک دادن بپند
 از محل القنوج القنیر پیری و سرخ زده القنیل کشته

تایض از پیش کشته

نقص گرفتن

القتلح العتین زن زارخوش و الرجل کدک و القنبر کد
ت القتلخيار باد زنگ الاقداح ج الحجابی الزبکی
 ینبع الحجاب وهي جمع الخبة و یملأها الفاسدة بلغة
 اهل اليمن الخبمدم یرو کوهک الحجة بن کوهان استر
 التخذ و التخاذ الخ و الخول الخ لمردم یبرد القداح یرتوش
 و القداح و القداحة سکا اتنا القدا دیک فروش و دیک
 کما القداح و الاقداح و القداحان ج القدا بلا مردم و بونت
 بزغال القدا و ذح القدا اندازه و بزوک الاقداح و لبلة
 القدا رب بیت هفتم ماه رمضان القدا سطل القدا
 شتی جثم از سیاری نکیستن القدا ربیت بای و
 پایگاه الاقداح و قوله بقالی قدم صدق ای سابقه
 خیر قدموها القداح ان جاء که بدست از ان آب توان خورد
 القداوم تبسه القداوم ج القداوم ج القداح بلغة خور دینه
 درین دیک القدا دیک کوهت خشک کوهه القدا دیک کوهت بدیک
 بخت و القدا بر توانا القدا دیک دیرینه و همیشه القدا دیک بخت
 قد دق دیکه دیک خوش بوی القدا حاشه که در جثم افند
 و حاشه سراب القدا دیک الاقداح ج القدا حاشه و زکهن القدا
 حمله بس سر القدا و الاقداح ج القدا بلید القدا دور
 القدا یف ایضا القدا و ان اشترکه دور و خسد از اشتران
ر القری لبنت و ما به اس الاقراء ج و یقال وقع فلان
 قرا حادی فی الداهیه القرا ب مشک دوز و هزاب فرو
 القرا بة القرا بة ج القرا بة حویثه القرا ح زمین که
 دا شاد و آب خالص الاقرا ح ج القرا دیکه دار القرا
 و آرم کاه القرا دیکه در ذی القرا ح سیر سخت القرا املا
 القرا رفقتن ات شب که بامداد با ب دست القرا بوش

قوله خشک

قوله غدا کران در کتب خود
 قدر عسل ان حکم تبی سبک
 و از منه کتبها شکر
 بمرت زید و ابن اورد
 مرضی

قوله
زبا
ور

قوله سحر و بزرگ

القرا بوش

القرا بوش القرا بامداد و شبانکاه القرا دین القرا ح
 ج القرا کردن القرا بشهر دیزه القرا در زمین درشت
 بلند القرا جوره مرغ و نو عبت از هودج و یوم قرا و لیلته
 قرا روزی شبی سرد و یوم القرا و زردوم اضحی القرا
 سرهاه سخت القرا بوش کبان و کوبید تراذ و بزوک القرا
 و ام دست بدست القرا بوش القرا بوش کاغذ القرا بوش
 القرا بوش بوش القرا بوش القرا بوش کاکه القرا بوش بارکد
 و خشک و القرا بوش که اشترجه داود ارض قرا غاء
 دینی دیک القرا بوش الجعل القرا بوش کوهت بخت
 بخت چون بسفر و ند القرا بوش القرا بوش و القرا بوش
 و القرا بوش زمین دیک مواد القرا بوش او از دیکه القرا بوش
 می القرا بوش فی استین و فی کربان القرا بوش القرا بوش
 کشتن اشتر القرا بوش و القرا بوش القرا بوش کاهن
 القرا بوش القرا بوش بنایت القرا بوش کوه و هم زاد و بوش
 سرو می سر زبان و شمشیر و بوش کوه خرد و سرد و کبوس و هل
 کد زمانه و هشتاد سال و کوبید می سال القرا بوش ج القرا
 باده عرق و فزونی که در ان موضع بود چون تنگ مردار
 و المرأة القرا بوش و یقال هذا علی قرن هذا ای سته و قرن
 الشمر اقل خر شید و القرن صور اسرافیل علیه السلام
 شاة قرا بوش سفندی سر و اور القرن جعبه از بوس
 دوخت و آن رسن که دو اشتر ابدان با بندند القرا بوش
 جنسیست از خود و او دارم زد کوبید القرا بوش القرا بوش
 کیهبیت که بدان بوست پدایند یقال سقا و قرا بوش
 القرا بوش و ناوه کال الاقرا ج القرا بوش کیهبیت
 زن و هو من الاضداد الاقرا و القرا بوش ناقة قرا و در

قوله شکر و زباد

ولابقالجمال قري القروة سربن سك القرو و زاب سره كه خود
 بدان نشو بند القرون اشتر بسیار شید که دو جای باید
 شیرش را از بسیاری وان اشتر که دو دخی کند و القرو
 النفس يقال سمحت قرینته تنس را ست با بیست ذالقو
 روستای و هم دهمی القرة خزائن القرهب کا و یو القراه
 ج القریة نزدیک و خویشاوند الاقرباء والقرباء ج القریة
 دیر و جایگاه مورد القریج القریان مکه و طایف القریح
 خسته القریح ج والقریح بجاه که نو کند باشد القریح
 نخت آب که بدیداید در جاه و طبیعت الفراع ج القریح
 آب سرد و گوشت بخنق القریض شعر و سخوار که ستود
 برارد القریضة مهل که از کربوان برارند القریض اشتر
 بر کزید و کینه زا وان اشتر که طت بر جسته دارد القریح ج
 والقریح السید القریحة ثمین مال و قریحة البیت
 سقفه القریح هما القریح ج والقریح والقریحة الفریح
 القریح جوی گشت زاد الاقربیه والقریح ج القریح ان
 کربین فروش القریح کربن القریح دیک افزاد الافراج ج القریح
 ابر باره باره الواحدة قریحة والقریح عتر موی بر اکنند
 کرد اگر در سر القریح ج القریح ناکس و احد و جمع و مذكر
 و مؤنث درین یکسان بود يقال رجل قریح و قوم قریح
 القسام نیکوئی القسام او که مال و انجند القسامی آنک
 جامه در بجد القصب خرما و خشک بر القصب و الشمذ
 تر سلمان القسوس ج القسطال والقسطل که در حروب
 القساطل ج القسطری الجهد القسطناس سنکط
 که بدان بوی خوش ساید القسفا س راه نمای القسم سو کند
 الاقام ج القسمة روی القسما ت ج القسور نبا تیت

قزل بر سرخ و هم دوشی که اینها
 قزل در سماج مید نما بر شمش
 در لکلمه سبب امرانند که کوه

والقسور نبا تیت والقسور والقسورة شید و یوانذا فان
 والقسورة تاریکی اول شب القسوس اشتر که تنهاجر اکنند
 القسیب یا نک اب و جة فیح روفی نیکو القسیمه
 بوی دان القسی جامه بیت از مصر آرد القیات
 ج و در هم قسی در می بدیوم قسی روزی سخت شب
 القشاس آنکه از هر جای چیزی می جوید و می خورد تم
 قشر خرما بیار بوست القش خرما از بوست او
 قشعة القشوع ج القشع مرد پرو کرس پر القشاع ج و
 القشع العنکبوت و الحرب و الموت القشع خاره سبز
 نارسیده که نتوان خورد القشوة الخ الآلات زایسغان در آن
 بنند القشوات والقشاع القش جامه القش ج القشانا
 القصاب گوشت فروش و نای زن القصار کاذر القصاده
 کازری بقال قصار الشی و قصره ای غایبه القصار صرق
 کر القصاع کاسه کر القصاف بازی کر سبب القصاف
 شعیری بریا القصب جامه بیت معروف الواحد قصبی
 والقصب الهندی هند و والقصب القصابیة والقصابا
 لیا سان القصبه یک لیه و القصبه کرد زمین القصاب ج
 والقصبه کوب غله و میانه شهر القصب ج والقصبه کدرگاه
 نفس از سل و اسخون مغر دار و اسخون باز و ورفن جا
 آب از حبشه و نای بین القصر کوشک و وقت نماز دیک
 القصور ج القصر بیاری که در کردن بود که از بشت نوانه
 نکریت يقال منه قصر القصر بن کردن و بن درخت القصر
 ج القصر والقصر سر سینه و القصر ج والقصر سخن
 والقصبه باره ج القصبه کاسه بزرگ القصاع والقصع
 ج وقصبه الساکن کاسه درویشان ساره جندست

والقسور

بر مثال کاسه رخنه شد القصع بزاد بر آمده و بن خرد
 والقصع ايضاً القصيف انك صبر تو اند کرد بر كرسك
 وعود قصيف جويست القصفة باده سر القصل كف
 غله القصلة دمه كوسفند شاة قصماء كوسفندی
 سرو شكسته القصنع كوتاه القصواء ان استزك ككاه
 كوشن بریده بود و كوسفند را نیز كونی القصیة
 موی مرغول کرده القصابیح القصيد كوشت خنك كوكو
 والقصيد الخ الكثیر القصيد م لا القصابیح القصیر
 كوتاه القصاریح القصیر ان زن كه نيكدارند او را بیرون
 شود والقصوره ايضاً القصابیح القصیر نابیت
 القصیف بانك رعد و دریا القصل خويد القصیمه
 رستن جای طاع القصی دور القصیة ان اشترک
 برو نشینند و بند و شند او را بر نفاست والقصابیا
 ج **قص** القضا زن درشت القضاة انك كارها زود و فضل
 كند القضب سبت تر القض خاك كه بر روی جامه
 نشیند القضض سنك كه در نان بود یاد ركندم يقال
 خبز قضض الفضة زمين بلند القصفان ج القصفان
 شیر كه ترك از استخوان فریسه بیارد القضم شمیر ككاه
 ریز بده القضیت شاخ درخت القضب والقضبان
 ج والقضیب عورت مرد و نر اشتر و اشتر بگوده شمیر
 بران و مكان كه از يك شاخ كرده باشند و بدو فرو ناشكافند
 و تیر تراشید و راست كرده و جراغ و بایه القضبج والقضیر
 واد معروف يقال جاوا بقضیضه وقضه ای باجموع
 والقضیف مردم خنك لاغز و شمیر بار يك القضاف
 والقضفح القضم ان پوست كه بران نویسند وان

قصا حكم جمال جمال مرده
 مثل حكم موت برانید

جوكه

جوكه تور ادهند القضم ج القضية حكم القطاكوترا
 مرغیت الواحدة قطة والقطة كونته اسب القطا
 وقت خرم بریدن القطاع برند القطاف وقت انكود بریدن
 القطاف كالک جین القطای جزع القطان بنسبه فروش
 القطر سرك باران الواحد قطرة القطران انك در
 در اشتر كركین مالند شعرقظ وقظط موی سخت ركین
 قطاقح وقظط هر كویقال ما راسه قطن ندیدم او را هر كز
 ید قطفاء دستی بریده القطعة بریدكی دست الفظ
 استریت القطن میان هر دو سرین مردم الفطنة
 نواد خانه شكینه القطوع آن جامه كه چون باران نیاید
 ایش كه شود القطوف اسب و خرچد كام القطنیة شمیر
 كوسفند و اشتر برهم ایخته يقال انا القوم بقطیتهم
 ای بجای عتیمه القطن تازیانه و كله كوسفند الاقطاع
 و الاقطاع والقطعان ج القطنیة شب بوش و قطن
 القطفت والقطنیة ج القطنین خدمتكار **ق** القعب
 قلع خرد القعاب والعبة ج القعد بن جاه قعر البیت
 بن خاند كوز قعران كوزه كه اندكی آب بود درین ان القعن
 انك بشت و ید در شده بود و سینه بیرون آمده القعیر
 جوب دستاس القعشمر والاینة قعشمة بجه عنكبوت
 القعصیة نیزه بیت منسوب بقعصب وهو اسم
 رجل القعفر و زجند القعقاع شاة راع وقعقاع دام
 مردیت القعقعة بانك سلاح و پوست خنك و بانك آب
 بر شدن القعب ناخن القعوب بكر كه از جوب بود القعوا
 زن بار يك ساق القعوا داشتر كه نشیت راشاید القعدان
 ج القعاد بن حج القعیث باران بسیار القعید هم

قعر رهن عوار
 قعد هب بن

نسین وان صید که از بس در آید وان ملخ که هنوز بر نیارده
 باشد القیدان دو فرشته است بوزات و جب مردم او
 قعیذ القعیذ ذن القعا یذج قصعة قعیذ کاه
 دور فرود قنابس کردن لاقفاء و لاقضیه و القیف
 و يقال لا فعله قفا الدهرای ابد القفاران بقی القفان
 و القفان نفس کما القفان انکسیم میان انجمن
 ببرد القفال قفل کما القفان کمان القفلاء بستن دستار
 دنبال فرود نگاشتن القفدان خربطه عطا القفان بین
 خالی القفان رجل تقدر وامرأة تقدر اندک کوشن القفان
 کفش و يقال ما زلنا فی القفین و الرقش ای فی الکاح
 و الاکل القفیل کما فی القفص م لاقفا صج القفا
 درخت و اذن قعفاء کوشی با هم جسته القفان مؤ
 نوک القفعة کویین و زبیل و عن کران القفح ج القف
 تره خشک القفل کبیه ریزه خشک و القفیل ایضا
 القفند مردم پر و بزرگ بای و فرود مایه و فاحش زبان
 القفوقار و خرما و نباتیست و القفوقار کافور القفین
 کویز الاقنزة و القفزان ج القفینه ان کویسند که از
 سوی قفا و بر یکشند القفا ج کبیه را بنهند از خرید
 القلاء تاوه کما القلاء اب یحیی القلاس کلاه و
 و بحر قلاسن دریا کف افکن القلاب ذل القلوب ج و القلب
 خرد من قوله تعالی لمن کان له قلب یب ای عقل و القلاب
 میان لشکر و نام منزلت از منازل ماه شفا قلبیاء
 لبی باز کردند القلبه با ذکر دید کلب و يقال ماه
 قلبه ای ذل القلت حشم خانه و کوجنیر کردن و کوه
 انکت اشو و جنمه زانوا اب ایستاده دریا بان

قفا کرد و شرح کوی که کوی
 در شرح است قفا کرد
 کوی ای سر بخت

قفل و قفای

قفا

و بر هندی القلات ج القلم نردی دندان القلده دست دخن بجد
 القلن رس کبیه القلوش ج القلن ترشی که از کوب بر آید القلیط
 مردم خرد القلع او ندسنگ و ذکهن القلع دوز با شدن
 تب و القلع بارها میخ بزرگ الواجده قلعة القلعة دوز
 القلاع و القلع ج القلع از بزرخالص و شمیر پوست بزرگ
 بمن منسوب الی قلعة لعنته القلقله بانک قفل و کلید
 القلم خامه تراشیدن و بزرگ بدان قمار کنند الاقدام ج
 القمان دو کارد القلمن دریا القمامیج و القلمن سن
 و القلمن مدهتر فرخ خو القلمشوة و القلمنیة کلاه القلاء
 و القلاب ج القلینیة و القلابنیة کلاه دوز القلوب ج
 جرد و القلوب ماده استر جوانه القلص و القلابیج ج القلاء
 ج القلهزم مردم کوتاه بزرگ سر و مردم سبک القلیب جاه
 القلب و الاقلیة ج القلبد مر جاہ سیار اب ما و قلیص
 ای بلند بر آمده در جاہ القلیف جای خرد القلبل
 اندرک واحد و جمع درین یکسان بود القلیب مة القلاء ج
 القمای افتاب کما القم کندم القمحة الخ و ادهن بر کنند
 ای تبکن القمید و ذة بلندی پشیر القاحد و القاحید ج القم
 مایه الاقار ج القمراء ما هاب و لیله قمر آه شیب ماه ناک القم
 قاه و خرسید القمصنة مکس خرد که بر سر آب بود القمص ج القم
 سراخت القم الخ از کوره حشم بر جمد القمعة بن کوه
 اشتر و مکس اشتر و اهو القمص ج القمص هو جن
 القمص مدهتر و دریا بزرگ و عدد بسیار و کنة خرد القما
 ج القمل شیش الواجده قمل و دخل قیل مردمی خوار القمن
 سزوار القمین ایضا القمناء ج القمص خرسید بزرگ القمص
 ج القمیحة دار و کوه و ادهن بر کنند القمیص براهن

قفل
 در پیش و منس

قلمن مدهتر و دریا بزرگ
 منسوب

قلمن مدهتر و دریا بزرگ
 منسوب

القباقر جهارم سالد بقال قبالة عین برابرجش من
 القبة خروکة القباقر والقبانج القباقر ذنبتی المقابح
 ج القبرة کونیکه القباقر قبضة قبضة کذا کذا کبرد بللایه
 القبطریه نوعیست از جامه امراة قبعة طلعة
 و کذا سر پیش کند و باز برد القبیل خلاف الدبیر الی
 ج القبیل برابرواشکادا و قبیل النشاء و الضیف او لها
 القبلة بوسه القبیل القباقر کونیکه القباقر
 و القبیط ناطق القبیطی ناطق فروش القباقر
 دیک و بریانی القباقر کناره الاقباقر القباقر
 خا صیاد القباقر القباقر القباقر احوذ القباقر قبیل
 نام زینت القباقر بسیار عطا و فتم نام مردیت
 القباقر سرف خنک القباقر و الخال ان در دک
 کویفند را کبیر القباقر الخالص و الجای فی الخفق اسخوان
 دن غره اسب القباقر اسب دلبا القباقر در دک شکم القباقر
 اشترکش القباقر مهره سیمین القباقر پیش دو
 القباقر اول بران بال مرغ القباقر ناده خود در
 القباقر توانای القباقر بلک القباقر موس ممت
 و دینه القباقر القباقر القباقر و القباقر باک
 القباقر کوش مردم و بریر القباقر القباقر دو کوش
 و دو کناره دو د القباقر کیک القباقر القباقر
 دن حسین کوتاه و یقال ماله قد عملة ای شی القباقر
 بندی سر کوه القباقر رجل قرا مردی خوانند
 و یقال توان الف نزدیک هزار الفراد سربستان و کنه
 الاقودة والقباقر القباقر القباقر درین دیک بسته
 بود القباقر بابونه و هر نور الاقباقر القباقر باره

قبه که درون جبهه بر این کشته

قبه که از ملک

قبه که در کینه قریب کشته
بوسه

نویسه نوشته در کباب قوسه پاک
قدوم از سفر و از جایی با آمدن

قران سیم با طره که شمشیر با
قران عابد و پارس و قران خزان

نویسه کبیر و در برش و در جلال
که در ان قال کبر

باز در

باره در القباقر سوختگی جوع که با یدا نداشت القباقر
 فان القباقر نومی وان صد و چهارده سوره است و شش هزار
 و دو بیت و سی و پنج آیت و هفتاد و هفت هزار و هفتصد
 کلمه است و سیصد هزار و بیست و یک هزار و شصت
 و نود حرفست و قوله تعالی و قرآن الفجری صلوة الفجر
 القرب تهیکال انزومه شکم الاقباقر القباقر
 هر چه بدان نزدیک بخدای تعالی و قربان الملک زواری
 خاصة القرب نزدیک القباقر و القباقر القباقر
 وهو معرب القرب کلبه وهو ایضا معرب القرب
 نزدیک و خویشی القباقر مردم ابله برنا آمده و نوعیست
 از ثمالو الواحد و کانه القباقر کمان درین
 واصله فارسی معرب ای کرد مانند القباقر و در زمین
 یابی القباقر و در میان بشت القباقر القباقر
 الخ درین دیک گرفت بود القباقر و عن دان حجام القباقر
 در حینت القباقر فرومایه القباقر کفش القباقر
 کنه بزک القباقر کلجه الواحدة فرصة الاقباقر و القباقر
 ج القباقر نزد و انک هیچ نداد و شمشیر بران القباقر
 ج القباقر کوشاره القباقر القباقر نمر استراب و ان
 رخو و القباقر و القباقر شمس کلبه القباقر بغل
 طاق القباقر القباقر کازیره القباقر و بهترین مال یقال
 تعد القباقر ای قباقر المستوفی القباقر قباقر
 جامه بشت القباقر کینه در ان القباقر کردنده و سبی
 اللذی هم قباقر کذا کذا القباقر اردان و کواکب
 بکنده صیاد خود را و استبان کواکب القباقر القباقر
 پیش کوه القباقر نیز نای کار دو بیگان و القباقر احدی

شعبه از جم الغره الأطار والحیض وهو من الأضداد فمن نام یل
 یغیر بر ما ست علیه السلام القرۃ مادیت **س القاسمی**
 تمییزت منسوب بقاس وهو موضع الجدید بارمینیة
 القسطار کبیه دار القاطرة ج القسطاس تواز ووزن
 القساطل ج القسطانة فوس قزح القسط دو من کون
 در مای و فو عیست از بوی خوش **ش القشام** فینیه که خراب
 بن دار سد القشامة ایج هماند بر خوان که میسج
 کادینا بد القشعر یز مور کلب القشمان کور کس **نر ص**
 القصابه نای که بزنت القصاب ج والقصابه موی
 مرعول کرده القصار والقصارى غایة القصاره کفه
 والفضاله والفضامة ایضا القصاص رستن جای موی
 کردا کور سر القصاص اشتقوی وشیر مرد کونالا
 القصب رود کابنه مردم الاقصاب ج القصبه استخوان
 مغز داد القصری بلوزیرین والقصری ایضا القصة موی
 پشانی القصر ج یقال ماله من العرقصة ولاقصة
 اتباع القصة سوراخ موش دیت القصل بحه کزدم و
 القصصه مردم کوناه القصوی تایت الاقصی ای دو
نر ص القصابه ایج بوندان ذذ یقال ماله من النعر
 قصه ولاقصة اتباع القصة سوراخ موش دیت ماعلیه
 قضا ای عیب القضا قض شیر که ترک ادا استخوان فریه
 بیارد القضاة ماده سگ ای وقضاة نام قبیله یست
 القصاب طاع ذرط القطابة بره القطادة ایج بروداخم
 القطب ان نقطه که مدد فلک برانست والقطب میخ آسیا
 وبقال قطب القوم ای سیدهم انقطبه یکان یرتبان
 القطر کرانه اسمان الاقطار والقطر عود القطر یوز القطر

توش نام روت که هست
 و مراد از قرشی و حدیث
 نامه است و در قیده زین
 کن نامه است قطن نام کرب
 در روم

قصور کوه کران

سهراب

شربت منسوب بقطر بل وهو موضع القطع وما القطع
 باره زمین الققط الذي لو تقع من استه بیضة ما انکت فمن
 القطله رخت بریده القطن بنده الاقطان ج القطیع عاء
 نوعیت از خرماع القعل زن وان دره کاستردا بکیرد در
 والقعاد لی مای القعا صلت دره که کوسفند را در حال کبند
 القعاع اب تلخ القعال ایج بریزد از شکوفه ز القعده
 ان اشترک نبت را شاید الا قعده ج رجل قعده خجعة
 مردی که نشیند وی جسد رجل قعده لقریب الیاء الی
 الجلاله کبیر القعانی انکس که چون سرود از با یها و با نکلید
 تعبد الحاجات انکس که هر کس او را کافر ما ید **ف القفاد**
 دستوران القفص والقفص کونان القف زمین بلند رخت
 القفاج القفة جای سوراخ تیر و دوک دان زمان القفاج
 ج القفلم الاقفال القفیل قفل کرب القلاب دره دل القلاع دره
 القلاع میثانی نباتت القلاعة سنگ بزوک در زمین فرخ
 والقلاعة سنگ و ذکهن القلافة بستک نان القلاقل نباتت
 القلال اندک القلام کاکل القلامه ایج بیفتد از ناخر چون
 بچیند القلب دست دخن سادہ القلبه ج والقلب دلخما
 القلبه ج رجل قلب مردی کاد کردان القلة کون القلون
 والقلاک ج القلزم تخت کفشک و فی الخبر الدنیا دار
 قلعة ای کبیه برای کندن است القلعة ان پوست که درختنه
 بوند القلقل مرد سبک القلاقح القلقلان نبات القل
 اندک و قل بن قله کس سهریچ کس القلة سهرم و سرکوه بزوک
 القلذ والقلاک ج القلوج سوسن کوی القلنیة کلاه
 القلائس ج القلائس بناء کان ابرهته بن الصباح بناء
 بالین **م** القماش خزده خانه الاقمشه ج یوم قماطر روزی

قده سوری کوه و فستق کوه سوری است
 وانقصار است کبیر است نزد شاهی
 قلعه ای که در کون بند نه نقل او را
 سهراب کبیر
 قزم دریا

سخت القامة ايج برو بند القمان كفي القمد قومي سخت
 القرمي م القماري رجل قمرن مردى خرد القرمه باره خرد
 القمراج القمطره جاي شكر القمطره اقباه القمرا فرج
 القمل على زياده الواحدة قملكة القميا باسمين **ن**
 القنابري بزند القنلحة بند بس درو بلغة اهل
 اليمين حكان القناب بزك بيع القن ان كند بعزل
 والقن ان والقن استين براهن القن ان دو استين
 الاقن انج القن غلاف ذكر اسب واشدو كناره فرج القنبره
 كويك القنابرج القنبره ذن كوتاه القنبره والقنبره
 غلاف خوشه القناب القنبره ككاه اسب القناب
 ح القنسط خايه كرم القنبره بي رشك القنابرج القنبره
 موي برا كنده كرد كرد سر القنابرج القنابرج خنوديه
 القنبره جرج القنابرج القنبره جرج ماده القنبره
 القن ان والقن انج والقن ان دارو كه في ارد القن ان
 مهك كه از كويون برارند چون كويون بار كنند وشكله
 از خريزه بر كينند و خورده ساخت كه بيشتا القن ان
 ح القن ان در د باي كوستند القن ان بحه سك ابي و بحه
 مرغ القن ان و كارونك القن انج القن ان نوشه الا
 قن انج القن ان قن ان يك شبه القن ان برو و نوبه
 رسن القن انج القن ان صومعه القن ان بلندي كوثر
 يقال اخذ بقوف رقبته القن ان مرد دراز القن انج القن ان
 بالا مردم القن انج كوال القن انج **باب** ^{اللقن}
القن الكور القن ان دو ال بغلين كه در ميان
 انكشان بود القن انج القن ان سخنان كه نشيت مردم
 بران بود القن انج هرادو شكبه القن انج عدد بسيار

قنر نام جانور كافي
 سازه و پوستين بر ابي زير كوسه
 قنر و ده خواندن

القن

القن اهل مصر الواحد قنطري والقنطري نوعيت از كان كه انصر
 اردن القنطري القن ان لي من قوله تعالى لا قبل لهم اي لاطاقه
 ونقول قبل فلان حنك لي عنده ويقال نيت فلانا قبله وقبلا
 ومقابله اي مواجهة القبلة ينش كاه القن انج **ن** القن ان كار
 ذار القن ان دو د كاني و بلاد اشتراب كش الاقن انج القن ان
 دشمن كه با تو كازاد كند الاقن انج والقن انج ما نند يقاد هما قتله
 اي مثلان القن انج كران زبان **ن** القن انج خيار الواحدة قن ان
 القن انج كران زبان وكويند بيوضيفج القن انج كاهه جرج
 بنكند الاقن انج والقن انج الخوف والقن انج الخوف والقن انج
 نيم كاهه وجاي شراب القن انج هيرك القن انج **د** القن انج
 بيري بروني بكان و تيرمان الاقن انج والقن انج والقن انج
 ج الاقن انج ج القن انج وال وان قدح كه از پوست بود الاقن انج
 القن انج باره دو ال وسرها وكروه نه ممد القن انج القن انج
 القن انج القن انج ديك فروش القن انج ميمشك القن انج
 ينش و يقال قد انج اي مقداره **ذ** القن انج سنك خرد جنه
 قن انج با جوزي القن انج حيس فرو مابه القن انج اسب
 زودرو **ر** القن انج بيري دوي زمين و افتاب بران تاود
 القن انج والقن انج نيام شمير القن انج والقن انج القن انج
 و لجم القن انج القن انج القن انج ان رسن كه دو استين
 بهم بدان بار بند القن انج القن انج مشك القن انج القن انج كوستند
 القن انج القن انج القن انج القن انج القن انج القن انج
 سرها القن انج القن انج القن انج القن انج القن انج
 كا غذ القن انج و فرس قرطاسي لسبي سخت سيد
 القن انج كزيله يقال ما عليه فرطعية اي قن انج القن انج كزيره
 القن انج بينه مع القن انج القن انج القن انج القن انج نان و پوست

حان

قدم در بينه و مراد است

درخت القرو فوج القرفة آبی بینه چون خشک شده بود و بود
 اناری ناش القرفوج والقرفة الهمزة القرفقه سه بیه القرفین
 خنکک جنبنده بیت القرفیس بلیزد بانک نیا بیت القرف
 دیکار می القرمیل اشترخرد القرمید کرک بعقوبه القرمیج
 القرن مننادر جوب الاقرانج القرواح اشتردران و خوما
 بن دراز و زمین فراغ الفزاح القرفیه علف دان مرغ القربین
 مار مایه و مایه شور القری طعام میهمانی **ق** القرفج
 افراد الاقرانج **س** القسطداد و دومن و بهره القدر
 بددل القشور بهره القسود ستبر کردن القشیت دراز
 القیس زاهد ترسایان القیسونج **ش** القشاء بوت
 درخت القش زهر کشند الاقشابج و یقال قش خنبه
 اصل وی هذالقشاجوب دستی القشده دو عنه
 و کپی ماده القش پوست خربزه و جزان القشودج و القش
 لباس الرجل القشه کپی ماده القشه بلغم القضا صرنا
 القصدله باره نیزه و بند کعب غله القصدج القصر کونای
 القصری کف غله القصد م لا القصد و الاقا صیصر
 القصد مرد ضعیف و ناکسر القصدله یاره مساواک القصد
ص القصدله دو شیرکی و سنگ در نان بود یاد رکندم و یما
 سود **ط** قطاب العیج الحما که سر بد و براید از کربوات
 القطا زم القطر ج القطع شکر باره القطر مسکا خت
 و بود میخی القطن نامه و بهره القطوطج و القط کوبه تر القطن
 ج القطع باره شب القطع بلاس اشتر القطوع ج و القطع
 بیکان کوناه و مین الاقطاع و الاقطع ج القطعة باره
 از هر د با شد القطع و القطعات ج القطع باره درخت
 القطوف ج و القطف باره درخت القطوف ج و القطف

قشیت

قشیت
قشیت
قشیت

سالم القطف قطب ازان خرد قطره القطم اشتر مست القطیر
 بوت خسته خرما و قطب نام سکا اصحاب کف است
 القطنه هزار قوی القطنیه نامیت جمله جوب
 چون عدس و نخود و جزان القطای **ل** القلاده کوه
 بند القلایکج القلده روز آمدن تب و دست رخن
 بحد و بهره اب القلده دو غه القلع روز باز شدن تب و باد
 کینه الاقلاع و القلاع ج القلعج القلقل نیا بیت مانند
 عدس القلقلاشه فاخته القلاخج القل لوزه القلقوه
 و القلیب کرک العلی شان القلیان نخود سبید **م** القمام دابه
 قماص ستوری سموس القماط رسته کهواره و رسته
 کوسند بند ند نزدیک کشتن القمط القمطر و القمطره
 جای شکر القمه سر حکا دو بالابرای و کروه مردم
ن القمقمج القماده ایج قصاب گوشت دران او یزد
 القناع سر پوشش و طبق میوه القنب شهدانه و رسن
 که از پوست آن کنند القنبین در همنه ترکی القند بیلیم
 القنادیلج القنس الاصل قنسرین نام شکر بیت القنطاد
 چهار هزار دینا و کونید پوست کاه بوز دیا سبیم
 القناطین الراهیه القنغ اول و آخر دیک القنغ
 اشتر بزرک القناع عیج القنغان بز کویچه بزرک
 القنفس آن خوشه که بر سر دوخ بود و چون خشک
 شود در هوا شود القنفس اب شناس القناقن ج القن
 بنده الاقننه یوزد و قوی رسن لیفین القن ج القن
 خوشه خرما القن و القنوان و القنوه و القنیه و القنیا
 اصل مال القنیه جای شراب القنا فوج و یقال قوام الار
 به الامر و لمن یقوم به **ه** القنن جامه سپید که حریر بان

قوه قر

قشیت

قیاس انداز

توزینت که بر ششها و زبان باشد

اینجند بودی القیاد بالهنک القیام باید کی القیامة رستاجین
 القیاهاتج بقالقیته قوس و قید ریح ای مقاداة القیمة قوت
 روز و کویند قوت یک شبه القیر سیله القیراط بنه داتک
 القواد بطج القیقار رک ذ بریم اذ دست القیقا بانک
 ما کبان و پوست کارد القیقاة زمین درشت القیقا
 ج القیقینه و القیقینه بوت ز برین خایه مرغ القیل گفتار
 القیم ذات القیمة اذ زالیع تر مین خالی نقر کتاب
القاف والله الحمد کتاب الکاف باب
الکاف المفتوحة ۱ الکاتب سؤل الحال الکاتب سئیرک
 الکاتب سؤل الحال الکاتب سئیرک الکاتب سئیرک الکاتب سئیرک
 صید الکاتبی اتش زنه که اتش از و پیرون نیاید الکاتب دیو
 الکاتبون و الکتاب و الکتاب و الکتاب و الکاتب و الکاتب و الکاتب
 دون لکام بنهان کنند الکاتب علیه خود روی الکاتب
 مرد ترش روی سیم کین و کورد کنند و نام کوهیت الکاتب
 آنجا که پیش زین برود از اسب الکواب الکاتب بسیار
 یقال شی ک اثرای کثیر الکاذب بخود یقال کاذب
 لاذ اتباع الکاذب بر کوه الکاذب آن جید که از بالا در آید
 الکاذب دروغ زن الکاذبون و الکذابج الکاذب کوث
 بر الکاذبج الکاذب بشت واره جامه الکاذبج
 الکاذب آب کش الکاذب خرما بن باب نزدیک الکاذب در
 منق الکاذبونج الکاذب قح باشراب الکاذب
 و الکاذبج الکاذب نادوان الکاذب غمکین و ووجه
 کاسف روی تاریک و یقال هو کاسف البال و حد
 الکاسف و یقال دیهها الکاسف دشمن نهانی الکاسفون
 ج الکاسف بنایت کاسف جابجا هیست الکاسف کناره

کند وین

خرده دنت از سوی انکت است و در جل کاع مرده بد دل کاع
 زن نارستان الکواعبج الکاعدم الکاعدی کاعغفر
 الکاف باصلاح آرنده میان مردمان الکافز ناگروندان
 الکافزون و الکفار و الکفرة و الکفازج و الکاف
 شب تاریک و دریا و جو بزرگ و برزگر و یقال هو کافز باض
 الروم ای مقیم بها الکافرة زن ناگرونده الکوافراج
 الکافرا شتر پیر که دندان نمانده بود و پیر از پیری الکافز
 باز دارند و همه الکافورم و نام چشمه بیت در
 و الکافور کارد و الکوافراج الکافی بسند کاد الکاف
 ج کافئ نسید موی کاله سوه کند و وجه کالج روی فر اهر
 کنده و دندان بدید آمده و دهر کالج روز کاری سخت
 الکاف کامة الکوافج الکاف کامة فروش الکامل تمام
 الکافع آنک دست وی خنک شده بود الکافون مرده کدیجا
 و الکافون و الکافون که اتش دان اهین بار و بین الکافون
 ج الکاهل میان دو شان الکواهلج الکاهن اختر کج
 الکاهنون و الکاهن و الکاهن ج الکاهن بود
ب الکبابم الکبابه نوعیت از بوی خوش الکباب
 الج بخت بود از بار اراک الکبابه کروه الکباب
 ج و کبابه الشاء بختی سهان مستان الکباب ج ک
 الاکبل و الاکید و الکووج و الکید قبضه
 کمان و کید السماء میان اسمان الکید بلسه
 و بالاد و بخت معیشت و دوح من قوله تعالی فی کید اب
 فکامده و تعب الکبدار بزرگ میان و قوس کبدار ک
 بزرگ قبضه الکبوطیل یک روی و کبر بنایت
 الکبریة کبر و الکلبش کشن میشت الاکلبش

کاف زنت کافوش غول راه برش
جیه کوبند کافه سفین و آهن

کاف برک سوزن و کاف
کاف بجز کافه کاف

کاف برک

کافه نام مردان صفایه که با کاف
کاف کرده نکند

کاف بجز کافه
کافه جام

کافه کرام مطهر که وافس و ک
و اکبر سرور و برنای از کاف
کاف نام شهر کاف

والکباشج والکدش بیش کبک نام کوهیت الکل
 بند الکلوج والکبل والکبن کتاره دول که درهوردند
 الکبیر بزرگ و بزرگوار و نژاد برآمد الکبار والکبار
 والکبیر بزرگ و بزرگوار و نژاد برآمد الکبار والکبار
 نوعیت از خرما الکبیرة آن سال که روزی درو کافرانی
 وان چهار سال سالی با شدت الکتان بنایت و نوعیت
 از جامه الکتان میان دو شان الاکتادج الکتان کوهان
 اشتراکت شان الاکتادج الکتان بنایت که
 بدان خضاب کنن دای و سمه الکتان کمان که یا تک کنن
 وان کمان نیز که در آن هیچ شکاف نبود الکتان کمان
 ج الکتان یک اشتراک جوان و یا تک جویدن دیک بقال ما بالاد
 کتب ای احدا الکتان اهن دروا الکتان کینه اندوه
 الکتان ان خرما بن که دست بخرما ان نرسد الکتان
 ج الکتان شیر پیره که جریش بر سر افکند بود والکتان
 ایضا الحیه کتاه و کتاه دینه بسیار موی و در جل
 کت الحیه مردی بسیار موی ریش الکتان نزدیک
 الکتان در خرما الکتان خاک و سنگ بیزه الکتان بزرگ دیک
 الکتان والکتان الکتان بزرگ الکتان بسیار دیک الکتان
 بنیرا تباع و بحیر ایضا الکتان والکتان نام نوب
 کشف جامه نیک با فته و قزو کیف بوستین کیش موی
 ح الکتان بزرگ چشمه ساه الکتان کوه سندی هر دو چشم
 سیاه و عین الکتان چشمه که کوره وی سیاه بود الکتان
 والکتان غوره الکعبیه غوره و الکتان نامیت اسمان الکتان
 سال را الکتان چشمه ساه الکتان الکتان خون نازه الکتان
 آب تیره الکتان فرج بقال ما بالبعیر کتاه اذالم یکن - وسم

کتابون نام زن کتانی و غیره
 دوم

کجاوه مند و دیگر چشمه ساه
 دوران نوزاد شونه نازی زخم کوشید
 کمال که در علاج چشم صادق
 باشد

الکلود

کوه ساه و دیگر چشمه ساه
 دوران نوزاد شونه نازی زخم کوشید
 کمال که در علاج چشم صادق
 باشد

الکلود و ان جامه که از بروج کشند الکلودم خردندان کبیر
 الکلید زمین سمن سو کوفت الکتان سخت دروغ زن
 الکتان بروج الکتان ان سنگ که بنیته چون کلخ بود الکتان
 دروغ الکتان بروج الکتان دروغ زن الکتان بروج الکتان
 شو بین کوه الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان
 کالاه خود بروی منله واصله من الکتان بروج الکتان بروج الکتان
 و زبان الکتان طبق سرخم الکتان تاسه الکتان بروج الکتان
 الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان
 خوب سرد و بلند کوزه کوزه که نزدیک باشد
 برون الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان
 بن علی خرما الله عنهما و لعن مبغضیهما الکتان بروج الکتان
 الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان
 ابدان کینه الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان
 ج الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان
 هر دو کتاره روز الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان
 ج الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان
 والکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان
 و خردانکت الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان
 ای وجه الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان
 و کتاره ایضا الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان
 که الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان
 والکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان
 رجل کرم و قوم کرم و قدم کرم و امراة کرم و نسی
 کرم ای کرام الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان
 جوینه مرغیت الکتان بروج الکتان بروج الکتان بروج الکتان

کود در زمین سخت که در دام کوه باشد
 و قبل زمین پشته کوه و کوه و کوه

آرام نیکار بزرگه و نیک و صغیر
 کران کوه

کوش بزرگ و کوش کوچک
 در جنگل و در ساسانه

کوه ساه و دیگر چشمه ساه
 دوران نوزاد شونه نازی زخم کوشید
 کمال که در علاج چشم صادق
 باشد

فرشته مقرب الکرویونج الکرؤوس بزدرک سرالکروف
 کمبزخوبینده الکرویا والکرویا کرویا خول کزیت سالی
 تمام الکرؤی خواب وجوبیندنا لکریان خفته الکریراوان
 کلوا فشرده والکریر جناد بزدرک الکریر والکریر یوعیت
 ازکنک الکریم بزکوار و نیوکا بالکوام والکریم راج الکریت
 زن بر بطن زنده الکرابنج و حبه کریم روی که دشوار بود
 دیدن از زنجیر الکرینه کار سخت الکرؤی خریدده الکریر
 نکاسل روجل کتر الیدین مری بخیل بد کزیت
 بندها سخت وقوس کزیت کجای کوتاه اذن کزمتاء
 کویته کوتاه وشفه کزمتاء بلیج باریک و خرد و روجل
 کزبه باری خرد انکشتا الکرؤوم ان ناق که دنداشن اند
 بود از پیری **س** کتاب صین علی لکس نام سکیته
 الکتاج خاک دوب الکساد ناروا بالکساد هیزم
 شکن الکسر اندام مزدم وان استخوان کزیت کوشت
 ندارد الکووج اذنه کسقاء کویته اذین بریده الکنج
 خرک خاک کشیدن الکیلان الکیله والکسالی الکیلان
 الکیس نیذا هل حبسته وان اذار زن باشد **ش** الکنج
 هلو الکنوج والکنج والکنج وکل اشتر الکنج
 بانک کی الکنکیه تربیه والکنم یوز الکنیم الکنوت نوعیت
 از کامه والکنوت والکنوت والکنوت سوند که بر طاع پیچد
 الکنوف اشتر که هر سال باد کبرد الکنه کوشت سخت بریانت
 کرده الکنیش بانک اشتر و بانک ماده کاو و بانک بوت
 او بانک جوشیدن شراب و بانک آتش **ص** الکنیص
 بانک و لزه الکنیصه دام اهو نکصا بوج **ض** الکنام
 نید بند یقال هو کظ لظ ای ملح الکنم کدر کاه نفس الکنم

کرؤ کرما و بخش و ایستند

کرؤی کردن کرسانم این نوع کله
 مثل دربان و انجان و مانند آن
 کرک من که در موی جاو کزیت
 کزاده مور کجوه

شکنش و در فارسی

کشف کانت و نادر و لاک
 بشت جزو زیت بند کجوه

کشن انبوه بسیار

غلبین الکنیون والکفاجج الکعب زن نارستان الکنب بزول
 الکنابنج والکنب بند بیزه الکنوبج والکعب باره دوغن کاوالکفا
 ج وکعب العناروم الکنب طانه خدای عزوجل الکنبان کعبتین
 شطرنج الکنب فرج زن الکنل بان کاک الواحده لعله الکنعنا
 کاک فرج ترا لکعبیز مردم کوه بزدرک **ف** الکنفارنا ساس
 الکنفارونج الکنفازة لکنج بزه سوکند بدان بوشیده شود
 الکنفاراتج الکنفان قدر که بسند بود مردم را الکنفالاتیا
 بندای الکنفزیه الکنفورج الکنفر کوه بزدرک الکنف بجه دست
 الکنف والکنوفج والکنف دودرز والکنف الخضید
 والکنف الخدماء دوساره است معروف و یقال کفور
 ذفور اتباع الکنیت نیکوسر والکنیت الشریع الکنفرج والکنف
 حتا الکنیل با بیدان الکنفلاج **ل** الکنلاء کجیه ترا الکنلاج
 الکنلاء الخا که کیش با کنار کشند و مزه کرد الکنلاب سک
 وان الکنلاذجه کلانه و معرّبه الکنلاء میبانت بوان
 دون بند و سیر الکنلام سخن الکنلمج الکنب والکناب
 والکناب الکنیج والکنب میج دسته شمشیر و تورک اس وان
 دوال که در میان کوز کانی از ندجون نخا هیند و ختن
 و آن جوب که در دیوار کد اند وان میج که آب کس مسک
 خود را در آن او بزرد و درخت خار آور و دیوانیک و کل الفریس
 خط میان بشت اسب و کلب نام قبیله است و نام ستاده
 الکنبه شک ماده یقال کلب الرومان شده الکنبتان معروفان
 الکنله باره زمین درشت الکنج خار بای انا کجوه اوندی خار کین
 الکنفترمه کوسفند الکنف بشخ روی الکنف شراب
 تیره رنگ الکنل سینه الکنلاج الکنل کزیت و بشت کارد
 و عیال و بتم الکنولج والکنانک او راند بذر بود و فرزند

کعبه و کعبه

کعبه و کعبه

کعبه

والکوان که در هیچ چیز بود مدکره مؤنث درین یکسان بود کلمه
 ختک الکومر و الکلامج الکلمه یک سخن قصید را نیز گویند الکلام
 والکلمج و کلمه الله لقب عیسی معاصبر علیه السلام الکلمکفة کان
 بنیه ذن الکلوب انکت الکلامنج کلین لیب و ان سنک که
 بدان در سوراخ کفتار سخت کنند کلید کنان الکلیهم
 سخن جراحت کرده و لقب موسی علیه السلام الکلمة شملوا الکلم
 بکه و این را نظیر بنیت الکمال و الکمیل تمام الکمره
 زود خنده کا و الکراتج ناقه کسه خردستان و خصیة
 کثیة خانه خرد الکمام ایمن الکونیة زیوه و الکبید اندوه کن
 الکیش السریع الکسج الکسج هم بستر الکمی مرد دلیر الکمامة
 ج ن الکنادة طبل یک روی الکثار وقت در خانه نهادن
 خما الکناس خاک روب الکب تزوی دست و نیابت الکسج
 کند و الکنادجج الکندر کج الکوزج الکعد نوعیت از
 الکفره ماده اشتر بزدر الکنف ناه و ناحیت الاکناجج
 لحنیة کفلیبیه ربیبی بزدر الکنة ذن بسر و ذن برادر
 الکناث و کنایین ج الکنود ناساس و ذمین که در و نبات
 بود الکندجج الکثوف ان اشتر که در بناه استران حسید
 الکنبیل نام درختیت در بادیه الکنتور ابو هموار تمام اب
 متر کنبو خرمایی که در زمین کندان از تا کی الکنبیر جامه
 ذر بقت الکنبیة کنت جهودان و ایخ ذنان در ان نشند
 چون بسفر شوند الاکنایسج الکنیف سپرواب خانه و طار
 اشتر الکنبین بیخ تنک الکنبهم کنیت الانبیاءج و الکواد
 جای کوز الکوادتج الکواد کوزه فروش الکوان ذونج الکوان
 مشوی هدی تنک لکوه روزن الکوی و الکواجج صندل الاکوا
 ج الکونیک بسیار و نام جوینت در بخت الکونل دنبا لکنی

کلاه غلام ربهان
 کلبی جای پیش بران و سربان

کنان کرمه کله که بران غلام استران
 کمانه که بچه تیره جرج

کنج کاون نام کبی از کجی کجی خشی که از زبان
 هم ام کونر ناه برشته
 کسبانی ترمه

کندان نام شهری که تصور شبان بود

کودان کراه

الکوانل

الکوانلج الکودن اب بلایا الکوانجج الکود اشتر بسیار الاکوانجج
 الکوانجج و الکوانجج کوه الکوانجج و الکوانجج و الکوانجج علیه است
 در دریا بیخه دار چون آره الکوشله ذکر خرد الکوانجج خرد دبت
 از سوی انکت اشتر کز الکوانجج ستاره و نقطه سبید که بر سیاه
 چشم افتد الکوانجج و الکوانجج لکس و بشیزه و میخ هین
 و زندان و سنک ریزه که دنگ ان مخالف زمین بود و آب بسیار
 و کوب الروضة نوره الکوان لان سکن نیابت الکومر کله
 اشتران ناقه کوماء بزدر که کوهان نم توخج دهینه تنک از بسیاری
 دندان عقبه کور وده بالا دی سوار الکهاة اشتر بزدر الکمام
 شمشیر کند فرس کمام ایسه در بر و و بطر کمام و کهنه
 مردی درویش و کوبید مردی کوان زبان الکهف خانه کوه
 الکوفج الکهل شیر و مرد کوانه الکبول عنکوت الکمال انک
 باه سبید الکیلونج الکبوت جنازه جهودان الکبیل الفی الکبیل
 دروغ زن الاکیاس و الکبیلونج الکبیل پمانه و تروخ الکبیل کوشت
 ندر و ن فحج الکبیلونج الکب و اع الکبیلونج الکبیلونج
 باز سبیل در حرد **باب الکافی المفقوة**
ب الکباب خاک الکباد در د جکی الکباب و الکباب بزدر
 الکبیه کروه و باره ربهان و کروهی مردمان و الکبیکه
 کروهی مردمان ایضا الکبیر نرف سخ الکبیر پیشتر و بزدر کی و یقال
 الولاءه للکبیر اولاد ولد الرجل الکبیر الراهبه و الکبیرجج الکبیر
 الکبیه بخیل کیدات السماء میان اسمان **ث** الکتاب دستان
 الکتابجج الکتابه در زمشک الکبجج الکبجج مردم فر و ما به بج
 ر و باد الکفتان ملح الواحدة کفتان الکتابه باره خرا و کتا
 حمید الکتابجج **ث** الکتاب تیرسک ذن الکتاب بسیار الکتابه دیت
 انبوی و باره شیر و جزان الکبجج **ج** الکبجج شش کج کبجج

کوزن که کوه کونک

کوان بودن و در سبیل جهان
 کومر تنک

کوان نام مردی فرشتا در صحیح
 کبیر و کابو کعب کبیر
 کوان بران کبیر شش
 کوان فرزند انام آورد کوه کونک
 کوان رمل

الكاف المسورة ب الكبا حار رفة الكباء عود الكبياسة
 خوشه خرما الكبد حكا الكبياسة خوشه خرما الكبد حكا
 الكبد بزراد برآمد كى الكبد والكبياء بزر كوا دي وكودن كيه
 والكبياء بارنامه وپشت الكبرة مبین فرزندان واحد جمع
 ومذكرومونت درین يكسان بود الكبريت كوكرة والكبد
 الباقوت الاحمر ويقال ذهب كبريت خالص الكبريت الاكياس
ج ت الكتاب امه الكتبج الكنة روعن كل الكثر كوها
 اشتر الكفن قديح **ث** الكنتك خاك وسك رينه **ز** الكركاغ
 مزدخنده الاكربيتج الكران بويط الكراضات اب كراته
 ازحم خود بيكند الكوباسم الكرايسج الكرايسى كوياس
 فروش الكوبال كان بنيه زن الكرايسج الكورم تير كه بدان خرت
 افكند والكرايسن ايضا الكرد يده يده خرما الكوزن تيرك
 سر الكرايزنج الكوزيم سختي دوزكاد الكرايزمج الكرش كروه
 الاكرايسج الكرش سر كين كه كودا كود حوض برهم بسته بود
 الاكرايسج الكرفيض كوش الكربيه ابو بلندا الكركرة الجا كز ميين
 نشيند از سينه اشتر الكرايسج الكرايسج الكرايسج الكرايسج
 انجانه بر بام الكرايسج **س** الكيساء كلمه الاكيسه تج الكيسه
 كلیم فروش الكيس كوش خانه و زير شخيمه كه بر زمين
 باشد الكيسه باره نان الكيسج الكيسف والكيسفة باره اسمان
 الاكشاف والكيسفج الكسل دود كان بنيه زن الكيسوة هر چه
 در پوشند الكيسفج **ش** الكيسفم **ط** الكيسفم نيدسته الكيسفم
 ج الكيسفم متجاه كاربوزان حلقه كه رسته تراز و دران
 بندند وان چي كه برسو فار تير بچند الكيسفم ج الكيسفم
 بوي معده **ع** الكيسفم دهن بند اشتر **ف** الكيسفم دامن خيمه
 الكيسفم **ز** الكيسفم كيه يده يقال كلسه كفاحا سخن كيفتم با اورويار

كيت كوترا

تروكار استوا

كركوان مرمون

كسرى نقبش ان كسرى

والكفاف

والكفاف كخاره كوش الكنت ديك خرد وباردان الكفاتج الكفت
 نكار كود وشت دست وبله تراز وودام كود الكفتج الكفتل
 سوار بده وپيره وان كلیم كه برسو كوهان اشتر افكند تكيه
 ديكي بر نشيند وان خرد بر كردن ونهند زير جوي وان موي
 كه بر ايلان سبي يفتادن الاكفال **ل** الكس صا روج الكلة
 لسة خاء وپرده **ذ** نان ونام جا يكا هيب الكلاج الكلة
 لغة في الكلة الكواذ باقوت توريت ونام جا يكا هيب الكلت
 سكد دران **ر** الكساد كود كرم كند و بر جاي نهند الكمام
 دهن بند اشتر الكمامة غلاف خوشه كندم الكمامج **ز**
 الكتاب سر كخرما الكنارة طبل كوي الكنار
 اشتر كنده كوش الكناس جاي هو وكون الكنسج الكنا
 بوش الاكناج الكناية تيردان الكناينج الكنا خا كوه الاكنا
 ج الكنت تلي درزي وجزو الكنوفج **ي** الكيان سرش
 الكيخ بروكوه الكيردم دان اهنگر الكيرة ج الكيسر كيه
 الاكياسج الليجة بجان الكياج والكيا لجة ج الكيسفم
تمت الكافات كتاب اللام
باب اللام المفتوحة
 اللال مر واريد فروشا اللالون اللالين سدا لاج اللالينج اللالين
 اي ذولبن اللال نام بيت اللالجب راه هويدا اللالجب
 اشتر اندك كوش اللالجم انكه كوش دهد مردمان اللالجب
 يداختر اللالخنة لالاشه ومي معقبة طين لالرب كفا
 اللالونو عيب از جامه اللالذ فيه شهرست بشام ذوزدم
 اللالصف سرمه اللالطة ان جراحت كه بدان پوست رسد
 كه برز تير سخوان سر بود قبة لالطي كوي باز ميين هوار
 اللالغ مرد بددل يقال ما بالذل اعني **ق** والي احد اللاغية

كنايس شكن

كلمه معروف

كبو خواهر سال رسم
 كيا خنوقه كيا كيا كيا
 چين سدا تير ولبصر سدا
 كيند تير و كيا كيا كيا
 وبارش و كيهان جهان

لاجرم باج رلانه

لا شرا و خرد لغز

الغوا للاقطه دريا و خرو و سنك آس اللام با و در ابر را
 كرد كند و درخت را با در اركند اللام با و در ابر را
 كند اللام درخت كه بدمد و سبز نو د بوقت بهار
 لام الانسان شخصه اللام بر تير كه از سوي بشت بود
 و ان تك بود اللام زره جت با فته اللوم ج على
 غير قياش اللام با و بحته الله خدای سزا بر ستر اللام با
 كره بلند كه در ميان دو كوه بود جنانك راه بشت شود
 اللام ملامت كنده اللام بون و الليام جمع و الاينه لامة
 اللام با و ب الكباد نمد فروش اللان كير فروش
 و خشت زن اللان فرد تر از سينه از اسب اللاب
 برو بر بند و ريك تنك و رسن جوى بر كودن كا و نهند
 الالباب ج اللية بين اللبات وامرأة لبة زني كه شوى
 خود را دوست دارد يا فرزند را اللوق جابك اللبابة
 باره نريد اللاب زرينك بناقت اللين شير اللبان
 ج و لبن اللقاج شير اشتر اللين انك كردن در دكند
 از بالش و خشت الكينة بكي اللبنة خشته پراهن
 و كوسفند بسيار شير اللبولة اللبولة ماده اللبوس
 هر چه در بوسند و ناميت خاص زره و اللبون
 كوسفند شير اللين و اللابن ج اللبذ خورد مند
 اللابن ج اللبذ جوال الحوك اللبذ جامه داشت
 اللبسة ان طعام كه از مسك و دوشاب و روغن سازند
 اللت تنك جامه اللحن و الاينه لغاء كرسنه
 اللتا و اللية الداهيتج لحي العكر بانك لشكي
 اللج لشي بانك اللجبة كوسفند اندك شير اللجابت
 و اللجابت ج اللجف ميان روز اللجلاج انك زبانش

بدود
 لال كك لامة و فادوم

با چه زنجي

لك البسة هم نوم در درت و البسة
 كمر و اين كمر الكرم ج كرميد

در لامي

در سخن مجسد اللجج سبزه كس اللجج ح اللجون اشتركا
 روا اللجين برك درخت كوفته اللجاس كاسه ليس لحاس
 مينه على لكس ناميت و اهييه را اللجام كوست فروش
 اللجائة لحن كنده اللج راه روشن اللجدم اللجاد و اللجود
 ح اللجود جيل تنك حوى اللجوه كوى اللجم كوست اللجور و اللجم
 و اللجمان ج اللجم انك كوست ندارد و ارد و كند و بيت لجم
 خانه كه در اللجام كوست بسيا و خوردن اللجم باره كوست اللجم
 معني سخن و سخن خطا و اللحن راه كه بر كويند اللجام
 و اللجون ج رجل لحن مردى داننا لعاقت كاد اللجمي زرو
 اللجان دون فر اللجم اللجب اشتركي كوست اللجيم
 انك فر بود و اللجيم القليل اللجمي دارودان اللجص
 كوست كوره جشم اللجاص ج عن لخصا جشمي كوكب
 وي كوشين بود و سبزه اللخفة سنك تنك اللخاف ج
 اللخاف ج سبه زبان اي انك فصيح بود اللخفة معجزة
 باشد خوش بوى امرأة لخناء كس اللجم اللخوة ان زن
 كيك تهيكاه وى از ديگر بزرگتر بود اللدام هم لخت دون
 رنج اللدن بيزه نرم لदान ج اللد و دار و كه بيك سوي
 دهن فرو كند اللديدين دو بهلو كردن و دو بهلو دو
 الواحد لديد الالدية ج اللديع مار كنده اللدم جامه
 بيوند بست اللدة شراب خوش خوار اللذبة سخن
 اللذبات ج ارض لرجة زمين خازه اللذن لرقاء كوشين
 با سر سته اللذن الشدة س اللساعة كوز بزرگ
 لسين زبان اود ص اللصا كوسندي كيك سرف و بى
 در پيش آمده بود و كى باز بس شده و جهمه لصاص بيضا
 تنك اللصب جيل كوز لصب كوزي خود اللصف كبر

الاصا

الصفية كروا التوضحة دزدی **ض** الضلاض راه تهای الطای
 ان دایره که بر پیشانی اس بود **ط** اللط واللقطة زه بندای
 مروارید اللط نیکو کاری وایج بکس فرستند اللطافی
 ج اللطیف نیکو کار و در جل لطیف مردی باریک دان لطاف
 جمع اللطیطة ما هیجه اللطیم آنک ما زودار و دونه
 بند و ان اسب که مک سوی روی وی سبید بود سپیدی
 بخت منار سبیده اللطمج و اللطیم اسب نام در هابنه
 اللطیمة کاروان که در و عطر بود **ظ** اللطاش زبانه
 زنده و لظی نامیت دوزخ را لغو زبانه منها
ع اللعاب بازی کر اللعاش کاسه لیس اللعان نفرین
 کنند ه اللعب بازی شقه لعشاء لیم سیاه بام اللعک
 ان کو سفند که گردن وی بهنا سیاه بود اللعاع کرد و کوب
 کرد اب اللعنة نفرین اللعابن ج اللعوة سیاه و بیاب
 کلبه اللعوق یک حریص اللعوق دار و که پند اللعیب
 بازی اللعیبة نان کا و رسین اللعابین نفرین کرده ایج
 در میان کشته زاده بای کنند تا مرغان بهل سند و کرک
 نیز کوبند **غ** اللعب الضعیف و اللعب ان برک از سوی
 شک بود و ان بد بود ه اللعیب ایضا اللعظ بانک اللعا
 و اللغو باطل اللغوس آنک حریص بود بر خوردن
 و اللغوس الذی **ف** اللغاء صد الوقاء اللغاء ان زن
 که رانها و ساقها دست وی بزک بود خنک کفایه
 کوشین و جنة لغاء بوستانی بسیار درخت اللغنة
 ایج تذکر باس بدان بجد جولا اللغوث ان زن که فرنگ
 دارد از شوی پیشین اللغیة گوشت ما زبشت اللغیفة
 عصبه زفت اللغیف فلان و اللغیف ابوه و همه و یقال

معل بر شراب

جاو

جاوا المفیقهه و لغوه آمدند همه **ق** اللقاح نرو خرما اللقا
 خوشه چین اللقب و نامه و نام بدل اللقاب ج اللقصر مردم
 حریص اللقظ خوشه که بر جینند و ایج بیا کند از برک درخت اللقا
 ج اللقصر بی حشمه مرغیت اللقظ زبان و لکک مرغیت
 اللقائوج اللقلاق باک اللقم راه دوشن اللقن لکن
 اللقوة عقاب و ان زن که زود بار لبرد و اشترا نیز کوبند
 اللقواء ج و اللقوة بیاری که کید شود روی اذان و د
 فراخ اللقوئح اشتد شاللغ ج اللقیا ناخته اللقیط
 حرام زاده و بکوی افکنده اللقظ آرخ اللقیطة مرد خوار
 اللقیف حوض براب **ک** اللکیک کوشت بی استخوان
 ضعیف **م** الماژ بدکو و یقال ما ذاق لنا جا و لا لناط و لا لناقا
 و لناکا ای طعاما اللحم کناه خورد و دیوانکی الم سبیار
 و سخت المویسان اشتر که کوهانش بجد تا فریهست
 یانه شقه المیاء بی سیاه بام **و** اللواس آنک بر خوان هر
 حیزی می جوید و می خورد اللواق بای ناده فروش و بلاش
 باف اللوث قوت اللوئح تخت شانه مردم و تخت جوب
 و جزان اللواح ج اللوئح بنیه کا دالوا اذج اللوذی نیز
 اللوز بادام اللوذیخ کوزینه اللواعة اللواعة اللوالب
 نرو ماده ای بنداهتین دراللون ذنک و ذنک روی
 نیز کوبند اللوان ج و اللون نوعیست از خرما اللوی
 بجای ناف اللوی تره خنک اللویثه **ک** کرو و بکند
 از هر جای **ه** الهه لا ملاذه الهوات و الهاب
 الهان مته دزدی الذهب زبانه اشتریه دودا الهبان
 سخت تسنه یوم کهبان روزی سخت کرم الهیبة تسنه
 الهتان تسنه الهیجه جایگاه سخن از زبان طریق الهجه

کعبه

لوح نمده که بر سینه او نمده بود
سر نامی خود نمده

ای مذلک اللهدم دزد و نیز بقا لسان هدم و سیف هذه
 للهفان اند و هکن اللهو تخت سبند و کا و دیشی الهفان
 جامه ساره تک اللهو بازي و اللهو من قوله تعالی
 لو اردنا ان نخذلهو کنا یة عن الولد والمرأة رجل
 حقو مردی بسیار بازي و غفلت اللهیب زیانه انش الی
 طعامیست اللهیف درهاند **ی** اللیاء زمین دوران
 الیاف لسن کر بقا ما بالارض لیاق ای مرقع اللیاء
 اللیث یقا فلان فی لیان من العیش ای فی غیم و حفص
 اللیث شیر و مکس کبیر اللیوث ج و لیث عفرین گوشت
 خوک اللیسخ نام پغامبر علیه السلام لیکه نام دینه
 شعب علیه السلام اللیلین و بجه جوینده و گویند
 بجه جز اللیالی ج اللیلة امشب اللیلة القابلة و
 اللیلة المبقلة فردا شب لیکه لیلایه شبیه تاریک و اللیلة
 شب کرام ماه لیلین ان شب اللیث نوم اللیثون و الالیاء
 ناکس الیاء و التوام ج و اللیثم العسل **باب**
اللام المضموم اللباب خالص و لباب الفسوق
 مغز اللباجحة زن تمام خلق اللبادة و اللبادة قبانند
 اللبادات و اللبادات ج اللبان کندر و اللبانة
 حاجت اللبان ج و اللبانة نام زینت اللب خرد
 مغز هر چیز الالباب ج و الالبج و الالبج البحة
 دام موش اللیل برویشم برهم کوفته و انکسفر
 نکند و مرغیست و نام هفتم کرکس لقمان و قال لیل مله
 برهم نهاده یقال کم لبین غمک چند ند کو سفند
 بشرع اللب فی دختیست شیره دار همیون **ع**
 اللب شمشیر الفجة تمیان درها و بحر الحی دریا فی ذرف

لبنة الفطر شب عطر

لبان نام کوی نزدیک جبرئیل

اللج با یاب که سرش تنک بود و من فواخ الجوج ج اللجبة
 کوسفند اندک شایر البجین سیم **ح** اللجلج کوب الحکله چند
 یست اللجة با فکریاس و اللجة حویثا و ندی **خ** اللجمر عیش
 از ما **ی** اللسان نباتیست **ص** اللصویبة دزدی **ط** اللظة
 ماهیچه اللطف نیکو کاری و نری در کارج **ع** اللعاب لالو لقا
 العذاب تکبیر و لعاب الشمس نج کر مکاه پیند از خورشید
 چون نار عنکبوت اللعاع اول نبات که بدید آید اللعابة
 باز بیست اللعاب ج اللعابة انک بسیار بازي کند اللعظة
 سیاهی که در کوسفند بود اللعوض الحریص اللعامیة
 ج اللعنة انک مردمان بر و لعنت کنند اللعنة انک بر مردمان
 لعنت و ابن نباتیست فاعل را و مفعول **ر** اللعاب بر تیر که
 از سوی شکم بود و ان بد بود اللعاب کف اشتر
 اللعجج اللعنة مة اللغات و اللغون و اللعجج العند
 للعد و گوشت که بر کردا کرد ملازه بود اللعادیب
 ج اللعز بر دک **ف** اللعاق سیپزه **ق** اللعاط خوسه که
 بر جیند اللعاق مکس در زبای اللعاعة حاضر جواب اللعاب
 نام جایگاه بیت اللعاط خوسه که بر جیند اللعاط جوی
 و طعامیست لقمان نام مردیست لقمان حکیم رحمه الله
 لقمان حکیم رحمه الله علیه اللعقة بالعربية لقم نام مردیست
ک اللکاک اشتر بزرگ اللکاک اشتر بزرگ اللکام کوهیست
 بشام اللکک دنک لاک اللکنه شکک زبان **م** اللماظة نج ذره
 بماند از طعام المتهمزاد و کرویجه زنان الکثرة بد کوی دردی
 اللمظة باره طعام المظج اللعة الخا کاب بوی نرسد
 در غسل و طهارة اللواب بر تیر که از سوی نبت بود و ان نیک بود
 واللواب تشنه الواسة لعقه الواب سبایان الواحد لوسیة

ما سینه

لعنت صورتی که از تم سازند و در حال
 آن بازی کنند

واللوة تنك لاج اللوة ج اللوة م اللوة ضعفي اللوة ميان
 اسكان وزميين لوط نام بغير بيت عليه السلام اللوطي والجمع
 اللوطيون اللوف نوعيت انكليم اللامة جملة الات
 بزكر اللومج اللوومر واريد خشاب اللاتي ج ه اللهاق
 كاودستي اللهام ان التكر كه هرج بپند بنت كند
 اللجة اللهنة بفاردي اللهور اشتر سيار ستر و اب
 نيكرو اللهام ج اللهوه ايج بدست در دهن اس افند
 نارد كند اللهج واللهوه العطاء **باب**
اللام المكسورة ب اللباء فله اي اول شير اللباس واللبس
 هرج در بوشند اللبس ج ولباس الرجل امرته و ذوجها
 لباسها وقوله تعالى لباس التقوى خير اي الحياء ولبس
 الكعبة جامه خانه يقال هو اخوه يلبان امه اللبس
 اللبوج اللدة ان كروه كه بيكجاي مقام كند وموى
 قضاء شير اللدج اللين خت الواحدة لينة واللدنة
 خشك پراهن **ث** اللثام دهن بند اللثا كوشت بن
 دندان اللثا واللثي ج اللثة ان كروه كه جاي
 مقام كند ج اللجاج لكام الاجعة والالجام واللجم
 ج اللجاج بوس دخت اللجاج سربس اللجاج كوشه جنس
 از سوي كوش اللجاج واللجاج داغ كه بر كوشه جنس اشتر
 بسند اللجاج م اللجاج كوشه اللجة ريش اللجاج رجل
 لحياتي م ردي ريش او **د** اللدام م تحت وجرم موزه اللدام
 اللدة همزة اللدات واللدونج **ذ** اللذرا جوب كه در بسنه
 اقلند اللذبح و لذار نام اسب بغير است عليه السلام
س اللسان زبان و بشوك بغير اللسان والالسنج
 ولسان الصدق تنا، نيكوليان الميزان زبان ترازه ولسان

لحن سرود

الحمل

الحول زبان تزه اي سرف قوم ولسان التوركا و زبان اللسن اللغه
ص اللصب نكاف در كوه اللصا ج اللصت واللص واللص واللص
 والصوضج ط اللطاط بزه كوتاه اللطاط زن پرع اللعب بازي
ف اللغاف باي تاده و غلاف جامه وان خوشه اللغاف ج
 اللغام بين بند اللغث شلغم اللغثية لغثي ويقال لغث النبي اي مثله
ق اللقا كازاد اللقحة اشتر دوشا اللقا ج واللقاح ج
 اللقظ باء ذك ان معدن يا بند **ك** اللكام اكده كوشت
م اللمة موعتا بدوش رسيدي اللام واللمج والوا علم
 لشكر الالوية ج اللوات ان ارد كه برمان ارد بخت بر كند
 الوى ديك برسم بچيده الالوية ج ه اللهاذان داغ كه
 برز بر كوش اشتر بسند اللهب كشاكي ميان دو ديك نكاف
 در كوه الالهاب والهب ج اللهمتان جاي فراهمان
 كوشت ميان ز فركوش اللهازم ج **ي** اللياء حيز بيت
 مانند نخود بخورند انرا اللياح كا وسيد دشتي ورنك
 سخت دايه كوشيد اللياط سربس اللياق آب درات اللبث
 انجا كه و دكوشى بدان رسد از كردن الليط بوست بپرون
 شكرم دم و بوسه في الليف بيش اللبقة بشم يا بريم
 كه در دوات بود اللين نرم اللبنة دخت خرما اللين ج تم كتاب
كتاب اللهم **باب** **الهم**
ا الماء آب الاموال والمياه ج الماء الاموال والمياح الماء
 جاي بار كشتن المايص كوزيرنا فو و زبركالت المايص
 ج ارض ما بلة زمين بسيار شير الما لوز خرما كشن دله
 و سك سوزن داده ميزان ما يع ترازوي نيك ويقال
 بسند ما يع اذا اشتدت حمرة الماء بحن زان الما يع الماثة كانه
 الما يذ القاييم واللاطي الارض وهو من الامداد الماثة جواغ بية

فنت بيشن

لها صرت

بهم كوشن بجهان ج هم

المواضع الماتورة شير كوه رداو الماتم بزة الماتخرج الماتج
 آب شور شيخ ماح انك آب دهنتش مي دود از پيرت
 الما جد بزكوار الما جد ذنج الما جل حوض اب الما جلح الما
 نايك الما جانج الما ح سبيده خايه مرغ يوم ما جود زوي
 سخت كرم الما جي سترنده كفرا الما ح الما حود كرفته
 الما حور خرابات الما حيزج الما ح سيراب وايدار الما حية
 مما في الما ح ب ج الما ح ي انكين سفيد و كوييد ستر
 الما ح ية زده نزم و فراخ و اني كسان بكوف و رود
 الما ح ية حاجت الما ح ب ج الما ح ي ذبانه اتر الما ح د ديوسني
 الما ح د ج الما ح دستان پهاستان الما ح ان تيرك بر نشانه
 بگذره و پيغند الما ح نزمه بين الما ح ان ج و ج كاز
 مردي زكام كرده يقال اديم ماد فقط ادمي پراسته
 باد مچي وهو نبت دجل مادوق مردي يرقان كرفته
 و ذرع مادوق كشته نيك زده الما ح رومه زن
 محكم خلق الما ح ذق و الما ح ذق تنجاي حرب و الما ح قط ايضا
 الما ح ذق و الما ح ذم و الما ح قطج الما ح ذن خايه مود و ما ح ذن
 نام قبله بيت الما ح انك قول هج كس قبول نكند
 الما ح معرب رجح ماشا تخوشا و ندي نزيك
 و حاجه ماسه اي مهمه الما ح ية عروس ارايه
 الما ح يي كمانكي منوب الي ما ح ية وهو رجل قواش
 الما ح ية شيرستان الما ح ي ج ماسلام جايكه بيت الما ح
 بول كوفت الما ح ية زن اندام بريده الما ح يي نايك الما ح يي
 بنايت الما ح ية عروس اراي الما ح يي دنده الما ح يي و الناة
 ج الما ح ية ان زن كسيار زايد و جهاد باي الما ح يي ج الما ح يي
 كوسفند انك شير الما ح يي تروس شده يقال ليك ماطرة شيبه

اجراي كشته است

حضرت ابي حاتم بنده

وام حوران ماح سترنده

بارون و دروت و دروت
 برين ابره جرات مردم از
 فرود آمدن و بر زم زم
 شند و از نيشتر در چاه
 او نيشتر اند تا قيت

شوزا رسبان نام كه جمله
 رودك سینه ندي لگني شمش

باراني الماعز بزورد جل ماعز مردي سخت الماعون متاع خانه
 چون ديك و بود و آتش زنده و جزان و هو جمع لا واحد له و الما
 الزكوة الما فوك و الما فون انك او را اي و عزيمت بنود و قيد
 الما فوك انك او را زكودار نيك يا كودا نيده باشند الما ق و الما ق
 كوشه چشم از سوي بينه الما ق و الما ق ج الما ق ط استرخته
 لا غر كه بر نتواند خاست از لا غري الما قوط اساد و الما كس د لا
 بان الما كس سر بين ذن الما كج الما كول خورده الما حواسته
 الاموال ج و رجل مال مردي بسيار مال الما ح ماله و الما ق
 ايضا الما ح آب شور و خبز مالح ناي شور و خبز مالح ناي
 شور الما كك باد شاه الما كك و الما كك ج و مالك خاذن دوزخ
 و ملك الحزين بويتا و هو من طير الماء الما كك بيقام ميره
 اي كثيره التاج الما كك دل بشده الما كك و الما كك
 ديوانه الما من ايمن جاي الما مومنه ان جراحت كميان او و مچ
 بوسنك تنك ما ندان ما مونية خانه در بوشش الما ميران
 داروي است اما نيه تيكاه الما ح ج الما ح با ن دارنده الما ح
 ج الما ح و ماء الورد كلاب الما ح د دي كلاب فروش
 الما ح يي انجا كد فرود ايند الما ح ية نام زينت الما ح ية جالا بسيار
 اب الما ح يي نيرتد الما ح ية استاد دكاره و بيشتر الما ح ية ج
 الما ح يي خد منكار الما ح يي انك از جا اب كشته الما ح ية
 ج و الما ح يي التبخير في مشيه الما ح ية حان اراسته الما ح
 ج الما ح يي انك بخوار با آرد الما ح يي و الما ح يي ج ميزان مابل تيزي
 كيل الما ح يي احق يقال ما يوق ابتاع الما ح يي دروغ زن
ب الماء و الما ح ية منزل و الما ح ية انجا كد اشقش كداد
 انبوت بركند الما ح يي دويي الما ح يي نيكو كاري الما ح يي
 خانه الما ح يي انجا كد اشقش الما ح يي كج ذرع مبرود

ما كك مچ پوشه الما ح يي مازم

ما كك مچ پوشه الما ح يي مازم

ما كك مچ پوشه الما ح يي مازم

ميدان افان

باراني

کشته نکرد زده نصرت علم البطیحة کز دار حور بزه المباح ح
 السطون او که نالذاز شکم المبعس وودی روبرین از مردم
 المباح المقله تیره زاد المباح قله المبعس مقدار المبعس
 تر کرده المباح نطع المباح **ت** لک مناح نیب دراز المباح
 بر خورداری و کلاخانه و فرج زن الامتعة المباح
 الجبرستان المباح کاه دان المباح المبعس بود دل
 المبتدئ درویشی المباح ان زن که بول باز نتواند داشت
 المبتدئ یک سوی بست و زمین سخت و بلند المبتدئ و المبتدئ
 ج المبتدئ شانه کرباس المبتدئ جاه که از و بدست کنند
 بر کوه المبتدئ نوعیست از ماهی المبتدئ استوار **ت**
 المبتدئ جای باز کشق و انجا که آب کش با ایستاد از سر جاه
 المبتدئ جای که در هر کس المبتدئ سوره المبتدئ قرآن دراز
 و کوتاه السبع المبتدئ سوره المبتدئ المبتدئ که کوه
 بز مین آید المبتدئ المبتدئ نا و دان که آب از آن در حوض
 شود المبتدئ ج انص منکله زمینه بسیار و باده
 المبتدئ در ندان بیفتاده المبتدئ داستان و حدیث
 الامتاع المبتدئ نقصان اب المبتدئ المبتدئ عقوقت
 المبتدئ المبتدئ سه تا المبتدئ ج و مثلث سه سه
 المبتدئ برف استان المبتدئ ج المبتدئ سه سو رجل
 متزوج الفواد سرد دل المبتدئ دانک بستهند بر و در سینه
 و رجل ممتوذ یک ترغیسان النساء المبتدئ دو بدین
 و در سن المبتدئ ج المبتدئ و المبتدئ دوتا و مثنی دو دو
 جبهه مثنی جبهه دو تا که بنه نداد المبتدئ باداش
 المبتدئ منزل انص مبدله زمینه ریزون ج المبتدئ خلا
 المبتدئ المبتدئ کورستان و المبتدئ ج المبتدئ کورستان

مبارزه و تفرات

المجان

المجان را یکنان المبتدئ راه المبتدئ ج المبتدئ بلادی المبتدئ
 ساد کرده المبتدئ بزرگ خلق المبتدئ ماش المبتدئ و دوی المبتدئ
 رسن محکم تافته و مرد نیو خلق المبتدئ و لة زن محکم خلق المبتدئ
 بسیار المبتدئ اشتراک سیر نشو و از آب المبتدئ راد کاه کسان
 ذرع المبتدئ و کشته ملخ خورد المبتدئ راه المبتدئ ج المبتدئ
 المبتدئ طبیب المبتدئ طعام المبتدئ طعمی درشت المبتدئ
 زن بلید زبان المبتدئ و وید المبتدئ زمیته المبتدئ نام
 و شوی غله المبتدئ نشین جای المبتدئ ج المبتدئ نوز بوسید
 المبتدئ بیخ دان المبتدئ جای که آمدن المبتدئ ج المبتدئ جای
 که آمدن آب در جاه المبتدئ ج المبتدئ جملة المبتدئ سیاد ارض
 بخته زمینه بسیار پوی المبتدئ دیوان المبتدئ ج المبتدئ میوه جبهه
 المبتدئ کبر المبتدئ ج المبتدئ کبرک و زن کبر المبتدئ سیات
 المبتدئ و ف کورسه المبتدئ بیابان که در آن هیچ نشان نبود المبتدئ
 ج المبتدئ غایبه کوشش المبتدئ بزرگوار المبتدئ ج المبتدئ خرابه
 اغشیه المبتدئ ج مثنی فرخ المبتدئ المبتدئ کوشش المبتدئ ج
 ج المبتدئ کلاخانه المبتدئ کس لیس المبتدئ کاه جوله المبتدئ
 ج المبتدئ سس مبره و بکره بزرگ المبتدئ زندان المبتدئ ج المبتدئ
 دوست المبتدئ زمینه المبتدئ ج المبتدئ با داشته المبتدئ ماده
 اشتراکت یوم محنت روزی سخت کرم المبتدئ اصل مردم
 المبتدئ ج المبتدئ راه روشن المبتدئ جشم خانه و کرد اگر در
 را نیز کوبید المبتدئ ج المبتدئ المبتدئ نایبنا المبتدئ ج
 حجات از پشت و دکان حجام المبتدئ جامه کهنه و سجد لک
 کافی که یک کوشه وی بر تو باشد از دیگر المبتدئ زمینه
 روزی و حد زده المبتدئ ج اسب دین بریده المبتدئ ج
 و المبتدئ المبتدئ ج المبتدئ ج المبتدئ ج المبتدئ ج المبتدئ ج

مجدد زک و کورستان و ج
مردم و ج نوره

مجال صی و نشتن و هارسیان
تدرت و توانای سبها المبتدئ

مجلس المبتدئ

مجال روزن و معنی
شش و نخله المبتدئ
مجم نمره

مردودت زوی و پسر کبری
مردودت زنده

المردودت زوی المخرم جای تنک از ستور المخرم ج المحوس
بداخت المخرم مردودت زیرین از مردم المخرم اد بر مردم المخرم
ج المخرم جای کرد آمدن قبا "مخرم قبا بنی بنه در بهاده ارض
محصاة و محصنة زمين با سنگ ديونه المحسوب سرخج برآمد
المحصول الذي عسر عليه قضاء حاجته مردودت محصول
حامل شده المحصن خالص و شير ماست المحضرم المحاصيرج
محصة كيو ترخان المحطب هيرم دان المخرم ج امراء محطوب
المطازني موارثت المحطوب وليه المحفد نكار جامه المفايد
ج المحفل المخرم المحاقلج المحفور جامه محفوري المحقوق
سزوار المحقوقون ج المحقون شير ماست المحك خشمكين
المحكر الاصل المحل تنك سال المحول ج و رجل محل اذ كان
جايعا في المحل المحلب نوعيت از بوي خوش المحدثية
دست استان المجلج تحت بنه بر ارض محفلة زمين كوة
ستان المحلة مة المحدث ج والمحلة والمحل المخرم ج و داند
المخرم ج المخرم بنه بر يده المخرم ج حصلت ستود المخرم
ج المخرم المخرم المخرم ستوده و محود نام مردوست و نام
ان بيلست كه ابو هه صباح حيسه ملكين بمكه او ددك
قال الله عز وجل لم تركيف فعل ذلك باصحاب الفيل
دخل محوق مردی الله شده المحوم تب كرفته
المحود كوشت ز بس بر يان المحنة كودس رود المخرم
ج المخرم سياه ما ارض محوة زمين بسيار مار و مخرم
ايضا محوة ناميست باد شمال المخرم ج نديان كافي المخرم
ج المخرم كشتن جاي و يقال لا محيص له ولا مقيص ولا
نويص اي لا مهروب المخرم ج في نمازي زن نضل محوق بجا
تنك المحوسن انك مادر و مادر بدرس بر ستار بوده باسند

سماق كاستن

محل انچه رودت سمن باشد

مردودت زوی و پسر کبری

المخاص

المخاص در دزه المخاصة كدر كاه رود و محاليف اليمن دهباه
بين الواحد مخرم ج المخاصة نهان دان المخاص ج المخرم ج
المخرم ج المخرم ج دل بشده المخرم ج ختنه كرده المخرم ج
المخرم ج المخرم ج نهان در میان درختان المخرم ج المخرم ج
تندي كه كوه پرون خاسته بود المخرم ج المخرم ج المخرم ج
شكافت لب و رجل مخرم ج و در اذ و حية المخرم ج
ريشي كشيد المخرم ج ناكس المخرم ج دان المخرم ج
كوب المخرم ج يد نام نام ارض زمين سبردستان المخرم ج
بينه اشتر المخرم ج جنب مخرم ج مبلوئي بارك المخرم ج
طغنة مخرم ج بنه ز دفي جب و راست دكت مخرم ج
لا يكا ديري و مبلوئي ايضا المخرم ج شك مخرم ج
المخرم ج كرنك المخرم ج الذي به خاير و المخرم ج خيوشده و رجل محوم
القلب مردی كه در دل وی كينه و حسد نبود المخرم ج در اذ
المخرم ج المخرم ج وجه مخرم ج و مخرم ج مخرم ج باخال
المخرم ج المخرم ج و مخرم ج المخرم ج ابو او مخرم ج
المخرم ج المخرم ج ستاينده المخرم ج باي افراد و مخرم ج كالا
المخرم ج ان سنگ كبريان منيك سايند المخرم ج المخرم ج اب رود
در رود المخرم ج موضع الدباغ المخرم ج پراسته ارض
مدية زمين بسيار دكو ارض مدرجة زمين بسيار
دراج و المدرجة داه المخرم ج المخرم ج افر و في اب در مخرم ج
ومد الفهارجاشكاه فراخ المخرم ج الامدادج المخرم ج
الواحدة مددة و مددة الرجل ي بلده بقرة مدرا كوي
بزرگ سر وی المخرم ج ان زن كه كوشت ندارد بردستها
المدفاة ميه طبع المخرم ج المدفع جاي دفن اب المخرم ج
ج المدفون در زمين نهان كرده المخرم ج جنارستان المخرم ج

مخرم ج مخرم ج

مخرم ج مخرم ج

مخرم ج مخرم ج

ان مقدار که میان حوض و جاده بود المدخل ج المذموم جاي
 اشک المذموم ج المذی غایت مذین نام شهر شعيب بقا مایه
 المذین بنده المدينة بوستان و نام شهر بیت و المدينة شایسته
 المذایغ و المذون ج العرق المذی رسته که در پای بویاید
 ارض مذیة زمینی بسیار کرم المذایغ شهرها که از یک سوی
 کتب بود و از دیگر سوی بیابان الواحد مزرع بقال ارض مذیة
 ذین بسیار مکس المذخ سزای کلو و انجا که قربان کنند
 و کتابخانه ترسیان المذخ ج بهر مذبوب اشتریب
 مکس کوفته طعام مذی بود طعامی که در آن مکس بود المذویة
 نیز کوره المذق شیر با آب آمیخته و اللینق ایضا المذله خواریه
 المذمة نگوهند المذمات ج و المذمة الحومة المذهب و
 انجان المذاهب المذی آب نشاط و المرأة انجان روی که جنم
 بران افتد المذی ج المرأة و المرأة زن النساء و السنوة و السن
 ج المذاد کردن المذاة زهره المذات ج مرفق الدار انجان
 سزای باشد انجان زمستان و تابستان و جزان المرافق
 خود نی فروش المرافق ج باد بیزن فروش المرافق جایی
 دیده بان المرافق ج المرافق انجان که ستور بخسب المرافق ج
 المربط انجان که ستور را بپندند المرافق ج المربع انجان که مهار کلاه
 و رسن چهار تو المربع ج و مربع چهار جهله المربع مردمنه
 دراز و نه کوناه ای دو بهر المربع زمین هموار که در وی هفت
 بود و المرفق ایضا المرفق ج و رجل مرفق الحاجین
 مردی که برابر وین هیچ موی نبود المرفق بایکاه المرافق
 ج المرفق و المرفق مرد اسنک المرافق و المرافق ج بقال متاع
 مرفود کالای بریم نهاده المرفق و المرفق جزان المرفق ج المرفق
 مرفود خرد الواحد مرفق المرفق شادمان المرفق ج المرفق

مذی سزای بوستان مذی نام شهر
 مذی تحت فریتروان

ایق جایی چندین

مذی سزای که برای مراد کوفته او
 مذی

مذی سزای
 مذی سزای
 مذی سزای

مذی سزای
 مذی سزای
 مذی سزای

اسرکه الرجب فراخی المرحل و المرحلة منزل المراجح المرحمة مهربانی
 قوت مروح جامة شیهه المرح در خیت که عوب افتد از آن
 بیرون اند المرح باد او المرحه خرمین بی بوک و زمین بی نبات
 المراجح المرحه کتوت میان باز و بز و نکل سوی المراجح المرح
 قوسد عفران المرح و دة سوره و امراه مرفودة نهیة طلا قدا
 المردی روی کینه المردی ج المرح کند و پیل المرح و المرحین
 المراجح المرحه بحاج المراجح المرحان دو از ده یک کیل
 المرحان ج المرحان مهمت کبر کان المرحان بروج و مریزان
 الوزارة شیو المرحان ج مریزان المرحیه مصیبت المرحی ج
 المرحمة رسن که از کتان بود المرحی ج الامراض المرحی
 و جایی رسن از بیضی اب الریح ج المرحی المرحه فراج المرحی ج
 المرحی بیماری الامراض ج الرضاة خشودی الرطوان انجان که سوی
 برینا یاد زد و سوی زریب رجل مرفوت صاحب الرطوبه ادیب
 مرفی دی بواسطه بار طی و هونبت و ناقه مرفی اشتری زود و المرح
 و المرحه و المرحی و المرحه بربس المرحان کبوتر که دو و مرفی
 المرحی ج المرحی ج المرحی ج المرحی ج المرحی ج المرحی ج
 کشند المرفق و نکل الوافق ج و المرفق سزای و سود مند
 المرفق بود اشته المرفق سزای کوبان المرفق و قیل المرفق ج
 لا واحد و قیل هوجع المرفق قوب مرفق ج جامی بود بست
 المرحه نقطه بوکارد و جایگاه المرحه المرحه المرحه و انجان
 ماسوار بود ان مبلو اب المرحه المرحه المرحه المرحه و کوبه
 خرد المرحه الرخام المرحه المرحه المرحه المرحه المرحه
 مرفود کالای برین نهاده المرفق و المرفق جزان المرفق ج المرفق
 مرفود خرد الواحد مرفق المرفق شادمان المرفق ج المرفق

مرفی

مرفی او از مرفی ج
 مرفی که مرفی ج
 مرفی که مرفی ج
 مرفی که مرفی ج
 مرفی که مرفی ج

مرفی

اسب شاطی المروج داد و که در خود مالند المروج داده بیا بان المروج
 ح غین مرها، جشی ناسره کرده المرحضة الدرجه الرهض
 ج المرمم المرامج المری کوارنده و مرد با مروت المریج شورید
 یقال امر مریج ای مخلط و المریج سردی سید که در میان سرد
 بود المریج دیو ستنه و خرما در شیر اغشته المریج رس
 حکم نافه المریج المریج تیر بر نهاده المریج بهار المریج یقال
 شم و ریضة اذالم تکن حسنه المریج الحضب مرم نام مادم
 عیسی علیه السلام المریج اشترسیا و شیر المریج المریج
 مزج کنند المزاده نوسه دان المزاد زیادت جای المزیان
 شهرها که از یک سوی کشت بود و از دیگری بیا بان الواحد
 مرکب المزیان سکن داده المزیان المزیان جاه سکن پراس
 ارض مزیان مزیان سکن داده المزیان المزیان مزیان
 هلد کبوتر با المزیان المزیان المزیان کشته زاره
 المزیان ارض مزیان مزیان کشته المزیان زکام
 کرده المزیان کاه کل بغل مومه نعلین زمام کرده یوم
 المزیان روز آدینه المزیان سخت دل المزیان الفضیلة المزیان
 شبانگاه المزیان زمین بهای المزیان دوری راه المزیان
 مة المزیان المزیان راه در کوه ارض مزیان مزیان
 دستان المزیان مزیان المزیان ان ستور که بجه
 وی در خود ده بود المزیان مزیان المزیان المزیان
 مسجد مکه و المسجد الاقصی مسجد بیت المقدس المزیان
 مزیان مکه و مدینه و مسجد الحیف مسجدست بمن المزیان
 انجا که بر زمین نشینند در سجود از پیشانی المزیان
 کوفت المزیان پر کرده و المزیان غیر که اب بران غلبه
 داد و المزیان زمین که دران سگ ریزه بود المزیان

بره خنیده
 مزرع اش که مریض را و نهاده
 و ناردان آب زنده و بکر و او
 ناسنه
 ماسق بزرگ که در آن بر نشسته
 سوزش و او را نزارت
 بجای بره

کجی

سین السخف نشان مار بر زمین المویث کرسنه المویث کاه
 المویث جاد و وی کرده افض سخیه نیشه کرده المویث
 المویث المویث و لیف المویث جی بند
 المویث المویث از انکت بود و بر انکت المویث و المویث
 جاکاه المویث و المویث المویث نانا المویث المویث
 المویث شادی المویث و المویث المویث المویث
 بود از بوسه اشتراک المویث المویث کرسنه المویث
 و المویث مویث مویث کرده المویث اب دان مویث
 که اب خود دران و رخنه جوی المویث المویث
 المویث المویث کشت بر آب رود و کار المویث
 المویث المویث المویث سده ست عاجین المویث
 المویث سلی درم زدن المویث جی بند اب المویث
 المویث المویث المویث ماء مسکو ابی روان
 بوسته و المویث المویث سلاح دان المویث
 انجا که بوسه از کوه سفند پرون کشتند و انجا که جامه
 در کوه مایه بر کنند المویث راه المویث المویث
 کشید المویث کندم فی بوسه المویث المویث
 جوشید المویث دل بستند یقال ادریم مسکو ادری
 پراسه سلم و هویت ارض مسوده مزیان حال کن
 داد و یوم مسوم روزی که در و باد کرم ابید المویث
 صورت کوه و ناند و غنای المویث و وجه مسون
 روی کشید و مساه مسون ابی متغیر شده
 و سنان مسون سنائی بین المویث بائی زهر
 و قاسوس ابی بمیان خوش و شور و مسوم
 اشتری در دکر قف المویث لقب عیسه السلام و ان نجال

سخ کرده اند من مرتب یک مرتبه

سوزش زنده

لعین و درهم فی نفق زسیم کداخت و مرد بسیار در جماع ردوت
 وارش دست دستار درخت و خوی المیحة کیسو و کان
 المایح ج المیخ ناکس و و ج مینح روغی نیک و تلخ
 ایضا و طعام مسیح طعامی بی نیک و قال مسیح مایح
 للذی لا طعمه المیطة باقی اب بهره در حوض المساک
 بحیال السیل راه کله اب هر جا که باشد المسایل و الامیله
 و المثلان و المسلج **ش** المشاء روزنده المشادة کور
 زمین المثارا ج مشارف الشام دیهها شام الوحد
 مشرق المظالم عروس ارای المشاط شانه المظالم
 خارستان و مشوکه ایضا الماشاة سومی و سوا
 جبار خرا مشاهه زمین بسیار کوسفند روجل مشیح
 الذراعین مردی بمن ادش و مشبوخ الذراعین نامیست
 شیور المثار و المثاره خانه زمینی الشجرة درختستان
 المشوم به کنده المشخلب موردش کوبه المشرب شید
 جای المثار ج و المشرب المشرب المشرب خانه بر بالا
 المثار ج المشرب آب خور المثار ج جمع المشرب مشرب
 منسوب بمشارف شام المشرف جای بر آمدن خورشید
 المشارف ج المشرب اوقات المشرب راه المشاع ج المشرب
 جای عبادت در ج المشاع و المشرب الحرام مزدلفه
 المشفوة آنکس که از وی سوال بسیار کنند المشفا کنه
 سه الشاق ج المشقه حین المشقات ج المسوک آن اب
 که یک دست و یک پای سفید دارد المشمش زرد و المشمش
 بازی المشناه آنکس همه کس او را دشمن دارند واحد
 و تشبه و جمع درین یکسان بوم المشوس دستار خون
 المشوق اشومت و درهم مشوف درمی روشن

مشرب پر کنده کرده

مشربین شرقی و مغرب مشرب
 مشربین مشرب
 مشربین مشرب
 مشربین مشرب

المشوم

مشوم بداخت المثار ج المشول و المشوار و که شکم
 بواند المشوی بویان کرده التاش المشوی سو بویان
 المشمد جای کرد آمدن المشاهد ج المشهور معرف
 المشاهیر ج المشوم بیزد المیخ اب مرد با خون زن
 میخته بناه مشید بنای کج کرده المشوق جامه هسه
 المشیمة ان پوست که بجد در آن بود المشوفا در منده
 ستان وجه مشوم و مشیم روغی با خاد **م** المصا
 بلند سر کوه الامیطة و المصان ج المصافة صوفدان
 یقال مصام الفرسای مقامه المصان انک بتان شیر
 بخوشد نا اواز در و شنیدن نشوند از بجای المصباح جا
 بام دیدن و وقت آن ماه مصوبت ای ریخته المصورة
 سو کند ثوب مصبوع جامه رنگ کرده المصدور سینه
 گرفت المصراع کینه کاه المصراع ج کافر مسرود سنی نیک
 المصطیبة جای کاه غز الغه بغدادیة المصنف جای
 صف بر کنیدن المصافح زرغ مصفود کشتار
 زده المصقول شمشیر روشن کرده و ثوب مصقول
 نیکو شیسته المصلحة و اجدة المصالح المصل ترف
 المصلیة ترف و المصنعة حوض بزرگ یا جاهی که برای
 آب کشیدن کنند المصایغ ج المصوا ان زن که گوشت
 ندارد بوران نایقه مصادرة اشتری که شیرش اندک
 اندک بیرون آید المصابیح ج المصوض کک بویان در هر
 المصون نکه داشته المصیدة دام المصاید ج المصیر
 رود کای المصران ج المصایغ ج المصایغ ج المصایغ ج المصایغ ج
 المصیف جای تابستانی المصایغ ج **ف** المضمین ان بج
 که هنوز در نیت کتن باشد از ستور المضموحنة

مشربین مشرب

۳۰۷

سنگ آتش زنده سرخ و در فیده بان بختن المضجع خوابگاه
 المضاجع ج المضجعة برفاقب المضرب براه والمضرب مقلد
 بدستی از سر شمشیر والمضرب ج السید المصروبس ج ا
 سکن و آنک او را در دندان گرفته بود المضلة زمین
 که راه کم کنند دران بقال عاق مضته کالای نفس
 بران بخیل کنند المصنوک ز کام کرده و المصنوده ایضا
 المصنون غالبه المصنوفة بخیته المصنوب شورتش المصنوبه
 دوغ و ط المطابنت الامطابج الطاف طواف کاه
 المطبخ جای دیک بختن المطابخ ج المطبوث جادوی
 کرده المطبوخ بخته و دیبا ر دو تا یافت المظن اسرک
 المظن انکه سیل او در کند المظن بان الامطابج الطاب
 مهترتو سایان المطریه راه جدا کانه المطابج المطرخ
 نهالی المطرفه کزستان المطرفوخ بيفکنده الطروق
 آب ستور در دفته المطرفه ان زن که هر یکدی شوی
 کنندواطلع جای بر آمدن خورشید و وقت بر آمدن
 خورشید المطالع ج الملوقة در دزه گرفته در هر
 بطل در می اندوده المصنوده جایی که بکنند و آب
 و نان و نان بنهان کنند المظهره م الا المطاهج طعام
 مطیبه طعامی که نفس را خوش آید لیکه مطیبه سیم
 بارانی المطیبه باقی آب تیره در حوض وان پیش باریت
 که کرد اگر در خرم در آید نام بر کند المطایطج
 المطین کل ذایا المطیبه اشتراک نشت را شاید
 المطایاج ط المطاناددشته المطرة سنگ لایخ المظلة الظم
 المظنة انجا که فرود آید المظنوم شتر سیده و ماست ناپید
 المظنون بنداشته العابد العیب یقال مافیہ معابرة

مضرب جی تک
 مضرب المظنون

من
 کرا
 ش

ای عجب

ای عجب رجل معاذ مردی بزاد العاش زبستان جای توب معاوی
 جامریت منسوب بمعاف و حی جی من الیمن المعاذة تقوید
 المعاذ بند قبالمعایق و الهاء فترک المعاذ جایگاه المعذ
 عبادت جای المعایذج و معبذ نام مردیست المعبذ کراه
 رو و المعایزج المعنولة دل بشده المعجزه ست کان المعاجر
 ج المعجزة سرشته المعاجینج المعذة جای طعام در شکم
 المعذج المعذة خرماء نرم المعذ انجا که کنار زمین بران
 بود از آب المعذن کان المعاذنج المعذوم نیت المعذبة
 عذر المعاذ بن و المعاذج المعذور کام فر و امده و ختنه
 کرده رجل معز مردی اندک تن آرض معزة زمین اندک
 نبات المعزة بختی و حیانت و کنایه المعرف دوی المعارف
 ج المعرفة جای شراب المعارفج المعرفة اشنا فی المعارف
 ج المعرك و المعركة حربکالمعارکج المعرود که بر آمدن پل
 معروشه جای که بن او بسک پیوست بود و سر محبوب
 المعروف نیکو المعاریفج و در جل معروف مردی که بر دست
 ریش دارد و وجه معروف روی بی گوشت المعز و المعیز
 بز و واحد المعز ماعز و الاینه ماعز المعزاة زمین
 بخت بسیار سنگ ریزه المخرج المعزل ناحیت المعازل
 ج المعوز شواری المعسبة کبابهستان المعسر کرده
 المعارضج المعصوبه زن محک خلق المعصبة نافرمان
 المعاصیح العوض خنکین المعصوب افکار المعطس
 بینة المعاطیح المعطن خفتن جای شتر بر کنار آب العاطر
 ج العتبه زمین که نبات نبود دران المعقل بناه المعارقج
 العقلة دیت و انکیر المعاولج دو معقلة نام جایگاه
 المعمران کاه المعارقج قوس معقوبه تکلیفی بخت کرده بی

معصوم که پیشتر شده

المعقول خرد و خرد و ده العلاء بز كج المعالج المعلم
 نشان که در بیا بان بود المعالج المعلوب راه روشن المعلوب
 دانسته المعلم منزل فراخ باب و کبیاه المعالج المعلم
 سخنی که ما المعلوب دل شکسته المعنة اب اندک که می رود
 المعنی مقصود از سخن المعالج المعلوب المعلوب
 یادی المعلوب المعلوب لجا که هر جا شوند با نجا بان استند
 المعالج المعیته زبته المعالیق العین از آب که می
 پیند که چون می رود المعالیق از زمین معیوهت زمین
 علت کن المعاد جای فرو شدن آفتاب و المعارة شیخ
 در کوه المعین بن دان و الج کور که دانست و الج نزم بود
 از پوست اشتر و جای اسب کلید المعالج المعلوب
 الج مع وجود الج العبد مرد جوان نازک نزم اندام و
 المعاد با تنکان المعذبة یورانی المغرب جای فرو شدن
 آفتاب المغارب ج المعرة کل شیخ المعز در ستن
 جای دندان و جای اسب کلید المغارب ج المعزض جای
 بر بند استو المغارب ج المعزوم نا وان المغارب ج
 المعزوم فریفته قوس مغرولاً و معریة حکمی حکم
 کرده برینش المغربی قصد که بسوی دشمن بود بحرب
 المغاربی ج المغیل لجا که مردم را بستو بند المغسلة
 جرد دان المغاسلج ثوب مضروب جامه شسته
 المغلة ان اشتر که خاک خورد با کبیاه نا شکست درج
 کند بقیار سفار مغلوت منک پر استه بخارده و
 المغنوم گوشت لب بریان و غلین المعنطین ان
 سنک که از من بخود کنند المغنة غنمة المعالج المغنی
 لجا که فرو آیند المغالیق المعینی المغرب خواب

معقول چهار

معنی نام یک از سخن معرب

شسته
 شسته
 شسته

المغاضل

المغاضل ج الفاذ و المغاظة رستن جای و المغاظة من
 و بیابان المغاظة ج المغن خزینة المغنلة دو که درینش
 المغنول نافته المغضاضیان کو المغاضض المغنلة بز کور
 المغاظة ج المغنلة یختن جای المغنل جامه دان و هر چه
 بکسند استند المغاضض ج المغنل کشته سرد و بیله
 المغاظة ج المغنل بناه جای المغنول با کسر المفضل
 بندگاه و میان دو دریک که اب انجا با بستند المفاصل
 ج المغنول و المظوم کو درک از شیر با ذکرده المفلوج
 انک از بیماری اندام او کیل شده بود المفاصل ج
 رجل مغفوف و دمردی بی دل المغنول لاسایه گاه **ق**
 المقام شمار گاه و مقام ابرهیم سنکیت که نشان بایست
 ابراهیم علیه السلام بر انجاست المقبرة کورستان المغارب ج
 المقبض رژه بنا المغاضض ج و المقبض سنه شمیر
 مقبض الزجاجة سنه آمدت المقبوض بستند نقل مقبول
 بعلی دال کرده المقبولی خدمتکار المقبولون ج المقنات
 خیار زاد المقناتی ج المقنذ زمین مموار المقنذرة قنات
 المقنذ و دنیو بال المقنذیة شرا بیت منسوب مقنذوی
 قریه بالشام المقنذ رستن گاه موی از سب کوش اذنت
 مقنذ و ذلک کوشی کرد المقنذیة یقال شیخ مقنذیة
 الخ المقنذیة یخوینی المقنذیة کورستان رجل مقنذ و
 مردی سر ما رده و سفار مقنذ و ط پر استه بقنوط المقنذ
 کسند استر رجل مقنذون لجاجین مردی پوسته ابرو للمقنذ
 و المقنذیة نکت که بدان بخش کنند المقنذیة ثوب
 مقصود قصارت کرده المقنذیة زن پردگی المقنذیة
 مقنذیة لجام مة المقاضیة المقنذیة سبت زاد المقنذیة

مغاضل
 مغاضل
 مغاضل

مقال گفتن

مغاضل آرام

المقطنه بنه نارا بقعد نهالی و جای نشین و استادان
 و نشینگاه از مردم المقاعدج القلیبه سکه گدیان قیمت
 کنند در سفر المقلته هالی که الطین المقلو لا کل بیان
 کرده لمقته دهن کاوو کوسفند القنایة و المقنوة و القنوة
 سایه که افتاب بران تابد عین مُمها جشمی سرج مژه
 المقیظ جای تابستانی المقیظ موضع القبوله کالک
 جای دوباه و خروش المکوی و المکوی ایضا الامکا ج الک
 بازستان المکان و المکانه جایگاه الامکانه و المکان
 ج الاملکین ج المکتب د پیرستان المکتب ج المکذبات
 و المکذباته تحت دروغ ذن المکر کل سرج و نوعیت
 اذخا زو دستان المکوج المکرمة بزکوار المکوم
 و المکرهات و المکارم ج و یقال ارض مکرمة زمین
 بسیار نبات و در جل مکرمة مردی خیر و ناقصه
 مکرمة استری بسیار شیر المکرمة و تبه زمین بسیار کرم
 المکظم جای بنداب المکظوم عملین المکظوف نابینا
 المکانیف ج مکتوم لا المکین خایه سوسمار المکوذ
 کوسبند که شیرش اندک شده بود المکذج المکفون
 ان سوسمار که به بسیار د ادد در شکم الملوک بمانه الکاکیک
 ج الملوک و الملوک جاه اندک آب المکتک و المکلج رحل مردی
 مکیت مردی اهسته المکین جای کبر و استوار المکلیابان
 دور المکاخوی و کروی بی بزکوار ان الاملا ج المکلاب
 نوعیت از بوی خوش الملاثمه مته بزکوار ان الملاوشت
 ج الملاح کشته بان و تمک فروش الملاحون ج الملاحه
 تمک ذار الملاذنباه الملاذ الملائح سخن فروش الملاذ با داستا
 الملاسته ماله زمین الملاحه کرد کرد بیرون دهن

مقاربت کون

مکره کرم مکره

مکره صبی نهان شدن

مکوک جمل همایان که در و
 مکره مکره و مکره
 مکره

مکره صبی نهان

الواحد

الواحد ملغم الملبس هر چه در پوست الملبس ج الملبان
 کاه الملاهی ج الملبان لیک بستان ستون بخوشد تا آواز
 دوشیدن نشوند انبجیل الملبان میان بشت شاة الملبان
 کوسفندی که باره از و سفید بود و باره سیاه و کسبه
 الملبان لشکری که سید نماید از روشنی سلاح الملبان ج
 الملاهی ج الملبوب راه دوسن الملبوم لازم کوفتنه
 ارض ملتا زمین مت ارض ملصه زمین بسیار
 درند الملعب بازی کاه الملاعب ج الملعون نفرین کرده
 الملاعبین ج و الشجرة الملعونه درخت زقوم درختیت در
 دوزخ الملقه سکه سنوی الملق و الملقات ج الملقحة
 بجا شتر دران وقت که در شکم مادر بود الملك فریخته
 الملايكة و الاملاک ج ملک الموت فریخته مرگی و الملك
 الما الملك بادشاه و الملك ایضا الملوک و الاملاک
 و الملائک و الممالکوت و الملائک و الملك و الملكة
 و الملوکوت بادشاه الاملاک و الممالک ج الملوک و الملوک
 سیر الملوک و الملوک بیک دره الملوک ج سکار و ابقان
 خزینة الملوک دل نشنده کتیبته مملو مة لشکری
 کرد کرده الملوک روز و شب الملوک زود سیر واحد و جمع درین
 یکسان بود الملوک بازی کاه الملوک نیک نابخنده الملوک و الملوک
 و هکن رجل ملیح مردی شیرین ملاح و ملاح ج و سمرک
 ملیح مایه شویات ملیح ان کنسن اشتد که ناکند و هو
 کل عقیم من الرجال الاملیحة ج و طعام ملیح طعامی بی خوار
 الملیح ان بیابان که در و آب بنود الملیح الغرضت الملیل
 سکار و الملیله آب گرم الملی لوانکو الملیه ج الممالک
 الموت المیون آنک مشانه او در کند الملوک صلی شتر سحر خلق

ملک زن بادشاه مکتبه نام است

و عالم الملوک ج کاه ملک الملوک
 عالم ج است

مدوح ستره شده

المخجورة زمين که بخت بکارند سرباب دهند المخلوقه کل
 ظلذ صين بديل کرده المسوخ ساده کرده عَصْدُ مُمُخَّجٌ
 بازوی اندک گوشت المسوخ ساده کرده عَصْدُ مُمُخَّجٌ
 بازوی اندک گوشت المسنودة زن محک خلق الموش
 دل بشده المشوق کشید بالا المني والمضرة المطول
 شمیر دراز المقوت آنکه همه کس او را دشمن دارند
 المفقود مامی شور المکورة نیکو ساق ارض محلحة زمینی
 نمکون المملکه بادشاهی المالكج الملوه نکام کرده خبز
 مخلوج نابی خوش نمک و سبک مخلوج ملیه شور الماوس خانه
 بیرون کشیده الملوک درهم خرید المالكج ن المناوزن
 الدرهم مایان و سبعة و خمسون درهما و سبع درهم
 و وزن الاسا بترادبعون اسادا مائة و متادة نام تیت
 درغزب و المتاحه جای ماقم زمان المناحلی عزیل کر
 المناد نشان که در بیابان بود المنارة و جواع بای
 المناور و المناراتج المناطق کر بکر المتاع باز
 دارند المنال منفعت المنام خواب المانحة کلم که
 سبب بوشند المنا و المن یکن المنان و المنوان
 دو من الامناء و الامنانج المنان منت برهنه مند
 المنبت رستن جای المنابتج منیح تمام جای که هبت
 فیقال کساء منجانی بفتح الباء المنبع انجا که آب
 برآید طین سبوت کنز و بختن کرد المشور براه باز
 نماده المنوق کند رتین المنج نیک المنجاء رستن
 طبری المنجان دو استخوان بیرون خاسته بجول بای
 المنجون دو لایب اسباب المنجینتم یقال سقا ملجوع
 منک پیواسته بجنب وهو قشرها قی الطلع المنجور اندک

منال سبب نشانه واریکن

المخاه

منول نکس برود شده

المخاة ان مقدار که میان جا و آب کشنده بود المخمر نای کلوی
 قریانی و جای کردن بنداز سینه المناخرج المخسور اخ یعنی المناخر
 ج رجل نخوت مردی بد دل المخول از دهنه المنذل و المنذل و المنذ
 عود یقال عنه منذ و حة ای سعة و غبی المنذوف بنیه
 زده المنزعة العزیمة و الرای المنزل و المنزله جای فرو و آمدن
 المنازلج و المنزلة المرتبة عند المیک یقال عطاء منز و ای قیلد
 المنزوف بد دل هر اسان المنسج جای مافتن کر باس المناهج
 ج المنسک انجا که قرآن کنند در حج و جای عبادت المناسکج المنیم
 کناره سول اشتر المناسیمج المنثلة جای خلقه انکشری از انکت
 المنشر بوی خوش و کویند نام زبیت عطاره المنشور من
 المناشیرج المنصب اصل مردم و جز و المناصبج المنصة جلوه کا
 عرس المنصف بنیه راه المنصور نصرت یافته و منصور نام
 بر دیت المنصور بر هم نهاده النظر المنظرج و المنظر الجنا
 حشم بران افتد از روی النظره جای دنده بان المنفعة
 بود المنافع المنفوش بشمر زده یک منفوطة دسینه
 بله شده المنفوة ضعيف دل المنقب پیش ناقاب و المنقب
 المنقب و المنقل راه در کوه و المنقبه انجا که بيطار بنک
 هور اینز که بند المناقبج المنقصة عیب المنقب جای که آمد
 اب المنافع المنقل بای افزار المنقولة موزده بجار باره المنک
 دوش و ایاد شخنه و کناره زمین المناکبج المنکبان
 هر دو دوش و هر دو بازوی در یقال طعام منول طعامی
 سورکن ای که موز در آن افتاده بود المن تراکنین و یکس
 الامنانج المنوع آنکه دادن نه پند و تنک دست و کمان
 تحت المنعج المنون روز کاره مریکه رجل مؤنة کثیر
 الامتنان المنعج راه فراخ المناهجج المنهجة انجا که خاکه یکسند

منش پای پدید آمدن

منو بخر نام پدید آمدن

از در ساری المفضل بخور الماهلج الموهوك اندك اندوه با
 و يوكداخته بود المنوم انك سبرهش و ان طعام المنيخ يترهشتم
 قمار المنيخة اشترکه بد هند تا بشر و بشمار و منفعة كبرند
 المنيع استوار يقال حصن منبع درزي استوار المين كز ضعيف
 المنيحة يوست که در اول در باغت پداسته بود المنيح اب مرد که بجه
 انان بود الامنيحة المنيحة تقدير مرك المنيح و الموات الخ يفر
 و الموات و الموات الخ جان ندرد يقال اشتر الموات و لا
 تشتر الحيوان الموات زمين که ملک بنود و ارض موات
 زميني که در ان مرکه بناشد المواته اس دست الموات
 حاکم کبر ان المواته الخ الموات و عده جاي و جاني بميان
 دو حيز الموات مرکه مواتان الفواد مرده دل رجل موتون
 مردی که بریده بود در ک جان و الموات پمان الموات الخ الموات
 نور داب و الموات ايضا الامواج و الامواج الموجوده في موجد
 يك بيك الموات جاي و جل جاي و حل ارض موحوشة ثسا
 و حشر المواتك سيدی در موي او بدید آمده بود الموات
 طونج المواتون کودک نارسیده المواته المواته
 اب الموات الخ الموات اسخورد المواتون تب آمده الموات
 الموات موزة الموات الخ و الموات للجمعة الموات بازار کاه
 عرب الموات الخ الموات غلاف کمان الموات و الموات و الموات
 جايکد الموات و الموات و الموات الخ المواته ندره بان
 الموات سبردن جاي الموات الخ الموات و عده و وعده
 کاه الموات الخ المواته بند الموات الخ الموات
 تب کوفت الموات هنکام الموات الخ المواته تبيکاه و انجا
 که حج کنند و شمار کاه در قيامت الموات الخ الموات الخ
 و القدم المواته لو سفند بزخم سر مرد الموات کوان

موت مردگان

کون

کوش يقال رجا موقوعة امي يزد کرده الموات کوش و يه اوان
 الموات الخ المواته اشيان مرغ که بر کوه بود يا برد نوار الموات الخ الموات
 انجا که بجه بز مين آيد الموات الخ الموات مار خدای و دوست و مراد
 يار و سزا و ادرهم عهد و سبر عمر و همسايه و هم نشين
 و از ادکنده و از اد کرده و تکد دارنده و زينهار دهنده
 و انکس که بردست تو مسلمان شود الموات الخ الموات
 العصبية من قوله تعالى و اني خفت المواتي من و رايي
 المواته بيا بان الموات الخ المواته افت رسیده المواته
 ربح الموات و الموات الخ المواته الخ ينجسند المواته
 المواته باره شب المواته بنداشند المواته بناه کاره
 المواته المواته ماده کا و دسني و کوزن و نامبيت افتا
 الموات الخ المواته منجک کرده و منجک فروش المواته و المواته
 يقير اليبس و يقال ليس لعيشنا مائة اى لذة المواته
 اى بجه اندر ج يقال موات الفواد اذا كان في عقله
 نقص المواته منجک و اما کاه المواته و المواته الخ المواته
 المواته الخ متاع خانه المواته پری المواته اشترد در کوفت
 المواته اشتری که سنوب ماهرة بن حيدان و مي قبيلة المواته
 ج المواته نزار المواته الخ المواته صاحب الحقعة
 المواته بيا بان و هلاکي المواته الخ المواته اسب دنبا لکنند
 رجل مواتون مردی کاهش کوفت المواته بيا بان و در
 ج المواته مشير تنک و شير سباداب المواته و المواته ميان دو
 المواته و ييج المواته انک هر کس از و بتوسد و او را شکوه داد
 المواته دن کوان کا و بين المواته راه المواته الخ المواته
 فرو ريجت يقامهيم ما حال ك المواته خوار المواته و ما
 مهين اى ضعيف و هو النطفة يقال مهين و هين ابي

موت عظم انا و کرده شده

بر جين ميشود بزرگ امر و از بر سبب
بزرگ باشد

مواته خج آهين که در امن و در
باشند مواته براي اهل سبب

ضعیفی المیهمة المیتة والیت مرده الاموات والوفی الیون
 ج المیتة مردار ارض مینة زمینی ویران المیتة کیمه ماده ومیتة
 ناه زمینت الیاء زمین نرم المیتج میدان سپریس المیارین
 ج یقال اذا وقع الوحشی فی الجباله امیدی ام رجول
 ای دام در دست صید افتاده است یا در پای رجل میخیزد
 مردی یوقان شده و زرغ میروقت کشته شیک زده
 المیسر درخت میسره قمار المیسره دست جب و جب لشکر
 والمیسره تو انگری المیسور اساجی و رسته بر بر فرد تافته
 میسون نام زمینت المیشوم سوم المبعه اول جوازی و اول
 تک اسب رجل میل مردی بسیار مال المیداء ریک برهم
 گرفت و کوبید درخت شاخ و بستن دستار دنیا ل فرود
 گذاشته صیدا القعداء المیلخ اشترز و درو الممته دست
 راست و راست لشکر و محسکی المیمون نخسته المیامین
 ج و میمون النقیبه مبارک فی المین دروغ المیون سخت
 دروغ زن **باب المیم المصموم** الما اولی و دیوان
 الماوم بزرگ سر **باب** الماوم الماء المبادک الذی فی
 حیوة الانیاء و شهر الله المبارک ماه رمضان عظیم الله
 حرمة المبادک بپرکت کرده المبادکات ج واللیله المبارکة
 شب برات ای شب نیمه شعبان والمبارکة کندم دران
 خوشه الحج المباشرة ان اسب ما دیان که قصد محل کند
 المتاع خرنده المیشله زن ازا دخلق البحر شیر برید
 الخبزج اب کرم کرده المبرث شکو طبرزد بلغه
 اهل الیمین المبرطم انک سخن نکوید از خشم المبرقت
 ابو بابوق المبروم رسن و دسه دونق و سنیزه جولاق
 از جامه المسبقان است که شیر دهد پیش از انک بزاید

میدان عراقی می باشد
 منقح خرفیه کند مانند عدلان
 وزین و جوی فراخ

میر بزرگ کرده شده هم منقول است
 از تبریز هم آمده شده سینه قرمز
 متبع در شهر تبریز
 مباحث نازیریل

سینه سرف و حوز نافع است
 تیزیر چهارم چشمه بلبل
 مریز نازیریل کند

المیسر

المشهر زده دهنده البصره المضیة رجل مبطن داملة مبطنه
 باریک میان ارض صقله زمین بسیار تره نوب مبعر جامه بیتم
 رنگ کرده المیسا ندهکن بنیمان و کوبید خموش جیرک شغفه بمله
 لیم برامسیده المیوة منزلتوب مبرم جامه بکازیره رنگ کرده
 امومهم کاری پوشیده که ندانند روی آن ارض مبهمة
 کثیر الیم وهو نبت رجل مباحن مردی سبید بام البیطر بجنکست
ت المتاریب فهناک اموزنده المتازق مرد کوتاه المتاحر سید
 المتاهل زن کرده المتاهلون ج المتبتل بر ستنداه المتبع کا و
 یا بح المتبتلج انک دعوی زیوکی وظریف کند و ناسد المتخیر
 جای کبر المتخطب دونده المتحدی لا غر المتخففة زن شرمکین
 المتخوس اندک کوش از نژادی المتدین دین دار المتدینون
 یقال استان مر اصفه دندانه سادره بلو بکدی کمر سته
 اقرب تو انکر المترید انک کونه وی بکشته بود از خشم المتربص
 بظله بنهد امید کلبی را المتر بلة زن بسیا و کوش الترة
 انکوسفند که اذبالا و افتد و بمیرد میزان قرص
 با ذوقی محل المتزعج بر بالسا المتعف ابانده المتزفون
 ج ید متز لمة دستی ترکید و لب را نیز کوبید المتزج زن
 کرد المتز و جرنج المتسلح با سلاح المتشدد انک دهن
 وی می بچهد در سخن المتصدق صدقه دهنده المتصدق
 ج المتعق نشان بدیر المتضیع زاری کنند ارض
 منطاة منة زمینی جرف اب المتطبب بر شک المتطوط
 اوسیا و رجل متططن و منطین مردی بد کن بداندیش
 المنمة انج کند ترا المتعجل جوید خوشه خرما المتعزبة
 عرب نه خالص المتعظم بزرگوار المتعوف از حرام با زان
 المتعیتی انک دور در بنود در سخن و المنقحر ایضا

سین نکار
 شیرین
 متعوت پروی کردن

منزل برسته

المتخذ ندان برامده المتعطرى سم كار منكب التفرخ كنه
 المقيها فرخ سخن المقيها قون ج امرة متفردة ذر دست
 تمام در بست فونك متقوت جامه سور اخا المقوس كما و
 التفر برهيو كار المتقون ج المنك تريح وكوتيد بز ماده و
 منقاد مرغ و الخ بلك اد د خنه كنه المتك انكبه جاي
 ونكبه كوده المتلى نكبه كنده المنكب بزرگ منش
 المنكب وون ج خبز متكبر ج ناني كراش كوفه المتلا حلة
 ماده اشترى المتلا حة ان جراحت كه از كوت بلك در
 و سبحاق بوسد وزن تنك فرج رجل منكب مردى
 با سلاح المتك مال كهن المتلقين دو فرشته است بورت
 وجب مردم التلية اشترى بالجم المتاجل مرد دراز المتبع
 ان محرم كه بعمره يابروزه يابقران از حرم بيرون ايد المتعده
 البعد المتعقت انكس كقصد كندا و يوادشمن دارند
 المتبول بسيار مال ذكرى متميز ذكرى سخن المتقبل يرو
 التنية دعوى بغيره كند بدوع التندى جاي حديث
 كودن المتزلة نزهت جاي المتزهاة ج المتنظع انك سخن
 با كام افكند التواضع فروتن انص متواضعة زميني
 حرف اب خبز متوايل ناني كوادى در كوده المتوايل تنك
 خوش المتوسط ميا سخن المتواضاه الجانه المتواضاه
 ج المتهود التائب المتهمم ابر بانك كنده امواته متيم
 طية كد و بجه بزايد بى شك المتارة زمين ديكر باره
 كودن المتانن هم زانوقالارض مذمبة كثيرة الذرى
 المتعجر لشكى بسيار و انجا كه آب بيشتر بود در درون
 البقاة داغ كه بر صورت ديك بايه بود و ان زنت كه شوق
 دوزن ديكر دارد و جزا و من الانفة رجل متيق

متوج ناه كرا شده

كردى

مردى كه سه زن دارد المتقف انك نيزه دار است كند
 المتقف نيزه رات كود المتقل زن كران بار شده ارض
 مثقلة زمين كران خراج المثلة ملة و عقوبت المتل
 ج المثلت بيك و سرشته باشد از مشك و عود و عنبر
 موسى مثلة ستره رخنه در افتاده المتل تايد
 الامثال المترو المترو شير دندان بر آورده شجرة متممة
 در خيتم باره و المتل زهر كنده المتوز بارها كوده ج
 المتجاج آب كه از دهن بيفكند و يقال متجاج العنب شراب
 و متجاج الحلال كين و متجاج المزين باران المجاهد غايب
 المجاهدن المجتهد سخوان بندي المجتبي بركو زيد المجتوبون ج المجتمع
 خطر بيش فرامرسيد كلبه مجتبيك استن المجتد با بده
 برامده المجتد بوزمين افكند المجتد مرد كوتاه المجتدى
 ان استوك بيه در كوهانش بديده امده بود رجل مجترب
 و مجترب مردى كار با از موده المجتد شمشير برهنه
 حول مجترب سالى تمام كلبه مجتربى سلك با بجه المجرم كناه
 كناد المجرمون ج فرس مجتربى اسبه بزرگ شك المجرع
 خاده خرمانيه مجتد المجرع كوست نزار فرجه و دودنك
 وهو من الاضداد المجتد جامه زيرين و جامه رنگ
 كرده بز عرفان المجاهد شعرت مجتد مولى جعد كرده
 المجترب بزرگ شك و ناقة مجفرة ناقة بزرگ شك المجتد با د
 سكره و المجتد ابر بانك كنده المجلح يه شرم و فرخ شك المجتد
 انك كراسه را بوست كند المجتد كراسه بوست كوده المجتد
 روشن كرده و ان اسب كه بيش همه بود در مساقفت
 المجر هر چه براتنا افكند المجر حازه و ان المجتد سپر المجتد
 اسب كيل باي جدان مجتد ل ديوارى كلوخ مجتدين المجتد

متقى و بار كرا شده شمشير
 مجترب مجترب مجترب

مجترب با بيه و انون و كوفت
 كودن مجتربى شمل مجترب
 مجترب با بيه و انون و كوفت
 مجترب مجترب

مقام نیک باز حلواء مجوز حلوای کوز مغز در آن کرده
 المرقاب که سیدی بنکر وی رسیده بود المرقاب
 الجیب باسخ کنند المینوج المجددها نند و زینهار
 دهند الحار فنی روزی الحاش نان سوخته
 الحاف دور و ز اخر ما که ماه بهان شود الحیب دوست
 المینوج امزاة مجله اذ اکانت یبزل لبها من غیر حیل
 الحناج نیامند الحناج حیلت کربقال مالی عنه محتدای بد
 آیام محتدمات روز نامخت کرم الحوز انک عطا اندک دهد
 الحترف پیشه و الماحترفون ج المحتبم المحتط هیزم ان
 وهیزم آستان المحتفل الحمن المحتکن انک غله بنهد
 امید کرابی را المخیلم خواب دید المحتک کارها از مو
 و المحتک ایضا المخل شیر زده و شش مجل ربع که چهار دست
 و بای سفید دارد و مجل ثلث مطلة بید و رجل انک دو بای
 و دستی سپید دارد و یاد دست و بای و دیک نه المخب زده
 خانه مرغ المحدث تو کنند المحدث حدیث کنند المحدث
 انک هر چه بیند یسد جنان اید المحدثان زن که شوی
 را سوک دارد المحدث دشمنی بهر المجدله کلمات که یک گوشه
 وی بر تو باشد از دیکر بیت مخرد خانه خربشته المحدث ازاد
 کرده قبل المحدث فی بی سرائل کالمعتکف فی السملین قلتم مخرف
 قلمی سرکن الموم تازیانان نا پراسته و ماه محرم المحدثات
 ج الموم حرم گرفته المومون ج الحسن نیکو کالمحتنون ج المحدث
 ان زن که کودک در شکم او خستک شد بود المخصب الحناک
 سنگ اندازند در ج المخصد رسن محکم یافته المخصم بدخو
 المحصنة زن بار ساو زن آزاد و شوی کرده المحصنات
 ج المحصی ثمانده و دانا و تو انا المحضون ج المحفلة

مجاهد چهاردهم مجر و خا و کرا
 شده و تنها
 مجاهد ششگانه محال محال
 محبت دوست و اراده

مستند
 مستند
 مستند

مستند کرده شده

الاسنی

ان استرکند و شد و بیا باستان بزرگ نماید الموحظ خلاف
 المبطل المحقون و المسطلون ج الملبب الناصر المحل ان حرم بیرون
 آمده المجلات الامت مسافر که چون ان باوی باشد هر جا که خواهد
 فرود آید المجلتان اسیا و دیک المجلت انک بنک باشد در بالغ
 او کیت مخلص کیت که بنک باشد در بالغ او کیت مخلص کیتی که
 بنک باشد در کیت او کیت او المخلص ان خارده کرد و بهر مخته
 بود محمد نام است بجزین و نام مردیت شعر محلولک موی سخت
 سیاه المالی انک ساخت را بسیم کند و وجه المجدد روی سبخ بام
 محمد بغایت ستوده و نام پیغمبرهاست صل الله علیه وسلم
 ارض محضه کثیر الخضر اللیالی المبحقات شهما که ماه و مرغ
 تا بدامراة محمده ذبی فرزند احمق زاید المولج رسن سخت
 تافت حجاز المخلجة نخری سخت خلق المومی بر سیاه ماه المخی
 اذ یافت المخبب اسب کزد دست المخبب اشترانک کوشت لا غر و جل
 مخبک مردی از موده رجل المخبج مردی خداوند حاجت
 الموصیل شکم بیرون خزیده المخبوط دیوار بیت ذکر
 محوق عظیم الخوق المحول نک ساله المخبار وی المخیبات
 ج الخ المخابر بزرگ المخابره ن ج المخابر جة بر که در اند
 المخابر کلک بینة المخبطة ج و محاط الشيطان المخبدر که گاه
 پنهان از خورشید چون شید چون تار عنکبوت المخبلة زن بود که
 المخبث ترس کار المخبثون ج المخبث دیوزده المخبثال کشته شده
 المخبثالون ج المخبث انک نیکی تو جوید فی خویشته دارد
 المخبث انک خط موی بر آورده بود مخبطف القواد برده دل
 المخبث کفن رزد المخبث انک کس او را بند برود المخبثس جامه
 رو بای المخبث تمام خلق شده المخبثس خیر شده
 المخب مغز استخوان المخبخ و المخبخه ج المخبخ کاسته خلق کلام

مکاتب کربان

مخبوط در بای که کرد
 واری بای که شرح محمد الدین
 بن یعقوب فروراه دی ام
 کتبت تصنیف در راه کربان
 المخبث نامه مجر فرزند
 المخبث بر کرده شده و کتبت
 مخبث بیان برده شده

مدت الخاجونج اسلخند سیردی درینسه شوندا
 الخدده زن بودی الخدج تا زیاده محکم یافته الخدج کینج
 الخدم جای بای رنجن و رکاب با بجه و بزکوی سید
 لنگ و فرس محدم ایسه که بای وی بجای خلیف اسید بود
 شوار دراز و فراخ و قد نبی عنها الخرنط خوش خمیلین که سنان
 خشم در وی پندند جازان الخدو زواری بر جین کرده
 الختل ناکس الختف آهوجج الختم مت مست بطن
 محضر شکلی باریک نعل محضر تعلیقه باریک المحضرون شاعر
 که اسلام و جاهلیت در یافتن ثوب محظوظ جامه بختیا
 جنت محظف مبلونئی باریک و فرس محظف ایسه میان
 باریک المحظم طاره که در آن خطا بد پیدا آمده بود الخطی
 بسیار خطا ارض محظف شرمینه سبک خراج ارض محظف
 ذات خلة الخلب جامه بسیار صورت و نکار الخلد
 آنک دیو پر شود الخلس نیم پر الخلیف بیک روی الخلصون
 ج الخلف اشتر نساله دردم هم شده و پیش ازین نام نباشد
 بل که کویند مخلف عام و محلف عامین و مخلف ثلثة
 اعوام و نیز کویند بازل عامین و مجنبن می کویند تا با نثر
 بخت شود انکاه نردا عود کویند و ماده را عوده و ریح
 محلف متلف مردی که مال بدست آرد و بدهد الخلو
 کوردک صورت بد پیدا آمده و نیز نسو کرده الخلولو تسو
 و ابرمواد باریک الخمر کو سید سر سید و بن سیاه الخمر
 خور بزه بیج مبلو الخمل بوز جامه الخمر کوشینه کسند
 الخنت ست مرجه الخنیت ج الخنق جایگاه خود از کردن
 الخشک خنیا کو الخبیس اشترام کرده ثوب محبت جامه
 باسان المدابرة باده بریده از کوس کو سفند و در سب

مهر رشته شده

ادویه

او بخت المدام و المدامتی المدبر آنک بمرک خواجہ از ادنی
 المدبر جامه در سر کشیده المدح تمام سلاح یوم مدجن
 دوزی تار یک از میخ المدخل موضع المدخول المد رطل
 و نث عند اهل الحجاز و رطلان عند اهل العراق
 المدرة باده از روزگار المدرج المدرك و الا نخی مدركة
 رسیده المدرهم سخت پیر و در جل مدرهم مردی بسیار
 درهم المددع حمام زاده اید فاة اشترایی که بسیار شیم
 دارند و بیه المدفات ج المدقع درو نش المدقعون ج
 المدق کوب و دسته ها و ن المذاق المدققة کوشتاب المدقه
 بخت سیاه و تار یک اسفر مدعی ایسه کور که باز روی زدن
 و مجمل مدعی اشترایی سرخ روشن فرس مدبر ایسه که نشانی
 بزرد که داد المدنف بیماری کران و در جل مدنف مردی بر جایی
 بمانده المدوق و کولت و کرد دینار مدوق دیناری کورد المدهن
 المداهن و الجع المدهنون و المداهون المدهن دوعن
 دان و خنراب در لوه المداهین ج المداهیه کار دقلم و کار د
 خوان المدی ج المداث استردام کرده غلام مذاب غلامی
 کیسودران المذاب شمشیر بین المذوع آنک مادرش شریفتر
 از پدر بود و اصله فی البعل المذکر بند دهنک و سید
 بدیننده المذکر و ن ج المذکر بنینه و آن شمشیر که کنا
 بولاد بود و میانه نرم اهن امرا مذکر زنی که سهرزاید المذکر
 ان زن که بد خلقت مذکران بود المذکی اسب ممر سندا المذکیا
 و المذکیج المذل خوار کننده المذمر جای دوش و کوردن از ممر
 جای بش اسب و آنک دست در برم ناقه کند تا بجه او بزیست
 یا ماده المذنب خرما نیم بخته المذنب بزر کرده و کیت مذهب که زور
 مویش سرخ بود و زبر زده المالیه دوری الماریط مقم هم کا پسدا

مرد کرد که شده

مراقتان و در سب کباب
بزی بسیار زنده
مراکتان شده

المرقون دارو که خواب آوردن تو بر مرغ جامه بپوشد مرکب
 آنکه ساخت را بسیم کند و گواست داشت کند مرکب
 ج مرکب فرام او دده المرقون مقام بد با زخیز مردانی
 خاکستر ارد المرقون خون اود المرقون مرده المرقون خوش کرده
 ارض مرده و دست بهار و ارض المرقون می بالوده المرقون شمشیر
 اذن مرهقه لونی بین و بار بک المرقون ان زن که بسین
 وی بدید آمده بود المرقون ابکامه المرقون بوس تنگ ازنا
 تا زهاد اندرون شک المرقون اوات ج المرقون کازیره
 الزمان نوعیت از خرد رهم مرقون در می بسیماب اندوده المرقون
 بر ذکر المرقون ج بضاعت مرهقه بضاعت اندک ارض مرده
 زمینی کشته المرقون مرقون انا ری شیرین المرقون
 ان می که اندک مایه ترش شده بود المرقون باده گوشت المرقون
 ج المرقون شیر ثوب مرقون جامه بزعفران دنک کرده المرقون
 آنکه شهود در تزکیت کند المرقون سیت و عطاء مرقون عطایه
 اندک بیست مرقون خانه سو کرده و جل مرقون و امراه مرقون
 سکر و وح و میان بالا المرقون جامه سرد کشیده المرقون
 تحت خشم و سرخ خشم المرقون اب صافی المرقون ابوسید
 المرقون المرقون فرو مایه و تنگ خود و ثوب مرقون جامه اندک
 لهذا المرقون اشتر خود و شی منم چیزی اندک المرقون خورده
 بهمان بیست مرقون و قخانه نکا کرده و در هم مرقون و در هم
 بروی در کشیده المرقون موی پوی المرقون ج س المسخ
 بلید کار المسخون ج و لانی مسخه اسخات
 ج المسخون سفر کنند المسخون و المسخون المسخون
 عهدی المسخون المسخون انکت شهادت ارض
 مسخه زمینی بسیار سبط و هویت ارض مسخه

مرغی که در اندوه مراعات کند
 مرقون کرده شد

مرقس مرقون برود شده

المرقون

المرقون دارو که خواب آوردن تو بر مرغ جامه بپوشد مرکب
 آنکه ساخت را بسیم کند و گواست داشت کند مرکب
 ج مرکب فرام او دده المرقون مقام بد با زخیز مردانی
 خاکستر ارد المرقون خون اود المرقون مرده المرقون خوش کرده
 ارض مرده و دست بهار و ارض المرقون می بالوده المرقون شمشیر
 اذن مرهقه لونی بین و بار بک المرقون ان زن که بسین
 وی بدید آمده بود المرقون ابکامه المرقون بوس تنگ ازنا
 تا زهاد اندرون شک المرقون اوات ج المرقون کازیره
 الزمان نوعیت از خرد رهم مرقون در می بسیماب اندوده المرقون
 بر ذکر المرقون ج بضاعت مرهقه بضاعت اندک ارض مرده
 زمینی کشته المرقون مرقون انا ری شیرین المرقون
 ان می که اندک مایه ترش شده بود المرقون باده گوشت المرقون
 ج المرقون شیر ثوب مرقون جامه بزعفران دنک کرده المرقون
 آنکه شهود در تزکیت کند المرقون سیت و عطاء مرقون عطایه
 اندک بیست مرقون خانه سو کرده و جل مرقون و امراه مرقون
 سکر و وح و میان بالا المرقون جامه سرد کشیده المرقون
 تحت خشم و سرخ خشم المرقون اب صافی المرقون ابوسید
 المرقون المرقون فرو مایه و تنگ خود و ثوب مرقون جامه اندک
 لهذا المرقون اشتر خود و شی منم چیزی اندک المرقون خورده
 بهمان بیست مرقون و قخانه نکا کرده و در هم مرقون و در هم
 بروی در کشیده المرقون موی پوی المرقون ج س المسخ
 بلید کار المسخون ج و لانی مسخه اسخات
 ج المسخون سفر کنند المسخون و المسخون المسخون
 عهدی المسخون المسخون انکت شهادت ارض
 مسخه زمینی بسیار سبط و هویت ارض مسخه

مرقون برود شده
 مرقون کرده شد

مرقون کرده شد

زمینه بسیار در مسکن جوان تمام بالا و شعرو موی فروخته
 السبل یترشم قمار المسبه خرد شده السجین و المسامین
 زنها رخواه الساسر دست فابند داده یقال فلان مسید
 براینه فلان خود مرادست المستبهادان المتخاضه ان زن که
 همیشه خون می بیند السخ برانگیزند بوخراج المسخه
 کا و بکش آمدن الشخصفة زن تکفح السخ الخا که آب
 بزخورد بریند از کرم مایه السجین ابو کران با در المستراح الخا
 شعرو مسند سب موی فروخته سنة السنشهد سهادت
 یافته در راه خدای عزوجل المستنوی اشتز فیه وان اشتز
 ابستن از غیر ابستن داند السطیل بام بالا المتطیر
 والمستعرض بام بهنا السدعان آنکه یاری از و خواهند
 المستغیرت عن نه خالص المستغاث او که فرزند از خواهند
 قوب مستغیر جامه بپوشان رسیده المتقو باینده بسته
 المستقة دواج پوستین السابق المستقر ارجای السق
 مته کبر السکب بهوش المستلیم باذن السق کرم تن
 ارض مستنزه زمینی زهستان السق بنمه ان زن
 کار کرد خواهد السق هل بددا السجی ابر سبید
 ارض مستوی بر زمینی هموار السقین بی کمان السیقون
 ج شعرو مسکنک موی سخت سیاه روجل مستحدمردی
 کران از بهاری ما مستحکن و مستحکن الجی کرم فعل مستحکم
 محلی که دهن وی بسته بود المستکن حذ و هاد
 بسته المستعفر و المستهد کودک نیک برورده فرس
 مسراول بیج سبیدی بدان رسیده قید مسخ کودک
 بهن المسفره دوشن المسفر بر نزدیک بزمین السوط دادودان
 المساعطج بزیده مسعفة اذا کانت بالسمن و الفایزده المسعفة

مستحق و دشمن نوزده مستغیر
 مستعار عاریت گرفته شده
 سرگشته و حیران

سخن را کم کردن شده در بون

باد که

با که بر روی زمین دو د المسقطان زن که کودک افکار کند
 المسک و المسکة بخیل بیت مسقف خانه شفته المسکس کینک
 المسکسل بزنجیر بسته المسلط بیکاشته المسلف زن جمل
 و بیخ سالد المسلم سلمان المملوک ج المسله آنکه رنگ او
 بکشته بود از نزاری المیلاب سه ام در مسابقت المسبحة
 کینک سرود کوی یقال جا مسعدا مسید ای غضبان
 یوفر مسعرا روزی سخت کرم السمیر ذکر سخت المسمیل پار یک
 میان المسین و الایفه مسینه بزاد بر آمده و کا و دو ساله الشا
 ج المسئلة حمن المسیئات ج المسد بالمش بزرگ و سنده
 المساید و المسند روزگار بیت مسم خانه خربسته و قبی
 مسم کوری بلند قوب مسوی جامه هموار بز مسمسکه
 جامی دور فرود و جرف المسهل داد که شک براند
 بز مسهم بریدی چون سوار بر نکار کرده السنی شبانگاه
 السی بد کرداد السیون ج قوب مسیح جامه مخطها
 مسیر بد و الها المسیطر بیکاشته السیطرون ج المسیف
 مسیر دارد بعینو متاجو اشتری که درخت خورد الما
 لسدید المشاش سر استخوان که نرم بود المشاطه اناج
 یفتد از موی در وقت شانه کردن المشان بهمین رطب
 المشاوب غلاف شبیه المشاوب ج المشب کا و هم شده
 قوب مشدع جامه سیورنگ المشیل شیر باجم المشله ان
 زن که سودی نکند از مهر با نی که باشد بوزنند المشاق
 دزد و مند المشقی خزند و نام ستاده لیست در آسمان ششم
 المشحیه الكدر روجل مسیح مردی بسیار بیه المشرف المشرا
 و المشکله انان کینند المشکون ج المشط شانه الاشاط
 ج و مشط القدم استخوان بشت پای و مشط الکف استخوان

مسح فریز کردن شد

مسک کتاب نام مردی که در زمان
 خلفت با بگردوی بزرگ
 داشته شد

سام کوز خجای بن سوری بن
 مسهم مخمکن

مشک خنده دار

مشک و تیره شده

مشاهد از آمدن عروس

شانه المشطون اشتراک نمی بسنان وی بسته بود تو ب
 مُشَطَّط جامه کوس دار المشط شانه کرو شانه فروش المشط
 ج المشط فان از برشت المشعبد المشعنة می باب
 آنچه مشعره کتبه مشعلة لشکری بر کند
 رشان مشکل ناری توش تیرین شفه مشتم می
 باز بر جسته المشمخ ان اسب که سیدی وی مشتم بلب
 بر سیده بوالشمس آفتاب برت المشمش ج ماء مشمش این
 بافتاب کرم کرده المشعلة استرز و درو و قبا مشمخ
 فبای بحین المشتمف کوشی باره کرده المشوف اشت
 مت شجرة مشوکه درجه بسیار خارامراة مشهد
 نخی که شویش حاضر بود المشهور کوردک یکا هه بناء مشید
 بنای افراسیة المشبع مرد تخت دلیر **ص** المصاب مرد در شده
 و بی شکو المصابن خالص المصانعة دشوت رجل مصی
 وامراة مصیبة بسیار فرزند المصی حی که باموی المصنف
 المصاحف ج درهمه مصد درمی ذنک گرفته المصد ریح
 سینه شاة مصدرة کوی سیدی سیدینه المصدق
 براست دارند و صدق ستاند المصدقون ج المصدق
 صدق دهند المصدقون ج المصتراة ان اشتراک اندو شد
 و برانابستان بزرگ نماید مصران الفارعة نوعیت
 از خرما بدیوم مصرخ روزی بی بیع المصطاد حمرین
 شیرین المصطاف جای تابستانی المصطرسم تنک المصطوب
 بر کزیده المصطفون ج المصطک علكه دومی المصعب
 کفن اشتر و مصعب نام مردیت الصعبات استران نارم
 کرد الصعبان مصعب بن الزبیر و ابنه المصعبه بار زبیریک
 عوج المصعج امراض مضعرة زینت که نبات او خنجر

فرزیده و برتر و در بالا نگاه
 کتبه و تصدیق
 مشتم میوان مشتمف نگاه
 مشتمف میوان مشتمف نگاه
 مشتمف میوان مشتمف نگاه
 مشتمف میوان مشتمف نگاه
 مشتمف میوان مشتمف نگاه

رجل

رجل مصفاة مرد زرد بام المصغ والمصغ بین المصغون
 والمصغون ج والمصغ بوسم قمار المصغ می باب ایخت
 المصغ می الوده المصغ مرع از خایه بنده قوب مصدک جامه
 مجلیبا کرده المصنث شمیر برهنه المصلح نیکو کار المصلحون
 ج ومصلح نام مردیت حماد مصلصلخری تحت بانک لح
 مصلک کوشیه کنده المصلم بریده کوس المصلی نماز کسند و با شکر کم
 شوند و اسب دوم در مسابقت المصلح المصلیات ج فرما
 معت اسپه که هیچ نشان ندارد الفصمته ومصمته اهزاري
 تمام المصمذ سنک تحت المصم شمیر که برده استخوان بکدرده
 المصمثلة یخنة المصور صورت کنده المصورون ج المصیبه
 غمنا ندوه که مبردم رسد المصیبات والمصاب والمصابون ج
 المصور المصاعف کل صد برک المصاعفة ذده دو تا رجل
 مصبر مردی بحکم المصبرة ناز استوا خلق امراة مضرة ذیبه
 بابنا المصربة نهالی المضج خون الود قوب مضرج سیر رسک
 المضج کارها از موده المضج ان اشتراک بسنان وی بر شین
 شده بود و بزاد ان نزدیک آمده المصعظ خشمکین المضطر
 بر بهلو خفته المضطر در مانده المضطرون ج المصغفة
 باره کوشت نرم چون خاییده المصنغ المصنعة خنجر
 یخ مبلو المصوب کوشت ندیس بر بیان **ط** المطابق ان اسب
 بای هم انجا مهند که دست نهاده بود المطاع فرمان برده
 المطبخ بجه سوسمار المطبق ان تب که بنه شود طبلسان
 مطبق طبلسان دو تو المطبق ان شمیر که از نم بیفکند
 المطر شیرین که جرش بر سر آورده بود المطرب هم
 مطربین و راست المطربانک جامه را علم کند المطرف
 کلیم خز علم المطارف ج و مال مطرف مالی نوار مطرفه

مصفاة نازک
 مصم مقرر و شخص
 مصور نقش کرده شد

در باره نازک
 حشر نازک
 حشر نازک
 حشر نازک

کثیره الطریفة و می بت امرأه مطرفة زنی سرانگستان در سینه
 و نشاء مطرفة گو سفندی کناره کوثر سیاه المطرفه و جینه
 چشم المطرفه ان زن که کورک را بدشواد بیرون آید المطرفه
 آنکه همه سخن بود المطرفه جوان بالا المطرفه هو و اشتر
 با بجه المطرفه ج مطرفه الجرد و زشم از ایام عجوز المطرفه
 آنجا که اسباب سابقت را بدادند المطلقه زن تطلاق داده المطلقه
 ج المطرفه منک المطرفه کسانی که بخودی خود لعن و توبه
 المطرفه ج درهم مطوق بروی در کشید و المطرفه
 لیس تمام خلق نیکو و خه مطرفه در تمام خلق توبه مطرفه
 جامه بوی خوش کرده و مطرفه بزمگان کرده المطرفه فرمان
 بردار المطرفه ج ط المظلم تار یک رجل مطرفه مردی
 سخت بخت معارف اشنا المعادک مرد کار داری المعاشرة
 خوش زبیت العارفانک بر مردمان حج کند ابد معاقبه
 اشترافی که یکبار گیاه شو و خوردند و یکبار گیاه
 المعلق بجنبک المعاهد آنک با تو عهد بسته بود العتده
 کثیفه بقیه کرده و اشتر بقطران اندوده المعبر خواب
 کز انده المعبره ان کو سفند که سبالی بشمرد و بگذارد
 و نبرد المعبره بزکس دان المعبره اشرف و کد است الباهل
 ج ایام معتدلات روزها میانم ندر کم و نه سرد المعتدک
 پیدا کرد المعتدون ج المعتد آنک بسیار بنا ز نماید و بخوابد
 المعتدض للسبیل باه زن المعتدک هر یکا معتدض خواهدند
 المعتق از ادکنده المعتق از اد کرده المعتق از اد کرده
 المعتقنه می کهن المعتدب نکست المعجزه بر هذ المعجزه
 انج خلق را عاجز کند المعجزات ج امراه معجزه زنی بزرگ
 سرین بقرة معجل ماده کاوی باکوساله باب معجم در کفیل کرده

مطر آذره و اشتر او شده

مطلق از بند را کرده شده
مطافه در میان بجز برای و توبه
مطرفه که کرده شده

مظفر فروری دانه شده
کرده شده

معاشه چندی را و برودیدان

معجزه اعجاز و عاجز کننده

و حروف المعجرات ت الت المعد ساخته المعدل آنکه عدول با
 ترکیب است و کند المعدم در دین المعدم در دین المعدل جای افتاد
 المعدل کوردک نیکو برورده العرباب کوهری و یقال ما بالذ
 معرب ای احد المعدل آنک جنک آنکین دینا ادمیم معرب ای
 پیراسته لعنرتن و هونبت المعرب دیک دان المعرب کوش
 نا بخت المعرفه آنجا که حج کند المعرفه نیک کوهری و می با آب
 اینخته توبه معرودت جامه بسپردک دیک کرده المعرب
 عزیز کند المعربه تعویذ فرودش المعرب در ویش المعربون و
 المعاریرج و المعربون زن که دشوار زاید المعربون لشکر کما
 المعربه کما هتان المعرب آنک شکم خود بسک
 سخت کرده بود ان کر سنکی المعرب بجای زمان رسید العاص
 و المعرب بر نردیک رسیده بیاریدن المعصفا با سخت
 توبه معصفا جامه بکار بود نک کرد المعصل ان تیر که می
 بچند در رفتن توبه معصفا جامه که بر با دوعلم دار و العصفا
 ان اشتر که بر با دوعلم دار و العصفا خارده خرم که بخت
 در آورده بود المعصل ان کوردک که بد سوار می لرزی جد
 شود المعصل الجیش الذی ملاء الارض کثیره ارض معصفا
 کثرة ارض معصفا کثیره العوض و معصفا کثیره العوض
 المعطل زن که بر با بروی نکند المعطی هند المعطیه
 کمان نرم المعطی ان تیر که می لرزد در رفتن توبه معطی
 جامه بنیل یک کرده المعطر خاک اوده المعطر ان زن که فرزند
 خورا از شیر با کند باز شیر دهد معطین بدرجه المعطیات
 فریبتگان نگاه دارند المعقبه کمان سخت کرده بچل
 معطره زینت بسیار کز دم رجل معطره می اشترا دود معطر
 نیره بیت العلقه نه باشوی و نه بی شوی ارض معلله زینت

سعادوت بکشی و شکر کردن

معراج جادیه است نفس و متعش

مکره های کارزار

سزا صواب نوزبت

مقصود جز کربان زکات نیست
بند را بشکر کند

سهر شکر گاه شده

معتق او نوزبت

اب داده المَعْلَمُ اگاه کننده المَعْلَمُ در موزنده المَعْلَمُونَ ج العَلَمَةُ
 سگ شکاری مای عنه مُعَلِّدٌ ذای بَدَّ المَعْلُوقُ دو ال فَرَکُ
 المَعَالِیجُ المَعْلَجُ احم المَعْلَجُ بیه هضم قمار و بای افشار جلا
 و نام مردیت ر ^{معمول} مردی که نیاکان بدوی و مادری
 کیم دار المَعْنَى ان بیت که نویسنده بود معنی آن المَعْوَدَانِ
 دایره که بر جای قلاده اسب بود و از او است دارد المَعْوَدُ
 نوحه کننده تَوْبٌ مُعْوَهَقٌ جامه بلا جود رنگ کوزه
 المَعْبُدُ آفریننده دیکی بار و آن اشتر که کینه بسیار کند المَعْبِدُ
 عبا کبر تَوْبٌ مُعَبَّرٌ جامه کور چشم المَعْبِثُ سگ چهارم
 چشم و تَوْبٌ مُعَبِّثٌ جامه بچشمه المَعْبِثُ یار ع المَعْبِثُ
 رشته حکم تافته المَعْبِثُ آنک در میان حرب شود المَعْبِثُ
 مرد دلیر که باک نبرد از هر چه کند المَعْبِثُ ششترن جای
 و آن اب خود را بدان بنویسد المَعْبِثُ المَعْبِثُ اشتر است
 تَوْبٌ مُعَبَّرٌ جامه بد یا فته المَعْبِثُ چیزیست خازه
 همچون صمغ و المَعْبِثُ و ایضا المَعْبِثُ و المَعْبِثُ بروج بعین
 مُعَبِّدٌ اشتری طاعون گرفته ابک مُعَادِجٌ شَعْرٌ معدود
 موی در آن المَعْبِثُ مرا نیک فصد کارها بزرگ کند و باک
 نبرد از هر چه کند المَعْبِثُ آن اسب که سبید چشم
 او رسیده بود المَعْبِثُ کم داد المَعْبِثُ و در عین
 از شمالو المَعْبِثُ بیدج المَعْبِثُ اهو با بجه المَعْبِثُ المَعْبِثُ
 آن زن که شولشی بغزو شده بود تَوْبٌ مُعَبِّثٌ جامه
 بد المَعْبِثُ دو غنیه تو بر تو المَعْبِثُ بزرگویی با بجه المَعْبِثُ
 المَعْبِثُ بغام فرستاده المَعْبِثُ جو شیده المَعْبِثُ کارها ناز و
 المَعْبِثُ م المَعْبِثُ سرد کرد المَعْبِثُ بنه نیا ز کنند المَعْبِثُ الا آن کو
 بکنند صید با المَعْبِثُ یات ج المَعْبِثُ آن زن که شولشی غایب

معیبها کرده شده

بزرگی و بر نه از ایست که غضا
نیاز و بر و بر و در آن مرغان بگویند

منک کوه دال و پتروش انش

المعبر

المَعْبِثُ زیاد رسنده المَعْبِثُ آن وقت فرود شدن خرسید المَعْبِثُ آن
 اسب که برود غارت کنند و معبیره نام صحابی است المَعْبِثُ ان
 زن که با کودکی در شبرو کیرد المَعْبِثُ گوید که شیزده ف المَعْبِثُ
 زن بزرگ شکم و ست و زن فراخ المَعْبِثُ المَرَاهِقُ المَفَادُ
 جای اشتر در زمین المَضَاقُ در ویش المَفَاضُ فرموده خدی
 عزوجل المَفَاضَاتُ ج المَقْتَلُ تافه المَقْتِیةُ صله جواب گویند
 المَقْتُونُ ج المَحْشُرُ زشت کوی المَحْشُرُ آنکه شعرتواند گفت المَحْشُرُ
 و المَفَاحُ ج المَحْشُرُ خوش نمک تَوْبٌ مُقَدَّمٌ جامه سرخ سپر رنگ
 المَقَدَّمُ کران زبان شاة مُقَدَّمٌ گو سبندی که بکی زاده بود
 د جَا حَةٌ مُفْرَجٌ مریخ یا کبریشک المَفْرَجُ ان کشته که نداند
 کنند او مُفْرَجُ القَلْبِ م المَفْرَدُ آنک حج کند بی عمر
 المَفْرَشَةُ ان جراحت که استخوان سرنیکا فد و سکند
 المَفْرَطُ یهن سر خفای مفرطه موزها بجنک المَفْرَغُ
 اسب بلند دوش و کردن المَفْرَغُ المَفْرَكُ آنک زنان و براد
 ندادند المَفْرَدُ تباہ کار المَفْرَدُ و ج المَفْرَدُ ان زن که چون
 شولشی بخود خواند بهانه ارد المَفْرَحُ شورتانہ المَفْرَاةُ
 آن زن که راه کدر بول و کورک بکی شیده بود از وی المَفْرَاةُ
 آن داغ بر صورت افع بود انا مَنَعَةٌ او ندی بر المَفْرَاةُ
 دندان کشاده المَفْرَاةُ نیک بخت المَفْرَاةُ ج المَفْرَاةُ نوعیت
 از جامه شعر مفضل موی با هم جسته المَفْرَاةُ کالک
 و مفلق المَفْرَاةُ غیر زرد الو و جزو المَفْلِقُ آنک شعر
 نیک گوید ثلثی مفلک بستانی چند باد ریشه شده
 سیف مفلد رخنه شد فریق مَفْلَقٌ اسم با کرده المَفْذُ
 و المَفْذُ آنک نداند که چه گوید از پیری المَفْذُ ناز تین تَوْبٌ
 مفلق باره تنک باره زفت بزد مَفْذُ بردی یکشها

مفصلک
عزل بر

مفصلک
عزل بر

مفصلک

سید رجل مقوۀ مردی سخت فصیح توب مقوی جامه
 بود تک در تک کرده رجل مفیت مفید مردی که مال بدست
 آرد بدهد العیض تک پیرها تمام بجو داند **رجل مقالی**
 مدا بر مردی **عالم** المقابله با در بریده از کوشش کوشند
 و در پیش او محنته المقابله مردان جنگه شی مقاربت
 حینزی نزدیک نازانی المقام جایگاه المقایم المقامون
 ج المقامون تک سخن از بن کوی کوی بیت مقبت خانه
 بکنید المقبت بجم سال رجل مقبل السباب نوجوان
 المقترذ نوانا المقندی جمیع المقندی تک بدوا قتل
 کند المقترذ و پیش المقترذون ج المقترذ یک لیس المقتر
 کارها از موده المقدس مال کنند و باک کرده المقدم
 فرایش دارند مقدمه الجیش پیش اهنک لشکر
 مقدمه الرجل پیش بالان اشتر مقدمه العین کوشه
 جنم از سوی بین رجل مقذذ و امرأة مقذذة سک
 روح و میانه بالارجل مقذذف مردی بگوشت آکنده
 از و همی المقرب ان اسب که بحر الکل دارند از عز و نفاس
 المقرب ان دن که نزدیک سینه بود بزه و خرد اینز کویند
 المقارب ج المقرب فرشته نزدیک کرده المقربون ج
 المقربون تیر که بر نشان آید المقربون تک بدر بی
 بند بود و ما ذراند و اسب بد نزدیک المقار ج المقرب
 کسب اشتر بنه مقرب مدنی بیجست بجنه و سنگ بیلت
 مقربن خانه بچوب کسب کرده ادیم مقربن ادی پوراست
 مقربون و هی بیلت المقرب قران خواننده المقربون
 ج جمع و امرأة مقرب ذنی حبیب افتاده المقرب خوسر
 تک المقرب مرد سبک المقسط داد کو المقسطون ج المقسم

مقاومه کار و کاروان

مقرب تک سخت

مقرب و

عذر اعانه کرده شده

مقربون

بر دار و اله شده
 پس خانه او را در کسب
 خرد و قریب پس بی کرده و بنا کرده
 نزد آن را و در پیشش تر آرد

سوکند

سوکند و سوکند خورنده طعام مقسب طعامی زهر او در المقسب
 بسته معن المقسب تک پوست از روی مردمان باز کن المقسب
 قلی ایها الکافرون و قل هو الله احد شعز موی تلو کرد و المقصر
 تک موی پیش سردی بریده بیت مقصر خانه بک کرده المقصر
 آنکه هر چه بیند نیست کند از دلبری مقطعه الا سحر و مقطعه
 المنساح خرگوش المقعب سم جرف المقعد بر جای بماند و زندی
 مقعدستان کوتاه این مقعدۀ جاهی تمام باق باورد المقعش
 الشدید المقف مرغ آچی المقفعل خنک دست الفل خواهنده
 المقلة نمه جنه المقل اندک مال المقلد رجای دو از مشیر
 از دوش المقل جوب بان المقلم سم کوتاه المقلم کاکر لیل مقمش
 ماهناک المقطره بر هم بناده المنع خوه دار المقوق کازن کن
 المقود اسب با دیک میان حاجب مقوس ابروی مانند کله
 المقوی بی توشه المقوون ج المقیت توانا و قوت دهند
 المقیون ج المقینه عروس ادی **کالماء** شبان فریب غیبت
 المکابج المکاتب تک خود را از خواجه باز خرد المکابج خرنده
 المکابج المکابج المکابج خیمه المکابج ج المکابج المکابج
 لم مکب کوشیه کتاب کرده المکت تک خطاموز دالمکت
 د پیرستان و نوب مکب فيه کتابة بقله مکبته
 استری خلقه بر افکنده المکتبه جامه بو سندن جود مکتبه
 آکنده المکتل کوتاه المکتل دنگ المکتلان دو استخوان پروت
 خاسته اندون دست اسب المکتل یکی المکتله شهره دان
 المکابج المکدان اشتر که بجه وی قریشا بدوا و همیشه
 بسیار باشد المکدم اشتر نزدیک المکدن فریه المکدم
 بد روغ دارند المکدون ج المکروب اسب سخت خلق المکروب
 تک ماد را نش بر ستاره بوده باشد المکونف کیست که خفت

مقصر زده کنده

مقصر قس دورنگ

مقوس خری مانند کمان

مکتر زده رنگ

مکتر زده رنگ

مکش موزه که بای درید مند کند در هم مکش بر می نکت
 المکعب بود بنکار امرأة ملقب زنی نارسنان و ندی مکعب
 بستانی چند بجوی المکعب است که بیه در کوهانش
 بدید آمد بود المکعب بر بر هم نشنه میگن الطعن
 روز هفتم المکعب المکعب آنک سک با صید کردن
 آموزد المکعبین ج المکعبه بای اب در جاه المکعب و جبه
 مکلم روی کرد الکس کورد کوردی مکرله آنک کورد کورد
 کاسه کوش نهاده بود ارض مکرله زمینی کیسان
 المکان بنایت ید مکرله نوبت و بست المکعبه
 المکعبه جاد المکعبه و المکعبه ج المکعبه زکام رجل ملاح ای
 ملاح المکعبه بن محک تافته المکعبه انکو سید المکعبه باره
 انکو سید المکعبه نوبت نوم المکعبه بسایر المکعبه انکو سید
 المکعبه باره المکعبه فرات المکعبه خشت زنی المکعبه زنی و المکعبه
 تشنه سحران ملاح و ملاح شوریده عقل بقال المکعبه
 ملذذ ای بد المکعبه کمال المکعبه المکعبه سیدی که میخته
 بود با سیاهی المکعبه و المکعبه سنهند و المکعبه نوعیت
 از جامه خنبر المکعبه نانی بکوش کند توبت المکعبه
 جامه یو ند بست خفت المکعبه موزه هم لغت المکعبه
 سندره المکعبه نامه بار یک المکعبه المکعبه المکعبه
 فرص که بدست در تنور بندند و خفت مکرله موزه باره
 برد و خسته فرس ملاح اسپطیسه حمار ملقب خرب
 ایستین بدید او دده المکعبه است که کورد کورد بقال
 علام مسلمان مرد اساشده المسلمه الحادنه و النازله و
 المکعبه المسلمات المکعبه مرمه جوب المکعبه ج حلوان
 طوز حلوانی بادام مغز کرده المکعبه ان شیر که هونزیک

مکعبه نامت در هس المکان

مکعبه نامت در هس المکان

مکعبه نامت در هس المکان

مکعبه نامت در هس المکان

نیزه نشده بود توبت ماکب جامه سخت سرخ کرده المکعبه
 ان کوش که نیک بخت نبود المکعبه کمان مند المکعبه
 ج المکعبه سوطم بخت المکعبه ان اشتر که کوردن بکشد نزدیک
 دو ختن المکعبه کشیده المکعبه بریده المکعبه رشته
 حکم تافته المکعبه آنکه صبور باشد در خن توبت کوردن
 المکعبه ج بیت ممدخانه ساده کرده و ماکب ایضا
 المکعبه ج مارد المکعبه سر و کوی کدا بیان المکعبه
 و فرس ماکب الا یامن مطلق الا یاسر اسپه که دست و پای
 راست سید دارد توبت ماکب جامه بکل سرخ رنگ
 کورد توبت ماکب جامه رنگین المکعبه ان رنگ که فرزند
 افکار کند المکعبه سرخ رنگ المکعبه ان رنگ که با کودک
 در شیر بار کورد المکعبه المکعبه سکن ماکب کاردی
 اب داده فرس ماکب اسپه با کوه المکعبه مبراننده
 المکعبه ج کاشتر بخوابند المکعبه من بزد کرمناخت
 زاو المکعبه انکه کفته نهان داد المکعبه ج المکعبه جایی
 کناه المکعبه جایی حدیث کوردن المکعبه نشان
 بدیر المکعبه بخت خشکین المکعبه کنده المکعبه ان رنگ
 فرزند غیب زاید المکعبه ارای المکعبه کارها از موده
 المکعبه ج موی المکعبه ان بشرک جود المکعبه جاه
 بسیار اب ارض منقصه المکعبه ج حرف اب و منهبطه
 ایضا المکعبه ج المکعبه ج المکعبه ج ادد بزد فرس
 المکعبه ج کوسفندی بکوا فشار کشت المکعبه ج سورخ
 بینه المکعبه ج سکن کورد المکعبه ج ادد بزد فرس
 ماکب شده المکعبه ج کشت المکعبه ج شعور منسج
 و مسدل موی فرو هشت المکعبه ج المکعبه ج ادد بزد فرس

مکعبه نامت در هس المکان

مکعبه نامت در هس المکان

کرده المنه کتاب خوانده المنصف بنده راه انصاف
 بی باینه آورده المنصل بیخ شمشیر المناصل ^{و منصل} و المنصل
 الال و منصل الاسته لقب ماه رجب ارض منصیبه کثیره
 النضی و هویت النضی و المنقلد بند النضی ان جان که زهن
 از قبضه دور در المنقرجه خرد سرتک المناقرج المنقلب
 جای بازگشت المنقله ان جراحت کما سخوان او مغز دارد
 المناقرج و المنقیات ج المنکر خلاف المعروف ارض
 منصه زمینی پاک کرده المته القوة المنوول انک
 می لرزد از پیری المنووه اشتروقتن اموخت ارض
 منهلکه منحنی یک آب داده المنیب انک بهر چیزی
 با خدای کرد المنیر روشن المنیه کام المینج و الواء بانک
 کرمه الموات مرکی الموده موی خرد که سفتند الموات
 خیمه الموبد حاکم کبران الموابد تاج اید موبدکه
 اشتراک کرد کرده الموان مرکب جاد با ی المونه نوعیت
 از دیوانه الموفکات بادها متعاقبات در حستن
 و شهرها قوم لوط الواحدة موفکة المونجر
 جماعته متدرون بنج اذ ابام عجوز و نامیست اده محمد دا
 المومن استوار داشت المومنون ح المومنون ان زن
 که کودک نکو سار زاید نوبت مومج جامه نیک با فحل
 مؤجج مردی بزک سرخ الودد الوجه کل دوری
 مؤجر العین کوسه چشم المومجر اس دارند المومجر
 لب کوه زین الموداة بیابان که مردم را هلاک کند
 المودب و هنک اموز المودبون ج رجل مؤدم بیشتر
 مردی تمام در زنجی و در شیشه رجل مؤدم مردی تمام سلاح
 المودون المودون ج المودان خاک که باد فاد ابرو

منقب پاک کرده شده منقط
 نقطه دار منقلب برگزیده
 مرکز نشانی نشانی
 بیشتر و خرد بسیار بیشتر
 موبد همیشه
 مراعات سازگاری کردن

مورینه

مورینه در بین بسیار خردوش بیت مؤذج خانه باسفته الموریر
 والموسع توانگر المورون والموسعون ج والموسران
 زاید و جموسل روی کشیده اذن مؤمله کوشه تیز
 و باریک و مؤلله ایضا المورستره المورسج و موسی اسم
 یغمر بیت علیه السلام المورحه ان ان که بر خجی جلفها
 دارد مؤشر العضدین سرکین کردن الموصدة در در بسته
 مؤصل الخط انک بود الموصحة ان جراحت سرکه استخوان
 پیدا کند ماء مؤعرا بی تافت ارض مؤغله زمینی پاک کرده
 الموق صدل پیش بند الامواق ج الموق کوشه چشم
 از سوی بینه الاماق و الاماق ج الموقده اشترا فر وخته
 الموقر خرما بن کران بار الموقرة زن آبتن کران بار الموقر
 بزکوهی سیدلنک الموقن بنی کمان الموقون ج الموق
 خارده خرما که دنک نخته در آورده بود المولد میا ز عین
 و عجم و کرلین زده الموم علت برسام المومسة زن لیلدک
 المومتل امید دارند المومل اسب هفتم در مساقبت المومن
 ایمن کنند و بار و کنند و کرونده المومنون ج المومنت
 ماده المومنون ج المومنت ان زن که ماده زاید المومنون
 و مومنی نامیست بنج سنه دامنکب مؤنق دو نیم
 سرچین الموی در دامتاد الموید کار بزک ه المهاجر
 یاران مصطفی صلی الله علیه و سلم که از مکه مدینه
 آمدند برای زین الواحد مهاجر المومج مردم کوسنین
 سنت المومجته خرما بن جوانه المهندی بر راه راست
 المهندون ج المهند پر بسیار کوی المهندسین هوش
 الممجة جان المومج المومج انک چشم او در مفاک افتاد
 بود ان لاغری المومج کوه اسب الامهار و المهاره ج المومج

موسیرای کردن مولاده در سینه

موسیرای کردن مولاده در سینه
 مویس جازریت سینه
 جازریت که کورا سینه
 کون کون بر آید و علم مویس

موقر زنده موقر کوشه
 موقر نام کرده شده

موقر نام کرده شده
 موقر نام کرده شده

موقر نام کرده شده
 موقر نام کرده شده

موقر نام کرده شده
 موقر نام کرده شده

والمهرد كوست بزيان كوده المهرد مبره كوده المضاروق
 المهففة والمهففة ذن بارك ميان المهل مس
 كداخته وكوييد تيرك زيت دخل مهلدت مردى هجا
 كوده حاجب مهر بروى مانده ماه نو المبللة انكشت شها
 المهناء بزما وردا نديشيرهندي المهندي كشت المهنوان
 يابان دوراذن خوبرة كوشى بسيار موى المهنين كوده بز
ي الميسر بزما ورد **باب الليم الكسورة** ا مائة صد
 مائتان دوويت ميون ومات وماى ج فرس مال لسيه
 سكالبدله دامك البذل والمبدله جامه ياد روزه البيا
 ج الميزان زنده وكاردوك المبادى ج الميزان سوان المباد
 ج الميزى كارد قلم الميزع ينشيطار الميزع ج الميزق
 خيزدان المبادى ج الميزل سوراخ الجوز كوماير الميزان
 ج الميزام انك دندان بسيار سيد كندا المنضغ ينشرك
 ذن المياضغ ج دخل ميظان مردى بزرك نك از بسيارى
 خورجن البتكا نخرها نكاه رس المياضغ الميلاق كليدان دوي
ت الميامان زن كمه دود و زايد يك سكر التامج للبر
 جوب كيو دره افكند الميارسج امراة تغال زينه كيو بكار
 ندادد الميلاف انك مال بسيار تلف كند التليز قوه
ت فضولى التال ماندا الاملة ج التال بستر المتلج و التال
 الخ بزيان روند الميزان بان كدر كاسه شكند بزوا
 متفاد راسيه كدين سب افكند المتقال بحساب الدرهم
 درهم و ربع و سدس و ثلثا شعيرة و بحساب الطمايح
 اربعة و عشرون طبوخا و بحساب الشعيرة ستة و تسعون
 شعيرة اصلا حا المتاقيلج و المتقالهم سنك المتقيل
 مة المتاقيلج المتل مانده الامتالج الممتة ان او سند

مهرن نوبى از جامه بارك
 مهتا كورا

كوشيان

كوشيان قوش خود در آن نهدج امر آة مجبان ذنى ستر خلق
 الجبنة تير بر المجذاز الخ درهميان كيت دار بباى كند تامرغان
 بهر اسند المجذافان دو بال مرغ الواحد مجذاف والمجذاف
 والمجذوف روى كيتى الجذخ كجته ست و نام ستاره است الخواج
 ج المجذولوشك المجادلج الخذام انك كار هار و دفضل كند
 المجذرة داس كبران سم پرايندا الجراف والمجربى دوى
 الجاوق ج الجربا الصك و دوات المجره سورن جولا المجرشة
 و المجرشة آسدت الخراج انك بسيار جزع كندا المجرشاب
 الغليظ الخ احق و نبيذ ج الحمله كا و الخجاع ج الخجل الخ
 الجالذ والمجايدج المجرشك ككيل المجرى المجرى المجرى
 المجرى سيد المجرى و المجرى سير فراخ كمر دم رابو سد المجرى
 ج المجرى كور سم الجاوق ج المجرى پراهن خرد المجرى و لج
 الحال عقوب المجرى ممداد ان المجرى المجرى ستر اهنت
 المجرى ج المجرى لوركا الخاضع الحنة كارد قلم
 المجرى ميل جراحت و المجرى ايضا المجرى ميان سبد
 المجرى شيشه مجامت كالمجرى المجرى جوجان
 المجرى ج المجرى فنكده المجرى ج المجرى اشرف
 المجرى تنور شور المجرى ك دوات شور المجرى
 ج المجرى بنه دانه المجرى حوب دوست المجرى و المجرى
 ج المجرى اسنان دان المجرى ج المجرى ان رسته كبر خيز
 سبد المجرى شانه شور المجرى ج المجرى كلم درست المجرى
 ج المجرى مردجك انكيز و المجرى توبره المجرى ج المجرى
 داس كبا بهر المجرى دار درو كوا المجرى ج المجرى
 ذنبيل المجرى و المجرى شور المجرى ج المجرى
 كيو زخانه المجرى و المجرى سبد و نده المجرى سكه

مجرى كوشيان
 دوى كوشيان

مخفف نادره ضم اول مانند مورخ

المخافج المخففة مة المخففات والمخافج المخففة بيلد او خور
المخافج المخففة دوالاس المخافج المخففة مات دان
المخافج المخففة نيشه بدان بزا شندو المخر ايضا
المخفج جاي دانكو المخلج دم ذكر المخاليج والمخلج والمخلج
لورك المخاليج المخلج انجاكه فرود آيد المخلج جاي شير المخلج
ج المخلج سده المخلج وكسائر مخلج كليمي درشت جناك موي
از تن برود از دريسته المخاف ان ذنكه فرزند احمق زايد المخلج
ج المخففة افتتاه كه بدان اب كرم كنند المخام ج المخففة اس
بالاق المخافج المخلج دوال شمشير المخلج المخلج ان انتر
كه بار بار بس افكت والمخففة ان مايش المخلج المخففة المخلج
ذمان فراد نخلدان بيلد المخلج اهن كه درميان كوره
بود وجوبه نان بختن المخلج جاروب خرم المخلج
زمين كه سالي بكدارند وسالي نه المخلج ركوي حيص
المخافج ج المخففة والمخففة كنجف افروشه المخلج
ج المخففة بالشر المخلج والمخلج المخلج المخلج
دبر دم المخلج شمشير بران المخلج ذفت المخلج
المخلج درفش المخلج الحديد الية المخلج
و لعم المخلج المخلج كنه جرح كالمخلج
ذليل كه خرما تركند دران المخلج والمخلج مرده لبرش
رو المخلج عصا المخلج المخلج درفش بعلين كالمخلج
المخلج شمشير بران المخلج المخلج كمرسان ديك ريز
المخلج المخلج نشان كش و تيرك جولا المخلج المخلج
شميرين المخلج دره المخلج المخلج المخلج المخلج
المخلج دوسا وانك بسيار خلاف وعده المخلج
ج المخلج ناخن شير و جنك كل مرغ و كينه المخلج و جل

مخلط

مخلط مزيل مردی درنده و دوزنده المخلج داس كيار تبر
جاروب المخلج كوردن بند المخلج المخلج كنجف شراب
المخلج المخلج سوزن المخلج المخلج بدان نبوسند
المخلج كلاوه ش المخلج ستايش المخلج المخلج
سرخاده المخلج المخلج هو المخلج المخلج المخلج
ابي ريزان المخلج المخلج كوديت خوانند المخلج المخلج
ج والمخلج المخلج المخلج المخلج المخلج المخلج
باستد المخلج المخلج المخلج المخلج المخلج
وجوب بنبه ذن المخلج كنجف كوب و المخلج بدان خرم
نرم كنند المخلج المخلج شير تيره والمخلج مرده چشم
نژاد المخلج نوشته خشت در ديوان المخلج موزه
مال وجوبه نان بختن المخلج المخلج بدان اهن روشن
كنند و المخلج بدان خرم نرم كنند المخلج المخلج
ان سنك كه بدان شك سايند المخلج و ام كنند
المخلج مكس ران المخلج المخلج المخلج المخلج
و المخلج هشتن المخلج المخلج انك كوردن بنهد
المخلج ان ذنكه همه نرزايد المخلج المخلج
المخلج راه كد راب در نشيب المخلج المخلج
دو كنده اليه لا واحد لها المخلج دوزان المخلج
ج المخلج بآن ديك كه دران روغن كد از نرود و جزان
لذنياع انك و از نگاه نداد المخلج المخلج
دست افرد كاسه نهد المخلج المخلج المخلج
رسته درود كرم المخلج المخلج و جهاديك مخيمه
واورد باران بهار وان اشتر كه در اول كينه با ديك
المخلج المخلج انجاكه اشتر با بان دارند و انجاكه خرما

کرد کنند المزابیج المبطرسن المربطج المربطج المربطج المربطج
 بنادن المزابیج المربطج المربطج المربطج المربطج المربطج
 بخاک خود را بنویسد و خوب جامه شوی المربطج
 ج المربطج است که زود بر آس و سنگ بخنقی و سنگ که بد
 سنگ نکند و سنگ که سوسمار جای خود بدان نشان کند المربطج
 آس دست و آن سبک که در جاه افکنند تا آب هست یا نه
 و موزد اس نام مردیت المربطج کلوج کوب المربطج و المربطج
 تخمد بربین در المربطج انکله در حرب انداز المربطج
 قوت و کش المربطج المربطج المربطج المربطج المربطج
 کشن زرد و المربطج السودا کشن سیاه المربطج دو ک المربطج
 فاودان و کوبند کینه در المربطج المربطج کلوج کوب
 التربطج آن خوب که زبرد زنده المربطج المربطج
 دو سار است با شجران المربطج بانک المربطج لکیر
 کینه المربطج المربطج تیرناوک و استرخوش دو المربطج المربطج
 المربطج آب جبین و المربطج ایضا و المربطج المربطج المربطج
 مذبذب بود تا حوی جبین و نرم است المربطج المربطج
 و المربطج بنسخه چیزی باشد که جولا آب بدای بر کوب
 زنده المربطج رکو که سر قلم بدان پاک کنند المربطج
 انکشته المربطج و المربطج بر که بزبان زنده المربطج
 فراخ المربطج سنگ که بداخته خرماکو بند المربطج
 ج المربطج دسته سپر کوی المربطج المربطج بدان خرمین
 نرم کنند المربطج المربطج فوعیت از جا در المربطج
 المربطج المربطج مثل طاس تشرد بصونه الطیور
 المربطج المربطج ان است که نستان او را بستان بند
 دره مند کرده بود چنانکه جون او را بدوشند بخورد

المربطج قدح بزرگ المربطج المربطج و نماز کاری و نما
 المربطج المربطج المربطج المربطج المربطج المربطج
 دو المربطج رحد که باز سبب می افتد المربطج پیکار
 المربطج خانه کمان و مامر کفستان المربطج تغار المربطج
 ج المربطج تیر نشان المربطج المربطج دهن کوفند و کوفند
 بر نانت کما فی بانک ک المربطج ماست المربطج
 ج المربطج باد بیژن المربطج خوب سرمه و تیر جرج
 المربطج المربطج کما صدی المربطج سخت نشایط و کشته
 زده مند المربطج تیر بر تاب و المربطج بهرام و آن ستاره
 در آسمان **نجم** المربطج امیزش الامزجة ج ناقه المربطج
 اشتربک دو المربطج قلم المربطج تیرزه کوتاه المربطج
 ان اشتربک بای می کشد در رفتن المربطج بکو کوز المربطج
 اردن المربطج و بین المربطج المربطج المربطج ان زن
 که ارام نکیر بریک جای المربطج ما ر کشنده المربطج زن لاغر
 سرین و کلید ان که بردست کشا بند المربطج ان اسب
 بجه بسیار افکند و ترزه بند المربطج مازای که بزنده المربطج
 ج بزده المربطج که شوی بسیار کند المربطج دسته در دست
 ان المربطج المربطج المربطج المربطج المربطج
سبب المربطج خیک آنکین المربطج و المربطج خیک رو عن المربطج
 موره تسبیح المربطج مبل جرحت المربطج تورشو و المربطج
 و المربطج المربطج المربطج المربطج المربطج بلان
 رهبان المربطج ان اسب که رفتن از و می ریزد
 المربطج جولا و المربطج المربطج و المربطج
 ج المربطج زبان و آهن کلام زبور ج اسب بر بهاء و المربطج
 آهن بدان روشن کنند و داسر و خوب مای و مرد دیو

بروزن زود

نجم کینه که از نخین بر آید

مربطج

حر بر و جلاد و ساقی و باران نیک و دهن مشک و جامه بنه
 ورشته یک تو المساجل المخبنة افتاب السخنة فوعيت
 از نخ المسئلة کو کوز و نندلا جوی با شد و ساخ که بدان کویا
 نندلا سرجه جراج بایه السایج المیزد در فن المسادرج المطا
 فوعیت از شراب المسطح جوب میان خیمه و خوان که بدان
 ارد با بند و کمره پس و خندوب در کوه المساطح
 المنظر خط کفن المساطح مع نامیت باد شمال السقار
 والمغز انک جنک الیزد و تنور شور المساعرج و مسعتم
 مردیت السقار و السفر انک قوی با شد بر سفر کردن
 المسفلة ان اشترک بر و سفر کنند و جادوب المفقن جوب
 سای و ماله برز کرامسافن ج ناقة مسقات ان ناکر
 مبه برز اید المسقام بهار کن المیک مسک جل من کبیر
 کثیر المسکین بجماره المساکین ج بوست مار جون بیگند
 و بوست کوسفند جون بیرون کشند و خرما که خاره
 اش فر و بیزد المسالین ج المسالط اسب کلید المسالیط
 ج الصلاق و المسلق قوی سخن المسئلة جوال دون المسالین ج
 جوال و هوذا المسلقنة ماله برز کرامسار میخ اهنبین المسامیر
 ج المسین سنک کوی المسالینج المسوالة که بدان خرمن باست
 کند البواط کفجه عصیده السادیط السواکم السوا یک
 ج الصورة بالشجر من المسادرج المیاخ انک میان مردمان تبا
 کند سخن جینه السیاع و السیعة ماله کل المسئلة
 زنبیل کابیز کن الشیخ اب مرد و وزن هم ایخنه الامشاج ج
 التتحن و الشجره بایه جامه الشاجب و المشارج المنجد
 سنک کرامی المشاجذج المسطحة جوب که زبیر طاقز بنند
 المسئلة میان بند المشذب داس و زبیر المشاذبج المشاذب نام

کوز

هموار المشبه جای اب المشادرج المنظر نیش حمام المشادرج
 المنظر شانه الشغب سوزن و دست افرازا کاسه بند المشاعی
 ج المشکلة مسعله دان المشاعرج المشرف لجماش المشافیر
 ج المشق کل سرخ المشقق بیکان دراز المشاقص ج انک
 جراج بوش و وزن المشاکج المشلوث زدد الوشیرین
 خسته المشمزرد الوشعور المشمع و المشامع ج
 المشمل تمشیر بران المشاولج المشکلة کلیم که در خیمه
 بجمید المشاء انک همه کس او را دشمن دارند المشقق
 کوساله المشواد لجماک ستور عرضه کنند بر خریدار السوذ
 عامه المشاودج المشول ویک کا و بار المشیاط ان اسب که
 زود فر هر شود المشیاع انک را ز نداد و امراة مشیاع
 زنی بازی کن و خندان **ص** المصباح جراج المصباح ج و
 المصباح ان اشترک جران کند تا زود و بر باید المصبة
 آب دستان المصائب ج المصحة جراج المصحة او نذ المصدان
 بنا سگ ای روزی خانه و سوراخ که در خب بود المصا دیف
 ج المصدعة المص س المصا د ع ج المص ش جاع بزرت
 ج و ممبر نام شهر بیت و المصلح المصوذج المصلح
 الصرة و معارقان المصراة انک طاقت سرما نداد المصراع
 نیم بیت شجر المصراعان در د و لغت الواحد مصراع المصرب
 ماست دان المصرة زبان و ان نیر که از نشانه بکده المصرف
 داس دوک تراش المصفاة بالونه المصاف ج رجل مصقم
 قوی سخن المصقلة انک بدان آهن روشن کنند المصفا
 ج یقال جمار مصک خری سخت قوی و اشتر دین کویند
 المصلا بای دام المصالح المصوکه جادوب خرمن المصيدة
 دام المصایب ج **ص** رجل مصفاک مردی بسیار خنده

قل

مواضع آنچه نویی چیزی بود متواضع
جنس از یکسان تر

کوتان الخاف در شونده در کار المقداد اندازد المقادیر ج المقدر
اشد ذه المقرة حوض بسیار اب المقاریج و المقرة نام جایگاه
المقراض ناخن برای المقاریض ج المقراع تور که بد است شکند
المقرب ج المقرب ج المقرب ج مقرب مع ذن المقرب سب تراهنک
المقار ج المقرب که بر نوجوی المقرحه ایزاد ان المقض ناخن
پرای حجام المقضه جوب کا زرد که جامه بران بگو بد المقض
و المقضب ستم بریزان المقضاب سبت زان المقطاب ج سرق
بران بزند المقاطح المقطرة کل کوی که بر پای دزدان نهند المقط
ج المقطع کا ز المقطاده و سرام المقاطح المقطعة عما مه
المقاعطح المقعد تخنة زورین در المقاع ج المقفلة ج ام المق
ج المقلاة دست لول المقالج المقلاة تاوه المقالج امرة مقلاة ز سبینه
که کودکش فریاد مقالیته المقلاة و المقلید کلید المقال و المقالید
ج المقلاض ان اشتر که تابستان فر هر شود المقالغ کسنی المقابغ ج المقبل
کلب پیکر المقلا کوز کلید المقلاة کنجینه المقلم برای و غلاف
ناشتر و المقلم و المقلة قلم دان المقالمج المقنة جمار و
و دهن کا و کوسند و هو المقام ج المقنعة خود شکن المقام
ج المقنب از سب مرد ناچمد و جوی موارن المقاب ج المقنع و
المقنعة دامنگ المقانع ج المقنعة مال برز که المقنعة ج
المقود افساد المقاد و ج المقوس غلاف کان وان رسن که بنده
وان سبان مسافه از جماره کنند المقادوس ج المقول زبان
رخل مقول مردی نیک سخن المقوم نهم دسته کا و جمارک
المکبة ج جوار باد و اینج بر سطبق افکنند المكبات ج لکنند
ذنبیل المکاتلج المکثار بسیار کوی الکنال ان ذن که کا کند
و این مدع بود مکاسیلج المکحة و المکنسه جار و سب
المکاسج و المکاسج المکعب سرکه در پای کنند المکاب

ج المکاب

ج المکة کدین کا ذر المکوة آهن داغ الکاویج المکوس کیتنک اس
بیزکردن المکمال پمان المکابیلج الملاط بهوا اشتر و کل کا به بود
دران الملبون کا لبدخت و جایی شهر الملبینج الملب تمک به و شیر
و برکت و حرمت و الملب المطب تمک خوش و ماء الملب ای شور
المفاح ان اشتر که از اسخو فر ایز نشود و رحل دندان کبر
المفاح تخنة زورین از در الملب کا ز و بندیر و لسان
المفح زبانی بران المبخفة جاد الملمح ج الملب تمک فروش للمحیة
تمکینه الملب احمة الملبان سنک که بدان حسنه خرمه کو بند
الملاکد سح الملام کوان احق و ام الملام کیدان ب الملام انبر
الملام حوکه کار دکر و الملطاء و الملطاة آن جواحت که بند
بوست تنک رسد که زبر استخوان سر بود و فی الحدیث
الملطاة بدما و الملطاة آسیا، روعن کر الملطاس تنک
بزرک الملاطس و الملاطیس ج بیقال هو ملطاس و سینه اصله
سب است الملطس سم تحت الملاطس ج الملطاط کناره
در ما و کسنی روعن کر الملعقة کنجینه طعام الملائع ج
الملقة بند که بیج الملقطان جین الملة لیس الملاج الملوخ
خزوه و ان من غی بود که بعیاد بر روی دام سد دنا مغان
برو در کد ایند و ان اسب که فری نشود و ان اشتر که زود تنه
شود الملق اط ماله کل الملقاط مشغوده الملقوی روی
زمین که بران افتاب تا بد الاملاء ج الملقوی کوردنا که بر جکه
بجند الملقعة دوات شور الملقاط کلن الملقط و الملقط
کول شیر ذن المما حصن ج المبراح اسب شلیط و ارض
مماح زمین تیر بر المما حصن ج المما حصن لکنه کیل المما حصن
و المما حصن مالا جول المما حصن ان المما حصن المط و
جامه بالی و درشت کا المما حصن ج المما حصن تمک دان المما

۳۶۹

نه نام با در ک

نخین نطق کبر سر نخین

والملقه ما لکل الما لوج **ن** المنبذ بالشر الما بوج المنبذ
 المنا بوج المنبض کان بنیه زن والمنبذة ایضا المناخ و
 المناش موجد المناقون سبار فرزند المنجاب آن زن که
 فرزند نجیب زاید و آن تیر که نیرودارد و ذیکان المناجیب
 و المنجاب الضعیف ولجم المناجیب المنجاد ایا در حل منجر
 مردی سخت دو المنجد سگ کرم که در آب افکند تا آب کرم
 شود المنجل بنزه فراخ جواحت و داس المناجلج المنجم
 عمود ترازو المناجج المنجاز سیر کوب المناجیز المنجان
 والمنجته بنزه المناجیت و المناجیح المنجحة اشترکه بدهند
 تا شرو بنه و مع کیرند و المنجحة العطاء المنجذ اسون
 سگس المنذ فان بنیه زن المناد فی المنذ غر بیک برنان
 زنده و المنجحة ایضا المنادغ و المناجیح المنذیل و سار
 المنادیلج و منذیل العر و سارخوان المنجغ تیر المنشأ و المنأة
 و المنشع عصا المناجیح المنسخ زبر شانه اب و شانه کبر
 المناجیح المنساز بی مرد تا جهل و منقاد مرغ شکاری انبار
 ج المنساق ب روغن کرم المناسیفج المنسقة ار که بدان زمین
 راست کنند المناسیفج المنسار اتمه المناشیج المنساق کوشت
 اهنج المنسلخار و المناشلج المنصب خدمتکار المناصیف
 ج المنصیل و ردام موس و فوی در ذبیر زمین که آب رود
 در آن المنطو و المنطقه کما المناطو ج رحل منطیو مرد
 نیک سخن المنغاب سرجنبان فی باندیک المنغابج المنفج
 و المنخدم اهنکی المنافیج و المنافجج المنفحة بنیر مایه
 المنقاد کلب مرغ و کتیک اس بیز کوردن و المنقار و المنقور
 ایکنه المناقیر و المناقح المنقاش موی حینه و آهن نکار کین
 المناقیسج المقاف کوش مایه المنقب سکنه و منه المنقب

النجاب شود بدان بکشاید النقبه دیک سنکین المناقح ج
 المنقلد بمر و المنقل جند و موز کینه المناقلج المناقض و
 المنقض موی حینه المنامیض و المنقض المنقض ساس المن
 ج الموال بروک جولا المناویدج و یقاد سم علی موال واحد
 ای علی رشق و كذلك رمواع علی موال ای علی رشق المنهاج
 ماه فراخ المناهیج ج مئا انجا که فریان کنند در جج المهاد
 بتر و دمکه المهدج المهدج باد با نایب کنند المهدک
 طبق هدیه المهدار سبار کوی المهاد ذیرج المهراس
 ها و ن سنکین المهادیسیج المهرج اسای سبار و المهادج
 ج المهرجان مهرکان و ان شانزدهم مهر اه بود المهرانق ذن
 سبار خنده المهرام منجاکلی ذیت المهر نجل المهادج المهر
 شیه المهادج المهاد و المهر المنسخن فر و دیزه المهنه خدمت
 المهرج المهیافان اشترکه زود تشنه سودی المیتر سوزن
 دان الما بوج و المیبره التمیمه و لجم الما بوج المیان آن زن که
 عادت شده بود او را که همه نکوستد زاید المیته مرد ایلیت
 جوب کوب المیثاق بجان الما بوج المیتر نشان کس الما بوج
 المیتره انج بر موی زمین افکند تا نشیت سواد اسان بود
 الما بوج و الما بوج المیتره دار و دان الما بوج المیجر کوبه
 المیجره کدین کار الما بوج المیجره خما ز مستاف المیجر
 پراهن کار المیجره دامت المیجره ج المیجره مناره
 الما بوج ج رجل میتر مردی سبار نکاح المیثام الما بوج
 المیتره اشترکه زود باب شتاب المیتره کینه المیتر المیتر
 خوار بار المیتر المیتر و المیتر ناودان الما بوج المیتر
 تراز و الما بوج قال الله تعالی و وضع المیزان و قال و نضع
 الما بوج القسط لیوم القيمة و المیزان نام برجست در اسمان

مهر تحت مهر انساب
مهر کاس شانزدهم مهر ماه و انبار
نقص خوان کبرید عجب است

میزان انبار سبار میانه کس کس
از میز و بان که سبار سبار و کلاه
دارنده انبار

الميزان واللاذرج المياقون كيو تزك بال برهم زند در حال
 بريدن المايحج الميسر نك وا هن داغ المواسر والميايم
 ج الميثار والميشاراة برو المياثير والمياثير الميثار
 ماشوره دان الميضاء ايجان الميطة شرمته الميعاد و وعد
 جاي الواعيدج الميعان ن ديك كه دشوار بود در فتن در ان
 الميعز خدمت كالتجات المفعا من الوقت اي هكلام
 وان جاي كه از ان بهرند حاجيان چون ذات عرق
 اهل عراق با و ييب عملين را و ذو الحليفة اهل
 مدينه را و حجة عمل شام را و قرن اهل را الواقين
 ج الميقدة جاي من الميفعة خابيك و كيتيك ان
 جوب كه كازر به بران كويد و انجا كه بار بران نشيد
 از جوب يا از خواتم الواقع ج الميقف والميقاف انج جوب
 ديك بران بنشام ميكال و ميكايل و ميكايل فرشته
 روز بها عليه السلام الميكة ديك سفوكا سه بزرگ
 الميلاذ وقت زادن المواليدج الميلا سرمه جوب و سيك فر
 الاميال ج الميبلغ سوين سك الموالعج الميم نبيد و كويد
 رامش الميئات نوم آهن وان زن كه همه دختر
 زايد المايتج هم الميانات بحمد الله بقالحي

كتاب النون باب النون القدر

التاج با درود و رواتد والنادي تحت الناب دندان شيند
 النابان دو الاياب السيد والناب استر پير المنيب ج يقال
 ما بلدار نايج اي احد النابل پير دار النابه تا مود الناق
 زن بياد فرزند زدن ناق آتش زن بسيار آتش و نوق
 ناميت ماه رمضان الناثوان كو سفند كه چون سرفند
 چيزي از پينه وي بيفتد و النافر ايضا النايح معبر عرف

الناجل

الناجل دندان خرد النايحج نا جونا ميت صفرو النايح
 ان در دك ازان بر نشود الناحر ضا د النايح صياد النايح
 خون نازه بعير نا جل بزغى الخيل وهو نيت ابل ناوجل
 ج الناجودا و ندر شراب لوانا جيدج الناجيه استرسيت
 دو الناجو با ز بسبين روز اناه الناجوان دورك ازاب
 خون كشانيد ازان الناجل نزار الناجلون ج الناجيه
 سوي النوايحج الناخو استخوان بوسا بده يقال ما بالذ
 ناخو اي احد الناخسان دايره كه بر جاي داغ بود
 اذاب و مي نكره و كرين دنبا است و بزكوي
 بهر يقال هضبه نادره اي مريفعه النادى انجن
 النادية ان خرمين كه ازاب دور بود اندر آتش و داغ
 كبر سوتور هند لا شوزو الميزان والنوزج نازو الميحاب اشك كازم
 سوتور سجد القار باج نارو النايح نازك النار جيل كوز هندی
 النايح دور النازله بخينه واقعه النوازلج ويقال ما عند
 نازله اي شئ الناس نان خشك الناس ناميت ملكه والناسح
 سخت كنده و مسوخ كنده الناسك العايد الناسكون والناسك
 ج الناسوز بالسبين والصابر يشو كه بر كوشه چشم افتد و نك
 كيشي النايح فراموش كند الناسون ج الناسب پير دار و ناسب
 نام مرديت الناشرة دك اندرون ساق دست النوايحج الماشرة
 افراز پيشروان زن كه باشوي آرام نكورد النوايحج و ارض
 ناشرة زميني بلند اب الناشطان كا و ك از زمين بز ميني شود
 النوايحج نخل ناشله زانك كوشه الناشي از كوديك
 برآمده منكر و مونت درين بجان لود النساء و النساء
 ج الاناشج ناشيه الليل اول ساعتها رشب الناصح نصيحت
 كنده و در ذي الناصحون ج الناصو ياري دهند الناصرف

ناخو زوت نك ك در كج خرمين راه
 و نبي هم خرمين زنده بود
 ازاب

ناروان اندر آتش و رون در
 بقدر نون

بشمار كند كه ارض ج جري نك
 بشمار و نوانه را كوديك

ج يقال **بِضْرًا** مع **سجد** و **سجد** و بدانك بلفظ **ناصح** جملة
 را تكيد توان كود يقال **أخضر ناصح** و **أصغر ناصح**
 الناصف خدمتكار الناصبون و النواصفج الناصفة راحة
 كدراب النواصفج الناصليكان يفتاده الناصية موى بينا
 و الناصاة ايضاً الواصج الناصب البعيد الناصح اشتاب
 كس النواصفج و **وجه ناصح** روى تاذه و يقال **أخضر**
ناصح سب الناصح ليقدرن زرد سيم الناطبة بنبه مانزه
 النواصفج الناصح ايد كاديش در ايد يقال ماله ناظر
 و لا خاطب نيت او و سفند بزينه و نه اشتا الناصح و الناصح
 ناميت شرطين به يقال ماله ناظر اي امر شديد الناظر و تونا
 و رذوان و النا و ايضا النواصفج الناظر جاسوس
 الناطف قبطا اللفظ فيطاف و سب الناظر اشتراك و
 كوسفند و الناظر كوي الناظر و الناظر بمانه خسر
 الناظر و الناظر الناطر كوي الناظر و الناظر و الناظر
 سياه حبش كرمك اندران بيد ايد النواصفج الناظر
 دور كاد سوي بينه الناظره حبش النواصفج دجاجة ناظم
 مرغى كه خايه دارد الناظر و كلاوه ريمان بغير ناظر
 استرى سبب الناظره ذمبن نرم النواصفج الناظره
 يواسيا النواصفج الناظره دوستاره است از جونا
 الناظره فعل نيد و كوه خرد شتى الناظره زن نازك و نرم
 الناظره و النواصفج الناظره اسيار اب الناظره سر شاه
 الناظره نافر مشك الناظره ابتدا باد سخت و استخوان به لواذير
 النواصفج يقال مبالدا ناظره امره اي احد الناظره ان تيرك
 از نيشانه كدر و الناظره تير بچشم قناد الناظره تير كز
 الناظره كوسفند بزينه يقال ماله ناظره و لا عافضة نيت

بزينه

بزينه و نه ميشينه النافع سود هندا و نافع نام مرد يست
 الناظر و الناظره سودا و موشه شيتة النواصفج الناظره
 نواسه و انطاعت كنه فريضه بود و نه سنت النواصفج
 ج الناظره الايشة ناظره رنجور الناظره الناظره اشترا
 ماده النواصفج و الناظره و الايشة الناظره الناظره الايشة
 الناظره سيم كز بين الناظره جنك جنك زنده و ان تيرك تيرك
 ايد الناظره شراب تيرك دم نافع خويته تان الناظره بوق
 و الناظره النواصفج تيرك تيرك تيرك تيرك تيرك تيرك
 الناظره الناظره الناظره الناظره الناظره الناظره
 كد ايش بر سيدة بود رجل نال مردى سيار عطا النواصفج
 ج الناظره ميان سري الناظره راز دار و صياد الناظره
 ج و الناظره الايشة الناظره الناظره الناظره الناظره
 افزاينده النواصفج الناظره ناك رز الناظره ببدل الناظره
 اول مسلماني الناظره ارعون الناظره و سستودان
 كبران النواصفج الناظره ناواي نلوا الناظره و وقت
 و الناظره و الناظره الناظره الناظره الناظره الناظره
 كه سبب از جاي برخاسته بود الناظره و الناظره
 الناظره و الناظره الناظره الناظره الناظره الناظره
 كوتر كز ابريدن امده بود الناظره الناظره الناظره
 دواستخوان از دوسوى روى اسب الناظره الناظره الناظره
 يك الناظره الناظره الناظره و سياه و هو من الايض
 و يقال ناظره اي حنك الناظره الناظره الناظره الناظره
 تير هر روزه و دا هيه الناظره الناظره الناظره الناظره
 به حركنده الناظره الناظره الناظره الناظره الناظره
 الناظره ركيست در مان و نيت يقال هو جاي ناظره

ناظره ناظره

ناظره ناظره

ناظره ناظره

ناظره ناظره

ناظره ناظره

ناظره ناظره

ناظره ناظره

ناظره ناظره

او سخت کورسند است و مثل النابغ العطشان النابغ عطا
 و عطا دهنده النابغ حقت النابغون والنواقر والنبام
 والنوم والتمرج سوق نائمة بازاری کاسد
 النباء خبر الانباء ج البناء آواز بوسید النبات هر چه برود
 النبات زو سخن بان النبات سخت آواز النبات بانگ کنند النبات
 نبذ فرو شد زجل نبات ای فصیح النبات المباشر لورند
 النبات یرکرو تیزه و ش النبات لونج النبات هر چه برود النبات
 ج النبات حج السج ابله النجفة کربت يقال جلس سدة
 ای ناحیه البومانک آخروس النبات الحمر النبات لقب الانباز ج
 النبات انجا که طبا بنبج اذ دست النبات سخت اب که بدید
 آمد در جاه واله والنبیط کرو هم اند در سواد عراق الوط
 نباتی و شیطی و انما النبات حج شاة سبطه کوسبندی بنو
 سید السبع درخت کثیر و السبع درنگ آرد النبات حمل البید
 النبکة شربته النبکة حج النبکة الكبير والصغير
 وهو من الاصداد النبکة تیر النبکة حج النبکة بنه النبکة
 بانگ کشتن بزدرک النبکة کل زو سخن کورده النبکة
 خاک که انجاه برارد النبکة حج النبکة الاستدراج والنبذ
 سدره النبکة النبکة اکاه کنند از حدای لغالی
 البیون والنباء والانبیاء حج النبکة معمر و بزدرک والنبیون
 حج النبکة النبکة نقط سید که برنا سخن افتد لنتل خایه
 اشتر مرغ النبکة اب بزدرک و کازانید النبکة
 برة النتائج حج النبکة خبر النبکة بان سیده النبکة
 نام منزلیت از منازل ماه والنبکة والنبکة زورین و
 فراج النبکة زدن سبب و زید النبکة خاک که از حلال
 برارد حج النبکة جوب هوج النبکة والنبکة استکاره

نامتزد سارست حج النبکة
 در نهدی تا کز نبکة نبی زو سخن

نبید زهرو

نبکة کفن ازو

شیر بر کوزه کردن

النبکة

النبکة رسکاري النبکة برودی النبکة حج النبکة
 النبکة ان زدن که شیر نشود از بطع النبکة آرانید النبکة
 ذر و ذکر النبکة حج النبکة النبکة بلیدی النبکة نبوت وخت
 الانباج النبکة النبکة النبکة زمین بر بال اولاد بر بال الانباج
 والنبکة النبکة حج النبکة حج و قوله یقال وهدی بال
 والنبکة النبکة ای طریق النبکة والشرب و قیل الشربین النبکة
 سخت دلیر والنبکة النبکة النبکة النبکة والنبکة
 حج النبکة النبکة اشترک سیر نشود ان النبکة اصل مردم
 و کونه روی النبکة النبکة و باشد النبکة درو و نبکة
 نام شهریت النبکة النبکة النبکة النبکة اذ و اب زه
 النبکة حج عین نبکة جسمی فراخ بزدرک طعنة نبکة
 طعنه فراخ جواحت النبکة سارده و نبات کساق
 ندارد و هکام فر و آمدن جبر سل علیه السلام نبکة
 قرن الانباج والنبکة حج والنبکة نبکة خاص برودین دا و النبکة
 الاصل النبکة برجون بدید آید النبکة حج النبکة حدث مردم
 وان سباع النبکة العین و النبکة العین بلید جسم النبکة
 بالانباج کبر لا خرنماع النبکة حج ماء جوع آینه
 کوارند النبکة راز النبکة سرنیک و اشتر بزدرک النبکة
 والنبکة حج والنبکة رسن از نبوت درخت النبکة
 خاک نشانه النبکة خاک که از جاه برارد رازی نبکة
 ای صواب النبکة کاجی وصفه جوبین النبکة ان
 دره که ازان به نشود النبکة حج و خون سیاه النبکة
 نبات النبکة هم از النبکة والانباج والانبکة جمع
 و النبکة لقب موسی علیه السلام حج النبکة اشترک
 النبکة تراشند النبکة مس کرب النبکة حج النبکة

نبکة نم او سارست

فلان يكانه دوزكارت و بي ممتا السيس بليق جان الفينة
 سخن جين السايح الميف ننان بره بوانت و اذ باي كرفا
 زند النيكه ايج قربان كند عبا السايك والشكج الحين
 عدلداخته و برويشم كازمغ بيفند التيم باد نوم و خوت
 السامج النية فراموش كند الشويج **س** الشاشات
 الشاش تيركوا لتشاز زمين بر بالا والشرايطا الانتاز الشوز
 ج الشاش ابر دور از زمين الشاش طام الشب المبال والعقار
 الشوق هو راب الشج داه كدراب الانشاج ج الشرا دميدن
 بوي خوش الشست درم سكد الشف سكد باشه الواحدة
 شغه التسم دخت كرم المشنة بانك ذره الشوان
 مت الشاومج والشوان خير برسند و الششيار ايضا
 الشوج ان اندك الشوط جاده كه بيك كشيدن سر سهد
 الشوع دار و كه بمان دهن فرو كند الشوق دار و كه بپي
 كند الشية كناره حوض والشيح او اذ الشد شعر
 الشيش بانك جوشيدن ديك و بانك سوي الشطة
 ايج اذ مال كافران يا و ندر ديه الشايطج الشيل كوشت
 كه بزند تو ايل الشيلة كوشت اب **س** الشاخ نصيحت كندا
 و در هيا الضال بكان كرا الضب هر چه بباي كند براي بوسن چون
 سكد و مانند ان والنصب اعراب ز و ر شاة نصبا، كو سبدي
 كه سر و راست بر آمد بود الضان والضانية مرد تر سا
 الضايح الضان والضانية زن تر سان و تر سلك الضا
 ج الض الحديت المرفوع النصف نه جوان و نه پير مذكر و مؤنث
 درين يكسان بود الضفون و الاضافج **ك** و نصف
 كوزه بنمه اب الضفة داد الضل بكان تير و تير و تير
 الاضل والضول والضالج الضوع توبه خالص الضجند

نشر بر كنه كران شاپور نام
 كنه
 كنهت عويت

شيد سرود

نكرد الضيب بره الانصبة والانصبا ج الضيبة ان سكد
 باي كند بر كانه حوض الضايج الضيخ الضير
 الماخر انضراوج الضيف كواشه الضفج والضيف فيه الضيل
 ذير كوكاو و جزو الضيلة كروه ريسان الضية سيد كنه
 نباتت الضية همين جين **ض** الضاخ كلاب اندان
 عين نضاحة جسمه بي ارب الضخ حوض فراخ الاقنا
 ج الضد كالابريم نهاده والضيد ايضا الانضاج الضرا
 ذر و الضير ايضا الانضج الضرة تا ذكي دوي الضن
 مال ذر و سيم الضايض الضي اسخوان كودن وجوب
 يبر الانصبة ج **ط** الطاق كرفوش النطع كام والنطع
 الانطاع والنطوع ج رجل نطس مردى دره اوند النطان
 تشنه الطعة ذير كويش النطع رجل نطس مردى يك
 سخن النطاط دران النطاطج الطوخ كاسرو زن
 الطول ابن السطح ان صيد كاذبش در ايد وان اسب
 كه بر ياشي دود ايره دار دوي كيه ورجل طيخ مرد
 بداخذ الطيحة كو سفند بزخم سر و مبرده يقال
 نطيش اى قوة النطيلة ايج بامدانان در تنود تا سوزد
 قوم نظارة قوى كى نكرند جيزى لنظرة مهلت النظم
 سخن راست كرده بروزن و ستاره است **ع** رجل نفا
 مردى فتنه انكيز و عرقى لعان ذركى خون بسيار دودان
 النعام اشترع الواحدة لعامة والنعام شاة راه وان
 ديوار كه بر دوسوى جاه بود وجوب ميان نكره
 و نشان كه در بيان بود وركيت درهاي و كروه
 مردمان و تارك النعامج و نعامة لقب مرد ليت و نام
 است و يقال افعل ذلك لعامة عين بكران سركه
 داد و كنه

نصف نجره

نصف سب و كيم

نظار سب و چنده نزاره و دران
 و ن

اسى

لازمه

النعناع نام منزله از منازل الا نعتن نشان النعوت ج
 المغل مرد در دیش و کفتار نزل النعنه ماده مین
 وماده کاود شتی العجاج ج حاد بعر خری مکس
 کرفنه النعنه الارذون خواب کران النعنه جازه
 النعنه ما ارتفع من الوادی النعنه و بعلین واهن
 بن بنام شمیر و زن و لیس و خم کوشه کمان
 وزمین درشت العجاج النعنه جها رباى النعنه
 والاعطام ج الاناعيم ریح النعنه والنعمه والنعميم
 ناز و اسایس و يقال نعنه ونعمه نعيم و نعيم عین
 بجر چشم و می کله ايجاب النعنه والنعمه بود در النعنه
 شکاف لفتح اشه العوس ان اشترک خواب کند نزدیک
 دوختن اد مانک کلاع النعنه بانک شان که بر
 کوفند زند خیر مرکت غ النعنه لجرعة النعنه
 اشترک نزل والنعمه سر شانه النعنه آب بینه مردم جو
 خشک بود النعمه کرم بینه کوفند النعنه ج
 النعمه اوذا النعوض ناقه بزرد که بان النعنه الصوت
 الحسن النعنه بانک کلاع ف النعنه والنعمه
 باد بر النعنه دم اهنکر النعنه ج النعنه لفظ
 داد النعنه لفظ که اندازند النعنه روى النعنه
 اندک يوم النعنه روز سه ام عید اضحی و ليله النعنه
 شب که حاجیان از مناباز کردند النعنه کرم و هم مردم
 از سه تاده النعنه دمه الانعاس ج النعنه ق مردم
 و جزو و جان و خون و آب و همت و چشم زخم و
 النعنه ج النعنه الخ بفتد از چیزی چون بفتد
 ز بار خرها النعنه کرم و می که راه از جاسو که بد
 النعنه

نعناع نری که بشکر خرم نهد تا عیش
 و درای کشند

نعوت نوبی نرسد حق نفع و نفع
 غر کرده اسم جی است نفع و نفع
 بلفظ ارضی است و نفع و نفع
 روح و جان

نوزد کمان سب آناه
 امر کننده کواکه که سدی
 علم کند معنی که آناه
 دانه و کما نرسد نفع
 و سب و یکی نفع

دارند

برای

دارند و النعنه أيضا النعنه النعنه دست و يد لفظ
 دینه بله شده النعنه و سر و ابه الانعاق ج النعنه
 النعنه و النعنه النعنه النعنه الانعاق ج و النعنه سیم دینه
 النعنه طاعت که نه فریضه بود و نعت النعنه میان آمان
 و زمین و میان دو کوه النعنه النعنه اب لکنه و ان نعه
 که شیروی بیرون آید از بستان بحد و خنق القود ان ناقه
 که از هر چیزی برسد النعنه هو جهنم النعنه کالی النعنه
 کمان النعنه ج النعنه کوه النعنه النعنه النعنه که اسای
 اندازد النعنه رتک رتک الانعاق ج النعنه النعنه النعنه
 سم زن النعنه الخ بفتد از طعام النعنه بفتد کن و تخشیر
 فرودش النعنه ج النعنه رتک که النعنه ان آهن
 که بدان نفس کند ز رتک النعنه رتک النعنه النعنه النعنه
 ابرینم فرودش النعنه انک کراهه و لفظ ز نذ لفظ
 ج النعنه بارکش و چند دور النعنه راه در کوه و روزن
 ظنه النعنه و النعنه ج النعنه حاضر النعنه و نقد البلد
 روان النعنه کوفند خرد النعنه و النعنه و النعنه
 تخشیر رتک النعنه رتک خوده دندان و النعنه کوه که نادی
 و بطن خرد و حافر نعد سیمی بوسه کن النعنه ان اشترک
 که از دندان بازستاند و النعنه لا ایضا النعنه النعنه
 بهمانی خاص النعنه نکار النعنه ج النعنه کرد اندر هوا و زمین
 خوشتر خاک و حوض آب الانعاق و النعنه ج و النعنه الصوت
 النعنه ان در رد که بکورد در خف اشترک و انرا کبیل کند
 النعنه سکر رتک نقل مردی حاضر جواب النعنه نیره النعنه
 کینه النعنه سلا کدی کو آب در کشتان و النعنه
 دارو که در آب اغارند و النعنه ایضا النعنه سالار النعنه

نفع مرد

نقد آه کردن و مال جعفر نفع

نفس کم کردن و عیب گرفتن

ج والنقیب زبانه تراز و النقیب کوبت خسته خرما و ک
 کارد سرشند دران و یقان فلان کرم النقیب
 ای الاصل النقیب ما سدا النقیض بانک عقاب و مرغ خانه
 و بانک محل و رحله بانک خاییدن علك و بانک فرود آمدن
 دیوار و النقیض و النقیضه ضد الشیء و النقیضه داه دگر
 النقیع شراب که از میوند کنند و جاه بسیار اب النقیع
 مهمانی باز آمدن از سفر و شیر ماست النقیع ج النقیع بانک
 کن و و مرغ خانه النقیع صدل هم تحت النقیع ج ک
 النکال عقوبت الکب در دکه اشتراک در در شایکاه النکباء
 ان باد که راه این چهار باد معروف باشد النکبة
 مة النکبات ج النکبة ناکس ناقه نکل آه است نومی
 بی شیر ج نکر مردی انکار کنند النکراء النکرة
 نکبة نومی سرخ از بسیاری خون النکبة لون
 کردن النکفج النکفج زن کوتاه النکفج ج النکفة
 بوی دهن الکفینة بخن النکبة لک و نکبیر
 فرشته است که در کور سوال کند التمام سینبر و سخن جین
 المنز بلنک و ابن بلنک زک المنور و المنار و المنرج المرأة
 کو سبند بلنک زک المنورة بلنک ده المنرج ج و المنورة کلیم
 خود المنرج المنرج نقطه که بر ناخن افتد المنرجان کا و
 نقطهها دارد المنظر کروه مردم و المنظر النوع و المنظر
 جامه باز کشیدنی الامطاج المنظر منظر و من المنحة
 النحا که اذا هیانه سر و یقال لعنة القوم ای خیارد هم القمل
 انکه ارام نگیرد جای القمل و القمل ان مور القملة بیک المنارج و القمل
 از ریش که سر بسیار کند و سگاف در کمانه سم از صن
 مملة نزمینی بسیار مور المنحة سیدی که بر ناخن

نکبه نومی سرخ از بسیاری خون
 نکبة نومی سرخ از بسیاری خون
 نکبة نومی سرخ از بسیاری خون
 نکبة نومی سرخ از بسیاری خون
 نکبة نومی سرخ از بسیاری خون

نور ان که در کتاب
 نور ان که در کتاب
 نور ان که در کتاب

افتد المنخرج النعم و النعمور سخن جین ظلم بر اب کوانه
 النمیمه سخن جین النمیم و النمیم ج و النواة خسته خرما
 و بیج در مسند النویات و النواة الحاجة النوی ج النوازن
 از نتمت دور النویج و نوار نام زینت النواد العطال النود
 شکوفه الاوزاج النویج کرده و النوز و زوم و ان نخستین
 روز باشد از فروردین ماه النوض و ود اب الاوضج النویج
 جلده خرما که اندران خرما بود البساطج النوع که از جستن
 الانواع ج النوف کوهان و کمانه فرج الانواف
 ج النوقل دریا و مردم بسیار عطا و نوقل نام مردیت
 النوقلة نمک دان النول کوی باز و بزرگ حولا الانوال ج و یقال
 نولک ان نغفل کلا باید که حنن کنی النوم خواب
 النویج باد زود و النویج زیند دجل نول مرده بسیار
 خواب النوی دوری یقال ما بها نوبیض ای قوی و حرکه
 النهار و شنائی روز النهار و الامنوعة ج و النهار ج حرن
 النهاری آهنگر النهاری بغار ت بیار ندا النهاری ج النهاری
 مرد پیر النهاری زن پیر و ماده اشتر بزرگ النهاری راه فراخ النهاری
 اب بلند و النهاری در کوی النهاری ان حوض بر اب النهاری
 جوی النهاری و النهاری یقال نهر نهر جوی بسیار اب و ج
 نهر صاحب نهار النهاری مرغیست النهاری کک النهاری ج
 النهاری که کوشت دان النهاری مردم بددک تمام در خلقت
 و کوه و جوی النهاری میان دوش و کتف اشتر الانهار ج
 النهاری و لشرت النهاری همت النهاری جامه تنک النهاری
 خوابانک کننده دجل نهر مرده باز زنده منکر ج
 نهر مرده خرد مند النهاری کوشت خام النهاری و النهاری
 بانک شیل النهاری ان طعام که از دانه حنظل و ارد سازند

نوران نور ان که در کتاب
 نور ان که در کتاب
 نور ان که در کتاب

نور ان که در کتاب
 نور ان که در کتاب
 نور ان که در کتاب

نور ان که در کتاب
 نور ان که در کتاب
 نور ان که در کتاب

نور ان که در کتاب
 نور ان که در کتاب
 نور ان که در کتاب

النهيق بانك خرا الهنيك مرد د لير و شيرد ايزر كو بند و نهيت نام مر
يقال جزو و نهية اي نهايه في السمن ي النجيه هربا دكه
مقابل ديجي جمد النيد لان ديوسوبك اليوان انا ما
البيزب سخن جيني البيزج كردون البيز و نوروز البيار
ج البيزك معزب البيا ذك ج الببيت راه مور با مور بهم و راه
راست البيطان ركك دل بد و او بجهت بود او بين البيطل
دول و بمانه خمر البيا طيلج البغ و البغ الزيادة و بيا عشرة
و بيف و مائة و بيف البيق بيف شلوار البيا فوج البنيم

باب النون المضمومة

الباح بانك سكا الباغ سوسه سربطه سبيدي كز بويت
اب بود البيلة سكا سجا، البكج و البيلة اللقمة الصغرة
النوة بغمير البوح سبيادي و عزخويشان **ت** النفقة
سخن لطيف النجاج **ج** البحت غلاف دل الالبجات ج البجج مرد
ح الخاب سرفه اشتر الخانة تراشتر جوب الخا سرفه الخا س
مسرد و د الخا مجرد مرغيت الخا بن كود الخا عطا **ح**
الخا د باقى علف كود كود الخا الخا معز بيت مبهه الخا
و الخامة خيو كود ا زدهن بيد ا زنده الخالة سوس الخا
دوستكاي كلة عراقية الخجاج و الخبة كز بن حيز
الخولة بشير بين الخجاج الخروب كوزانو الخا ريب
ج الخا طاب يا بجه يور **ح** يقال ما اذرى اى الخ
هو نداهم ج مرست او **د** الخا فوس قرخ الندبة ثيون
لندج الخا ذمين فراخ الامدا **ج** الخا الندفة اندك
ذشير الخا الخا سبياري مال **ذ** الخا ادة و الخا
سيم **ذ** الخا ان درد كه بليد كوسفند دامى سكين **د**
بميرد الخا بانك الهى الخا اب اندك الخا و لوزة

نيز

نيسان نام كار شير و نوروز
نيشانه

تاج نوحه ارضام بند و غلام

نزل آنچه بشير همان نزل
آند ارضام و بزرگان

داج

و ايج بشير اينده نهند و افزونى كذا زمان بخفت ابد الانزال **ج**
س الشاف كوجك مرغيت الشايف **ج** الشال پرو و بشير
كاشتر و مرغ بيفكند الشخه **ح** اذان با ز نويسند الشخ
ج الشخ اب كذا و رخت برود چون برود الشفة باه
او الشفج الشك قبا فى الانسان **ج** الشايب تير الشا
شيب **ج** الشارة خرده اوه الشايبه كف شير شبة لفتا
ماده الشرة اتمون الشرج الشفة رسن كه بركردن بزغال
كند **ص** الصب هر چه باي كند بر اى بوسش را جو عذاب
و رنج الاصاب **ج** الضا ذواست خت الضا ذره
شمار الضا صفة فرزند با ز بسين نضا وة الحنا و بسين
ح حنا الطقة ان اب كج اذان بود النطف و النطاف **ج**
الظلة او د شير هو دن الطلج **ع** العا س خواب العاى
باد جنوب العرة خرمكس العرو و العوران **ج** و العرة
الكبر العرم و العرم ضد البوس و البوس العرم ذكره
ع العا شير مرغيت العا شير مردم كوتاه العا شير
كشهرت اب العجاج العا شير كج مرغيت العا شير
ج العا شير كوش كذا كرم ملازه العا شير **و** العا شير باه
العاج العا شير كك پواهن العا شير العا شير
سوارك اب العا شير درد كوسفند العا شير بد النفاحة يا دينك
العا شير زن زابسان العا شير ات و العا شير العا شير
بارد ارد العا شير و العا شير العا شير لوزة اب النفاحة
سواخ موش د شير يوم العا شير و در ساه عبد كوسفند
كشان **و** العا شير اب سرد و لكالى العا شير تخشير العا شير
ان درد كوسفند را بليد و بميرد اذان العا شير كج
بجك العا شير بوس بزغال و اشيا به مرغ العا شير بهمين

نزل نورد اعلان نزهت كج

حضرت باي وى كردن

اشق سخن كفن

نشان من خند كج ا برك كج
و هم البرج

جیز القایه بزین جیز النفة اول کواکب اشتر النقبج والنفة
 سوراج منه وكونه واذار نبطه دوخته المقده سکون
 زد وسم کداخت و نقره القفا مفاک قفا النقرج
 والنقرة کواب استاده در دود النقرة در دشت کوه
 النقطه مة النقط والنقاط النقط م ک النکات
 در دینق استر النکحة سبار نکاح النکدان اشتر کبجاء
 بوید و او همیشه سبار شرب باشد النکوز نشت و نکف النکیا
 ان باد که میان باد صبا و شمال ایدل الثلک درخت کوهی م
 النقرقه ثالث بر نیشینه و بالش که در میان بالان نهند
 القار قج النبی بشیر و یقال ما بهائی ای احد المیز او نکر
 کبا هی است که اشتران خوردند و النوار شکوفه
 النوت کوز انکین که سیاه زرد النوبه سیاهان
 الواجد نوبیه النوت ما یه النوبی کیشیه وان النوائیه
 ج نوح م صلوات الله علیه النور و شالی الانوار ج
 والنور و شین کنند الهه النورده اهلک النور اذرم النور
 نرکه مرغیت رجل نومه مردی فی نام وانک سبار خواب
 کند النون ما یه بز دک العینان ج والنون دو انت
 و تیزی شمیر الانوار ج والنون نام شمیر بیت مغرب
 النونده جاه زنج النون ج النونی ان جوی که بکنند
 کوردا کور خیمه آب باران الانوار والنوی ه
 البناء القوارین النفاق بانک حو النور دیک النما
 ج النبی هر چه بغارت بیادند النور العرصة النور
 فی النهن هاطایو النوبة خرد النور ج باب
النون المکسوة ب البزخانه کندم و جو و جزان الانبار
 ج والنون لچیز بیت بر اشتر برود پوست اشتر بیامان

نکت ج که سخن کس

نقل از کوه سراسر ج نه وار ج بی کاش

نوس اور و تن نوسن کجیت

نول آوند و کرایه کشت

نفراس نه نکر

نزار انچه نزار بر نزار

النبار

النبارج البزاس حواغ البکار بیس ج البجاء ابو که اب ریخته
 بود البجاد و ال شمیر البجادج البجاد اصل مردم البجاده
 در و دکوی البجاف کبیه که بر شک کشتن بز بند مند
 ناکشیه نکند و باشنه زورین در البجفج البجس بلیدی
 ح البجاس اصل مردم البز بونیک دان البجایین ج البجله
 عطا البجی مشک روغن البجاء ج البجاس او انه وان باه
 کوز کانی باشد کفش کز بر سر کاید نند **د** البذهمتا
 الانداج **ر** البزبان نوعیت از خرما **ز** البز آب زهر
 البزین شتران والنسرتن معرب البزج والبزعه
 نوار دین و دو ال نافت الانواع البزج و بزج نامیت
 باد شمال را البزعی و کوحیض الانواع البزیه م **س** البزوان
 بلیه علف که ستور بکدار **ص** البزاد مال که چون بدان حد
 رسد ذکوة واجب شود و دسته کارد و شمیر و نکرده
 و درفش و اجزان و اصل مردم البضاح دست البضج ج
 و بزح نام مرغیت البضج نوعیت از جامه سفید
 البضف نیمه و داد البضافج البضیه مهدین جیز **ص**
 البضوان اشتر که از بسیاری رفیق لا عرشد بود البضاف
 ج **ط** البظاف حوی النطاق کز اذاد البظوج البظایه
 والنظیس بچنک استاده البظع کام و البظع بطع
 البظاع ج **ظ** نظام الامم نوا کارد **ع** البظعد پبسی
 البظعه بحد الشده و الجمع البظرف البظاس زایسبانه
 البظاص نوعیت از جادر البظولة البظ بیفتد از جیزی
ق البظاب روی بند البظاب رجل البظاب مردی دانا بکار
 پوشیده البظرس در دبا و البظرس بچنک دانا البظرف
 المال البظس سیاه و دوات البظاس ج البظص ان اشتر که از

نخوت کز کشت
نما او از نری انار نما
نزار لا غر و سفید

نسیان نر بر سر کردن
نشین نر کله و نکلف عیبت

نفس بر سر کسده سبزه نم

نفا کیشیه

نذال

مردیت الوان کوان احمق الوان اشترزد و کوان الوان بختند
 الواهون و الوهابج الواهف خادم خان جلیبا الواهنة
 مبلو زبرین کناره پی کردن الواهین و الواهی شیت
ب الوبابة و الوباء پماردی عام الاوباء و الاپیتهج الوبال سرالجا
 بد الوبوسیم روزا زایام عجز الوبوسیم اشترلا و بادج الوبوسیم
 چیزیت که تدا که به دنبال نداد الوبوسیم و الوبوسیم الوبوسیم
 نقطه سید که بر ناخن افتد الوبوسیم بزدک فطره الوبوسیم
 میان دو شان الوبوسیم کدین کاند که جامه بدان کو بد و عما
 بزدک و بنشته هیزم الوبوسیم کوان دنا لو کرد و سخت
 الوبوسیم اندک الوبوسیم الاوتادج و الوبوسیم بلندی کوش از سوس
 روی الوبوسیم و خندان لا جمع له و الوبوسیم کانه و کینه
 الاوتادج الوبوسیم و وزه الاوتادج الوبوسیم اندرون ذکر الوبوسیم
 و الوبوسیم بلت پیغم و الوبوسیم ان حلقه که بدان بیزه زدند
 اسرند و یقال ما فی عملهم و بیزه ای فتره و یقال ما نال علی
 و بیزه واحده الوبوسیم کل سفید الوبوسیم دکل که ان جون
 بر دم مردم میبرد و گویند رکبت سفید در میان ما زوینت
 کانه قصبة **ف** الوبوسیم بند الوبوسیم لیب الوبوسیم الاوتادج
 ج الوبوسیم برست یقال فرایش و بیزه بستی نرم فوای و یقیق
 جامه نیک بافته الوبوسیم استواری و نامه خرید و فروخت
 الوبوسیم الوبوسیم لیفین الوبوسیم نسک و الحیاة الخیر
ج الوبوسیم برده الوبوسیم بدد الوبوسیم خورد بکار در بنابر
 الوبوسیم الوبوسیم کوز الوبوسیم و الوبوسیم فوای الوبوسیم
 کو اب در کوه الوبوسیم و جردة نام جایگاه هیست و یقال
 کلام و حیر و و جزای موخج الوبوسیم دره الاوتادج
 و الوبوسیم دردمند الوبوسیم ج الوبوسیم دبر مردم

و حد انه و کله بن و در عرف
 حاله ایست که درون را ببرد
 و آن را کوفتن و در آن وقت

الوصال

الوجل بر سالا و جال و الوجدج الوجدج سنک بر ممانه
 الاوجامج ناقذ و جناه اشتری سخت کوش الوجته افراذخ
 الوجداتج یقال ما در می من و جسن الحد هو ندانم که مرده
 او الوجدور دار و که میان دهن فر و کند الوجه روی الاوج
 و الوجدلاج و الوجه من قوله تعالی بل من اسلم و جهه
 لله ای دینه و قوله عز و جلالا وجهه الا هو و الوجه
 اول رو ز خشنودی و الوجه العاجیه الیه تقصد ها و الوجه
 القبلة من قوله تعالی نسلم و جهه الله ای قبلت الوجه
 طعام که از خرما و شیر سازند الوجه سنک الوجیه به
 شناس و آن کو دک که بخلاف بین زایدج الوکا و الوکا
 بانک الواحده یکانکی الوحر کینه الا و کا فوج الوحره
 جنبنده نیست چون که باسک الوحر ج الوحش ر مندی
 الواحده و حشی الوحش و الوحش ج الوحش درم الو
 اندوه و تنهای الوحش بر پای که با دست دارد و حشی القو
 بست کمان شعور و حش موی بسیار و نیکو الوحفاء ان شین
 که در آن سنک بسیار بود الوکا فوج الوحلیم الا و حاله الوحل
 ج الوحمان جین که زن استین ادر و کند الوحی ان زن که و بر اچ
 ادر و کند دجل و حواج و وحج مرده سبک الوحی النار الوحی الف
 بیغام و سخن بهان و اشارت و نبشته الوحی ج الوحید تنها
 و یکانه یقال هو و حیم فحیم تبع بر حیم و حیم روز
 سخت کرم ج الوحر حید اندک الوحش فرو ما یکان الوحش
 اتخوسا الوحر بد لوار الوحواج فر به که لوزد کوش او الوح
 داله جامه و پیدو و الوحایفج الوحیم فاکوار سند
 الوذک جربش فر دوش الوذج دک کردن ستور که فصا بید
 جابن دو و الاوذجج الوذج میخ جو بین و و ذ نام بیت

الوذس اول نبات كد بد ايد يقال ما اذري اين وذس هو اي
 ذهب الودعة كوش ما هي ائود فتمرغزاد سبز الودق باران
 كه بياني بارو الودقة نقطه سرخ كه بر جشم افتد الودق
 جوبن الودود دوستدار مطبعان الودوق والوديق
 ان آب كه كشن خواهد الوديد دوست الوديش نبات
 خشك الوديع ساكن الوديعه ثم لا الودايح ج يقال ذ
 وديفة مرغزادي خوش دتازه اذ سباري نبات الوديقه
 كوما نمروزان الودايح ج يقال ذ جاجة وديكته اي
 سمنية الودى والودى كرم وخرما الواحدة وديته والود
 آب سردى ذ الوداح زن تباد كار فر ومايه واشتقاقه من الودح
 والودح سركچين كه بر شمش كوسفند كيرد الواحدة
 وذحة الودح ج الودرة باره كوش الودح الودم دول
 كوشه دلوالا ودام ج الودمة باره جكر الودم ج يقال
 مايه وذية اي عيب الوديلة آينه وباره سيم رابكار برده
 الودايل ج الوداء نواسد من قوله تعالى فبشرنا بالحق
 ومن وراء الحق يعقوب يقال هذا لينة من الوداع اي
 ابن ابي ووداء بس وكوبند بپنر وهو من الاضداد الود
 خضرة الارض من الخيشر الوداق كراسه نويسر وجل
 وفاق مردى سبار درهم الودك كل الواحدة ورة
 والورد شيرزد بام واسب مكن الودادج وورد الودغ
 لاله الودس زعفران ورنك زرد الودشان كسوت كوي
 الودشان والودا شين ج الودرة وحل كه ستورده ران
 افتدى خيزد الودا طج الودع وادل و بهيز كارى
 الوداع ج الودع ج الودع برهيز كار الودعون ج الود
 درهم الاوداق والودقات ج الودق ورق كاعد وبرك

ابن سينا

رخت وكوسفند وخون بسته كه اذ جراحت بيغسل الاوداق
 ج شجره ورقه ذر خسته سبار جرك الودك سبن الاوداك ج
 الودك جيزيست كه تراز سوسا بار دبال دران الاودال والبولان
 ج الودلم اما سن الاودام ج ورنه ناميست ذوالفعد را
 الودها رذن خويله لوزى افرید كان الودحكة اردد شت
 ست الوديدرك كردن الوديكان دو الاودرة ج الوديق
 خوماين سبار برك الودى بيه فربه الودان انك سبار
 سجده الودان ج الودر بناه جاي الودمغ الخ الودغ
 جنينك اذ كرماسك الواحدة وذغمة الودمة خورد يكبار
 در شبان روزي الودمات ج الودم دسته نره الودن ستاره
 يست در جانب جنوب الود واز مردم سبك الود وذخر ك
 خاك كشيدين الودوع الجويص الودير دستور الودك ج
 والوزير لقب هارون بنعمر عليه السلام الوديم كوش
 خشك كرده نروى خرط و دسته نره الوداع اسب فراخ ك
 وخرديز كويند الودب كياه زمين الودع خاز و تونين
 و سح جامه خازكن الوسط ميا و بسند بده وبرك بده الاود
 ج وقوله تعالى وجعلنا كراما وسطا اي عدلا الود
 شتر واروشت صاع الاوساق والوسوق ج الودمة
 وكيل الوسيخت باران الودس خواب سبك الودسان خفنه
 وسواس وسوسه كنده ووايز پوايه ومبارد وسك الوديقه
 شتر كه زردان براندا الوساق ج الوسيكة نرديك الوسايل
 ج وخنه وسيم روى نيكوش الوشخاه كوسفند بر سفيد
 وشع خانه عنكبوت الرشق ونك يقال وشكان اي مرغان
 وشكل آب اندك الاوشال ج الوشم بكاد كود بر شنت دست
 الوشام ج يقال ما عصيتك وشمه اي طرفه عين الوشائم

ورق كاند برنده ووروك كند و
 درم اكس و اكسيدن

مردم سبک الوشوح بخدار و که بمیان دهن فرو کنند الوشوح نوعی است
از جامه الوشاح روح الوشیح خوب نیزه الوشیح که در کوش
و بیخ درخت و آن خوب که بدان کندم در روده فاد ابردا الوشیح
ج الوشیزه بالش الوشایزج الوشیظنا کس الوشیظه باره
استخوان زیاده در استخوان اصل پوسته و خوی در الوشایظ
ج الوشیغه بندک و ماشوره جولا و کورده کو باس که بنزد
و بر دمی الوشایبع ج الوشیخ ان دیوار که سانند کرد آمد
بوستان از شاخ درخت و جزان الوشیق کوش بختین که سفر
برند الوشیک زود بقال بینا و شیمه کلام شرو عداوه
ص الوصاة وصیت الوصائل شایب یمایده الوصب در دانه
ج الوصب بهار و الوصب العیب و الوصم ایضا الوصغ بخنک
کویه الوصل مانند بقال هذا وصل هذا ای مثله
الوصوا ضروری بند خرد الوصا و صج الوصواض سوراخ
روی بندک بدان بنکرند الوصید میان سر و استاندر و
نبات نزدیک بهم الوصیده شوال کاه الوصیر تحب
الوصیف غلام خرد الوصعاً روح الوصیقه کنیزک
خرد الوصایف ح الوصبله زمین فراخ و ان کو سفند
که هفت یکم بزادی دود و ماده و هشت یکم بزادی
نری و ماده و ان نزد اینستندی برای ان ماده الوصی
م و لقب شیب بغیر علیه السلام و بخیش نزدیک الوصیه
اندر الوصایح ض الوصا و الوصاخ نیکو الوصح پیرایه در هم
و صح در می نیکو روشن اوصح ج الوصو جرش کاسه الاوصاد
ج الوصرة الخ بماند از طعام در کاسه الوصم خانک
قصاب و خوان نان بخنق الوصو آب آب دست و وجه
وصی روی نازده وضا روح الوضیع مردم فرومایه الوضیعه

دیوان

زبان و بنه جامه و انج در خانه نهند الوصایع ج الوصیمة
مهمایی مام الوصین نوارط الوطب مشک شیر الوطاب
و الاوطب ج الاواطب حج والوطب مرد جانی الوطیاء زن
بزدک بستان الوطخ ککل که بر جنکال مرغ بند مند
الوطر حاجت الاوطار ج اذن و قطعاً کوشی بسیار موی
الوطر ارامگاه الاوطان ج الوطو اطربلتک و شو برک الوطیة
غزاده الوطیس نو دانهین الوطایین ج ط الوطیف لذت
الاوظفة ج الوطیفة و ابریده الوطایف ج ع الوطایانک
الوعث زین الاوعاث و الوعوث ج الوعثة ان دیک که در
بود فتن در و الوغاء ایضا و بقال و غناء السقر رنج
سفر الوعد زمین درشت الاوعاد و الوعود ج الوعوق
و الوعقة بدخوی الوعاک و الوعلة تیرت و الوعلة خنک جای
الوعل بزکوی الاوعاد و الوعود ج و عل نامیست ماه سواد را
و بقال ما اجدمند و علا ای بد الوعوق و ر و باه الوعوعة
بانک تغال و بانک شکم الوعاق ج الوعوقی مرد ظریف الوعق
بیم بقال مالی عند و غی ای بد الوعید باد فراه الوعیو ازانک
اسبغ الوعاک زار و بانک کس و بنه الوعید ضعیف
و الوعدا تکلیفی خدمت کند الاوعاد و الوعدان ج و الوعد
تیردم قرار و انرا ضعیب بنود و الوعد بانسکان الوعد
کینه و وعرة العیظ شیخ کوما هموز الوعل مرد ضعیف
و شراب طفیل الاوعال ج الوعل بدعدا الوعیده ارد شیر
ف الوفاة مرک الوفاض جعبه کوا الوفا کوه که از جاء
بند الوفود و الوفا دج ما و فر مالی بسیار اذن و فراء
در بزرگ الوفره موی تا نومه کوش الوفضة تیردان
الوفاج الوفعة الخ سر شیشه بدان سخت کنند

دوره و نهار کسره

و نظیف مری سهر شده

ذبا بر بردن اوستی

وان خرقه که بدان آتش بر کند الوفاق موافقت **الوقاح**
 به سخت و وجه **وقاح** زوی سخت پوست الوقاد تنور تاب
 و کلین تاب الوقاد هیت الوقب ابکبر الوقبة کونزید
 بر سر کله و جاده در کوه و جای کوز انکین الوقت هیک
 الاوقات ج الوقدا لا غایت کریم، تابستان وان مانزده دژ
 باشد الوقز کرائی کوش الوقش اندک مایه کرکاشترک
 بدید آید الوقش مادون البصاب الاول وقت هین
 ریزه و ایخ میان فزیضه باشد در ذکوة در ذکوة الاوقاض
 ج الوقظ خنرباب در کوه الوقاط و الوقطان ج الوقظ
 بای رنجن عاجبین الوقع بنه الوقع اب که در و دساند
 الوقعه کارزار الوقل درخت خرما هندی الوقل
 بنه کوهی که بر سر کوه شود الوقود هیزم آتش انکین الوقود
 هسته الوقوة بانک سگ در وقت ترسیدن الوقیب
 بانک علاف ذکر اب الوقیر کوسفند بسیار الوقیرة
 ابکبر در دشت و یقال رجل فقیر و قیر الوقیعة کارزار
 و کواب در سنگ که اب بایستد در ان الوقایع جمع یکین الوقیع
 کار دی تیز **ک** الوکاء مرد و نده الوکب خار جامه
 الوکنة نقطه سپید که بر سیاهه چشم افتد الوکراشیان
 مرغ بر درخت الاوکاد و الوکوز و الوکرات ج الوکس زیان
 و انجا که ماه بکبر در ان الوکف نطق **ف** بن کوه و عیب و بزه
 الوکل مرد ضعیف الوکن اشیا مرغ بر کوه باد یوار الوکیر
 همایی نیا الوکا بز جمع الوکیعة نشو کلک الوکیع و الوکایع
 ج و یقال فرین و کین **س** سبه سخت و سفا و کیم **س** کله از
 شرو ازان الوکیل کار در ان الوکلاء ج **ل** الوکایة پاره
 الوکایات ج الوک راه در ریک الوکد فرزند واحد و جمع د

توقاق نام جزیره است
 و آن در خلیج فارس است که بار اول ظهورت آن
 می شود و سخن میگویند که جزیره است
 بهر دو و سه سخن گویند و در جزیره و غیر نام
 ان درشت

یکسان بود و یقال ما اذ **ک** ای ولد الرجل عمو ندر که جهرت
 او و ولد الولد نواسه اولاد الاولاد و یقال ما اذ **ر** ی کا و عد
 ای ما حبسه ندانم که چه باز داشت اولاد الولعنه دول خرد امراه
 و لود زنی زاینده الولیحة دوست خالص الولیحة غزیره
 الولایح الولیده دختر زاده و بر سار الولایح الولیده
 کودک زاده و بنده الولده و الولدان ج الولیغ کاره و نرو
 خرما الولیقة اردشیر الولیمة شهابی عروس الولایم ج
 الولی دوست و یار الاولیاء و الولایح و ولی العهد لقب
 شیخ پیغمبر علیه السلام الولی باران دوم الاولیة ج الولیة
 بنما کند و هوید الولایح **م** الومدیخنة کوه، شب و یوقر مد
 روزی کرم، بوکن **ن** الوثاة آن زن که بهوش بر بای خیزد
 الوج و الوث حنک الونیم حدث کس **ه** الوهاب و الوهب
 بخشنده الوهاب در خشنده الوهد و الوهط زمین
 نشیب الوهاد و الرهاط ج الوهد کوه جنبر کردن
 الوهد و الوهاد ج الوهق کند الوهوق ج الوهل
 بددل یقال اول و هله دفعه الوهم اندیشه الاوهام
 ج و الوهم اشتر بزک و راه راست الوهن باره شب **ز**
 و هئانه سزیه که بهوش بر بای خیزد الوهبین آنک مرد مانز بر کار زده
 یقال فی التقاه و هیة **ی** الوح کا و جار و یح و ویله و یح
 و ای الوین انکورسیا الوند بانک الوئصر کرده و یل نام
 رو دست دره و وزخ و کوبند سنکیت دره و زخ بعوذ بالله
 منها الوتیه دیک بزک **باب** **الواو والقوف**
ج الوجبة تو آنکری الوجود هستی **س** الوئسط انکت میانک
 و تانیت الاوسط الوسح توانانی و توانگری **ش** الوئس انه
 خزده آره یقال عجبت من و شک ذلك الامر و وشکان

درین سنه

زبان خانه

و شاق خردنکار و غلام

لسان

ای من سرعته ذلك لامر الوصاة وصيت الوصلة بوند
ض رجل وضأ مردی نیکو روی بقال حملت المرأة وضعا
 ونضعا ای در اول حیض بار گرفت **ع** الوعاق او از شکم
 اسب الوعول مردمان محشم **ق** الوقود است **ك** رجل
 وكلمة متكلمه مردی كه با مردم مان كداد داذ عجز الوكئة
 اشیانه مرغ الوكن و الوكئات و الوكئات **ج** الولد
 فرزند الاولاد **ج** والولد يكون واحدا وحملا **ج** ولعنة
 بولع بما لا يعنيه **باب الواد واللكية**
ت الوتر يكانه **ث** الوناد والوتر حيز نرم الوناق
 بر بند اول و نغمة **ج** الوجاج برده وان مقدار آب
 كه بن حوض بوشد الوجاج جای كرك و كفتار الاوجه
 والوجوج الوجهه اینجا كروی كند و دین و بند
ح الوحام ان حيز كذن استن ارض و كند **د** الوذ
 رك كردن ستور كه قضاب بر د لود دوست **ر** الوذرك
 سوبن بوس الوذرك الورذت هر روز و باشخو ابر
 وكو دبی روی باب نهاده الوذذ التوبة الا و راج والوذ
 الجوز يقا قرات وردی ای جزئی **ذ** الوزر كراخی و بزه
 و سلاح الا و راج الوسادة بالشر الوسايد **ج** الوشاح
 انج در بر افكند الوشخ و الوشاح **ح** الوضو جگ الوضو
 بند كاه الا و كالج **ع** الوغاة او ندى وعينه **ج** ووغاة
 الميزان خانه تراز و الوعاط كل نهد و كو بند كل بند
 لو غطج **ف** الوفاق در خور و سزاوار **ق** الوفاق سبر
 اوقا بيمه اوقايات **ج** الوقر جزو الا و قاك **ك**
 الوكاه بند منك و جزان الا و كيه **ج** الوكاه ان شتر
 كاه و ريدان ببند ندر نديك دوختن الوكاه

دایم برود کردن

وصال پرستن

و قار آهنگ کردن

باز

بلان خرا الوكفج **كتاب الهباب**
الهباء المنفوخة الهباء نشان قباچه در روی كودك الهبابه
 خاك لوبله حاجت كز و ماده الهجاجد نماز كنده و خواب
 كنده و هومن الاصداد الهاجرة كرمكاه الهواجج
 الهاجري بنا كرم منسوب الى هجر و هواسم بلد الهاجن
 كنيز كخرد الهادة بانك دعد الهادر شير كه زوران
 تيره بود و زير تنك الهادي راه نماينده الهادون
 و الهداة **ج** و الهادي كردن الهوادى **ج** و الهادى
 و الهادية كاوشتى كه در پيش كله دود الهاديا
ج و الهادى و الهادية دسته اس دست و كو بندتو
 اس و الهادية عصا يقال ماله هارب و لا قارب
 اى صادر عن الماء و لا وارد بعبر هارم بر عي الهرم
 بل هو ارم **ح** هاروت و ماروت دو قريشته اند
 ببال الهارون ماه و نام برادر موسي عليه السلام
 الهادية ياد سرد الهاشمية ان جواحت سوله استخوان
 بشكند الهاضوم انج طعام ركوارد الهاطل باران
 بزرك قطره الهطل **ج** و جدهاع لاع مردى بددل
 هاليع لاع ايضا جل هاف مردى كرسند الهاله نرى
 ماه و هاله تام زينت الهاك هلاك شدن الهاكوت
 و الهالك الهايكه اهنكى منسوب الى هالك بن عمرو بن
 عمرو بن اسد بن خزيمه و كان حذاذا الهام استخوان
 مردد الواحدة هاما نام و زير فرعون لعنه الله
 و الهامة بيان سر و كو كك مرغيبست الهام و الهامات
ج و يمال هامة القوم اى سيد هم الهامة بخندم
 الهوام **ج** الهامدة زمين پ نبات و نبات هامة

و لاوت نرادك و لاوت كدر ك
 الهباء المنفوخة
 بر فرشته كوزى او زود
 بمره و بمره نام او شير

برون قاصد و تقي

تل نزار و آرام

۹۰

ای یایسه کوز مایع کوزه آب لایحه الهامد استرکد است
 تاجناخ می خواهد جرمی کنه الصلح والصلح الامراج الما
 به بسیار جد بشر لها مومته ابر بسیار بانک بقال ما بهیذا البعیر
 ای شحمة الهاون هاون الصواوین ج هاویه نامیست
 دوزخ راغوز بالله منها الهاج و الهایم اشترفت الهاج
 بانک سخت **ب** الهباء کرد که بر وزن خانه در آید الواحده هباءة
 الهباء کفتار بسیار موی و کبی بسیار موی را نیز گویند
 القبال صیاد الهیوریک الصبورج محل هبیر و بز اشتی بنیم
 او در فیه الهیور مازده گوشت الهیورج الهیطة زمین نیب
 و الهبوط ایضا الهبوط کاد و دی الهصل ایضا الهصل
 سخت پر الهیتقم و الهتیک احق الهیولا باد که کرد کد او بد
 و باد حرت الهیوجیه زمین دکن القبول ان زن که اول
 فرزند نماند بود الصیهاب کوراب الهییه شان و گویند
 نصاب الهیب بانک کن بز در وقت کینه بقال هیت القوه
 گوید دل الهیبید دانه حفظ العیظ اشتراعت **ت** الهیاء
 و الهیاء باده شب الهیانه زن سگ دست در دوک رشتن
 الهیافه کمان بانک کن الهتک کفج نایبیت الهتق و الهی
 امر بریزان **ث** الهیة هجان با ذاکلندج الهیاء هجاء
 الهیود الهییر کومکاد الهیوس او از که شبنوی و در نیایه
 که مگوید الهیوة باده شب الهیول هامو بنی در میان
 دو کوه الهیولج الهیمة پیش از جهل اشترا الهیور
 ج و بقال هجمة الشاء سخت سره ما زمستان و هجوة
 الصیف سختی کرماء نایستان الهیاج بر دغ الهیوم
 باد سخت که خیمه را بکند الهیاج القور الهی یحوض
 بز دک و کومکاه و کبیاه خشک شد الهیاجه

صفتها ایچین و بین
 کوه تپه است
 بهر خشک و کن این نفوس
 صفتی سوسه بر کوه کن
 می باشد

شیر بر الهیون آنک ما در پیش بنده بود و بذر از او سب بد نژاد
 الهیوج **د** الهذاب دیشه تاب الهذال شاخ درخت که دست
 دستد باشد الهذب بوک بار یک بچون بوک سر و کز الاهدایه
 ج الهذم مد بز کوار سخی الهذة بانک آسمان و الهذة سه الهذس
 مورد المذف نشانه الاهداف ج شقة هذلا لوی و یجت
 الهذم و بر این سره الهذو و الهذاه آ باره از شب الهذج
 باد بانک کن الهذیش بجه پیر الهذی و الهذی ایچ هجان خدای
 عز وجل فرستد قربانوا الواحده هذیه و هذیه و الهذ
 العروس و الهذیه ایچ بکس فرستد الهذیات و الهذایا
 ج الهذید او از الهذیر بانک کبوتر و بانک اشترا الهذیل
 بانک کبوتر و کبوتر نر را نیز گویند **ذ** الهذاه و الهذار و الهذیر
 پیوده کوی بقال انه هذیر مذذ اتباع بقال سکین هذوذ
 کاددی بز ان **ذ** الهذاه حان وان الهذاه سکینه جوبن
 کبهر اذیک بانک کن الهذاه سهریسه فروش الهذاس
 نوعیت از خاها الهذامیل موی چون بیفتد هزمه نایب
 شیردانام مدهیبت الهذین شیر و کوبید کوه الهذس حرتک
 ست المیزع خون روان الهذس سخت پیر الهذمون و الهذس
 ج و امرأة هزمه الهذات ج و الهزمه شیر ماده الهزمه
 نایبیت الهذع الرجل الشریع البکار الهذعج الهذری
 از هم بز بیده الهذس شلو قراخ دهن و اسب دایز گویند
 و ان زن که راه که ببول و کودکش که شده بود و لیدن سک
 الهذس م لا المرایسج الهذیسه البکیر الهذی ج **ذ** الهذاه
 افسوس شده الهذاز هذادستان الهذاهر الفان یمن
 فیها الشاس بقال ما فیه هن یلبده اذالم یکن فیه بشی
 الهذج بانک دعد و نام بحر بیت از عروس شعر الهذول

بر بهار شدن خرمن خوش

بر است سببان و کلهای زمین
 و ان الکنان کور است
 و هرا بزمه بود هر که زلف بر او
 هم کینه

بر وقت زین است

بزرگ حقیقه و یاد
 خوار او امین و از آن خسته و بر سر
 که از خشم در لشکر افتد

بهرام خنزراد

بسیار بزرگ است

کوسقند الهودج استرقوی الهوق باد سود الهوقه جاد و الهوقا
 و الهوقح البول صعب الالهوالج الهون ارامش الهوقه مره
 ضعيف بددل احق **ب** الهياطله کروي ابا ذر هندوان الهية
 صورت الهياتج الهيام ان دیک که در دست نه ايستاد از نريه
 هکيان بن بيان ويه بن کي کس سر هيج کس الهيبان بددل و الهيد
 ايضا يقال هيت لك و تراي الهيمه بحه عقا سوان کوك و هيمه نام
 مرد بيت الهيجا و الهيجا کا ذر الهيجا نمر وار يد بندک الهيد
 مرد کراچان و بر نردک زمين و ريشه جامه الهيد بار رفت
 زود الهيت باد سمال الهيرج احق الهيرج نول الهيسان دو عنين
 و تراي ناييت الهيسر بنت و کويندا شتر غاق الهيصر شتر کندي
 صدر الهيصم شير مرد قوي و هيصم نام موديت الهيصه نيك
 و نکتني شکر از نا کوارد الهيفل نکر اندک الهيصه کرم
 مردمان و بانک مردمان و مادده اشتر بزرگ الهيفل و باد ليطل
 و الهيفله بائله الهيصه بانک الهيصه غول الهيفل باد
 کرم و ان باد که بيان باد جنوب و دبور جهده الهيفاء
 زن بادک بيان الهيبب مرد قرح شکر نورد و الهيق
 و الهيق اشتر مرغ الهياق و الهيو قبح و الهيق بانک دريا
 الهيقه بانک زخم شمشير الهیکل خزر بزرگ و ستخانه الهياکل يقال
 جاز يا الهيل و الهيدان اذا جاء بالمال الكثير الهياکلون داس
 الهيام يا بان که در ان آب بنود الهياکلون الهيام
 اسان الهيمه او از نهان الهيقب
باب هيات دوراست
 الهباريه سوسه سر الهيبع اشتر که در اخر نتاج الهياق
 ج الهيبعه مادده يقال ما الهيبع ولا ربح هيل نام بيت
 الهيبه خا الهيبه که فتار خرد هيله نام مرد

بسیار ماده و در این است
و در این

و يقال لا اتيك هيرة بن يعداي **ب**دات الهفاق او از زادج الهينه
 زشتي الهذاب و الهذب و الهذب ريشه جامه الهذاب الهينه
 و الهذب بدش کودي و الهذب مره چشم و برک درخت الاهداب
 ج الهذاب اجد و الهذاب مرغ سليمان عليه السلام الهذاب الهيد
 و الهذاب هذج الهذبة و الهذون ارامش الهذون و الهذبان
 ج الهذبي واد راس الهذو باره ان شب **ذ** الهذو ارمه سبه
 کوي الهذام شمشير بين الهذو دة بسيار کوي الهذول مرد شير
 و دیک دراز الهذاليلج و هذول نام مرد بيت و هذول نام
 قبيله بيت **ر** الهذو سخن سبه و ده الهذو در بيت که بکبر داشته
 المرطمان کد و المرمان فرد المر فوج کس تره هو ز آب هيبا و بلک
 الهري خانه کندم و جوجوزان الالهراج **ز** الهزاة افوس
 کنده الهزاة افوس کرده الهزوا افوس **ع** الهضج اذا
 درخت **ق** الهضعة انک بسيار تکت کند **ک** الهضاع
 سر ذ الهضعة مرد احق الهذاس کا هسل الهلام کوت
 يخني الهذب موی دنبال اس الاهداب ج و الهذب کا سموی
 الواحدة هذبه کا سموی الواحدة هذبه و هذبه الزمان
 سختی روزگار الهذعة الک بسیار زاری کند الهمام مهتر بزرگ
 هبت الهذو که بدکوي بشيرت **ن** الهذانة بيه الهذو اینه
 شمشير هندی الهذو صد اشتر و الهو لا زمين نشب هود
 عليه السلام يقال مادري اى الهوز هو ندام که
 است راجع الهوق خانه عنکبوت و باد کوي
باب الهذاب الکسور الهبة الخ بنجد الهفاتنج
 الهير في مهتر بزرگوار و دست رنج سبين الهيريه بزرگ
 و الهير که زن نازک نرم الهيريه سوسه سر و بنبه

بهای و درخت که نام آن کوس
اقد بارش و نورد
بهرت فاستای بمو سبدا

ملکه الهبازدیج الهبداشته بزرك الهباح فراخ شکم الهبذیق
 خدمتکار الهبایق ج **ت** الهبتوخش ودا هبج الهبء مند
 المدج وحرف اب ت ث الهجار رسن که خزده بابی
 اشتزدان بان فو بندند و هجاء القوس زده کلن الحجاز
 اشتز سفید واحد و جمع درین یکسان بود و در تکلم جمع
 بالهجایین الهجوة جلا فی ارضان الهجراتان دو هجرت تحسین
 بجهت و در کلمه الهجرتین بحد و باه رجله هجرت
 مردی دراز دراز و احق الهجف کران و احق و اشتز مرغ پر
د الهذان کران و احق الهذب و الهذم و الهذیل جسا
 کهنه الاهداب و الاهدام و الهذال ج الهذم بد دل ضعیف
 یقال هذیة الامری وجهة **ذ** الهذریان بهوده کوی
 الهزاوة عصا الهزاویج الهزید خادم است که الهزایده
 ج الهزة جای خاسترا هرجاب دراز بزرك الهزجاستا و
 الهزوت بد دل الهزوت به بزرن الهزوی در جوبه الهزوی
 ث الهزوة ج الهزة کوی ماده الهزویج الهرسنة
 دول بوده و صوف خشک در دوات الهزینقاج الهزیم
 کوه سر الهزیمه کوسند سیاه شیره الهزطال الطویل
 الهزطه بهریش الهزطج هزقل ملک دوم الهزکوله زن بزرك
 سرین الهزما سن شیره همیشه کاه و میسک الهزیمونوعیت ازما
ز الهزوت شیره الهزف اشتز مرغ جوان الهزلاخ لوز که ربک الهزوق
 جواغ الهزوی هزیمه **ض** الهضبت اشتز سبب اعرق الهذ
 زمین نسیب فراخ الاهدصام و الهضوم ج **ط** از ظل ترد **فا**
 الهضف ابوباران کرده و یقال شهید **ح** ای لیس نه غسل
ق الهضقل اشتز مرغ جوان **ل** الهلال مانو و ناسه ست هلال
 کویید بس قر کویید الهیلة ج الهلال غلام نیکو دوسه

بدل سفارن نروان با الهذار

واشتز نراد و اب اندک در بن جاه و کناره شک آسودت بخ
 بشکند و آهن که کرد آکوردین بود و کارد کوب و مار نزالهلیا
 و الهلیوت احق بقا ماده هلع و لاهلعة ای ماله شی یقال
 الهلع الحدی الهلعة العاق الهلف اب بین چون خشک
 الهلقام شیر و مرد دراز بزرك فراخ شکم الهلکس نا کس
 الهلوف کران بزرك دیش و دروغ زن و اشتز بزرك **ه** الهلا
 اس راه و از الهال ج الهم سخت پیر و امراه همة و یقال
 انذ بعید الهمة الهیمان م الهمیغ و الهمیغ مرکب
 الهنا عطا الهنا ابح در اشتز کران مانند الهنبر ج کفتار
 و کوه خراهند دو بیت و هیند نام زینت و الهند نام
 زمین است سیف هندی شمیری هندی الهندبا و الهندبا
 الهنومن الجمن **ی** الهیام دیک نرم باریک الهیاط سنجیه الهیو
 باد شمال الهیئة الفون الهینا باره از شب **کتاب البیاء**
باب البیاء المفوخذة البیاء ابح میاند از شیر
 درستان کوسفند البیاس الماء خوی خشک یا جوج و ما ج
 د و کروه اند که سنگ در پریان سد ساخت البیارج و البیارج
 باره که در سردت کنت البیاسر مقامر البیاسرج البیاسم و البیاسر
 و البیاسمون یا سمن البیاسر مرد اسانده و الانبی یا فعة البیاسر
 پیش سرا یا فنة البیاسر ج و یا فوخ اللیل پیشتر بے
 از شب وقت واقیت ج **ب** البیخوت بد دل بیوت
 نام دریت **ب** البیاسر ج و یا فوخ اللیل پیشتر بے
 یقال س ساره یتیم ای ابطار البیاسر کوردک که نکو ساد زاید
 البیاسر و البیاسم و البیاسر و البیاسر و هو من البیاسر
 مالا لکرو من الذر ملا اخت له لا مثل له **ش** البیوت
 نام دریت و نام مدینه رسول علیه السلام یقال یصد

بال اشتز و نند
هجر راه

کین

یا با عانت
یا سنج

یا ناره و ناره

بیرج مردم کیه

بِتْرِيَّةٌ مَنْسُوبٌ إِلَى يَثْرِبَ يُقَالُ فُلَانٌ يَجْتَنُّ وَيُرْفَنُّ
 أَي يُعْطِيَتَانِي وَيَمِيرُنَا بِالْمَجْمُورِ كَرَهٌ خَرَجَ الْجَمُورُ مِنْ بَنِي سَعْدِ
 سِيَاهٌ وَدُودٌ وَسِيَاهٌ وَنَامَ اسْبَغُ نَعْلَانِ مِنْ دَعَا تِ مَلِكٌ عَزَبَ
 حَيْجَمٌ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ **د** الْبَيْدُ الْيَدَادُ مِنَ الْإِيْدِيَّةِ
 وَالْيَدِيُّ حُجَّ الْإِيْدِيَّةِ جَمْعُ الْإِيْدِيَّةِ وَالْيَدِيُّ الْقُوَّةُ وَالنَّعْمَةُ وَالْمَلَكُ
 وَالْخَيْرُ وَيَدُ الْقَيْصِ اسْمٌ مِنَ الْمَخَازِدِ سَهْوَانٌ وَأَنْ سِيرَ
 كَوِي وَيَدُ الْمَفْتَاحِ دَسْتَهُ كَلِيدٌ وَيَدُ الْقَائِسِ دَسْتُهُ تَوْرِيْدٌ
 الْقَوْسُ سَمِيَّتُهَا الْعَلِيَّةُ كَوْشُهُ زَوْرِيْنٌ كَيْفَ دَسْتُ الْبَابِ أَعْلَاهُ
 وَيَدُ الْبَقْرِ مِمَّنْهُ يُقَالُ لَا أَفْعَلُهُ يَدُ الْدِهْرِيَّةِ أَيْ دَارِجَلُ
 يَدِيٌّ وَأَمْرَةٌ بَدِيَّةٌ مُرْدِيٌّ وَذِي جَرَبِ دَسْتٌ وَتَوْنٌ
 يَدِيٌّ جَامِدٌ فَرَاخٌ **ذ** يَدِيْلٌ نَامٌ كَوْهِيَّتٌ **ر** الْبِرَاعُ مَرْدٌ يَدُ دَلِ
 وَيَنِي أَبِي وَتَوْدُ كَرِيْمٌ الْوَاحِدَةُ بَرَاْعَةٌ وَالْبِرَاْعَةُ الْخَبَبُ
 جُونٌ أَيْنِيٌّ نَامٌ وَقَلَمٌ نَاتِرٌ أَيْدِيَّةُ الْبِرَاْعِ الْبِرْوَعُ مَوْسُومِيَّةٌ
 وَكُوْتٌ نَسْتٌ مَرْدٌ الْبِرَاْعِ الْبِرْسُوْبُ حَلْوَنُكَ الْبِرَاْعِ
 حُجَّ الْبِرْقَانِ عُلْتٌ زَبْرٌ الْبِرْقَعُ كَرَسُهُ نَسْتٌ الْبِرْعُ سَنَكٌ سَيْدٌ
 الْبِرَاْعِ حُجَّ الْبِرْنَاؤُ حَنَا الْبِرْمَكُ يُوْتٌ سِيَاهٌ **ر** رُخٌ بَرِيْدٌ
 وَبِرِّيٌّ مَنْسُوبٌ إِلَى ذِي بَرِيْنٍ وَهُوَ مَلِكٌ مِنْ مَلُوْتِ
 حَمِيْرٍ **س** الْبِيَارُ نَوَاحِي وَدَسْتٌ حَبُّ الْبَسْرِ مَقَامَرٌ
 أَنْكَ بَدَسْتٌ دَسْتٌ كَادِكُنْدَا لِبِيَارِ حُجَّ الْبَسْرِ حُطْ كَفٌ
 دَسْتٌ فَرَامٌ نَابُوسْتَهُ وَدَاغٌ بَرْدَانٌ أَشْرَنْهُ سَدٌ
 الْبَسْرُ نَامٌ يَغْمِيْتُ عَلَيْهِ السَّلَامُ **ع** الْبِعُوْبُ سَابُ بَسِيَارٌ
 رُوُو جُوِيٌّ بَزْرُكَ الْبِعَابِيْبِ حُجَّ الْبِعْرُ الْبِعُوْلَةُ بَرْدَانٌ بَرْدَانٌ
 نَبْدَانٌ بَرَايٌ صَيْدَانٌ الْبِعْسُوْبُ مَهْتَمٌ كُوْدُ بَزْرٌ
 كُوْتَانٌ أَنْكَلِيْبُهُ وَسُوْرُنُكَ وَهُوَ طَائِرٌ أَصْعَقُ كُرْدٌ
 طُوْرٌ الذَّنْبُ الْبِعَاسِيْبُ حُجَّ بَعْضُهُ نَامٌ قَبِيْلُهُ بَيْتُ الْبِرْمَكِ

نَحْوُ كَبُو الْعُقُوْرُ بِجَدِّهِ هُوَ قُوْتٌ كَرَفِيَّةُ الْبِيَارِيْبِ حُجَّ وَبَعْفُوْدُ
 نَامٌ خَرَجْتُمْ مَاتَ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْبِعْقُوْبُ مٌ عَلَيْهِ السَّلَامُ
 وَنَامٌ كَبِكُ بَزْرٌ الْبِعَاقِيْبِ حُجَّ الْبِعَالُوْدُ سَوَارِكُ الْبِعَالِدِ
 حُجَّ الْعَمَلَةُ أَنْ أَشْرَكَ كَرْدَانٌ أَيْدِيَّةُ الْعَمَلَاتِ حُجَّ وَلَا يِقَالُ
 بَعَالُ الْعَمُوْرُ نَوْعِيَّةٌ أَنْ دَرَحْتُ بَعُوْقٌ نَامٌ نَسْتٌ
ع بَعُوْتٌ نَامٌ نَسْتٌ **ف** الْبِعَاْعُ زَمِيْنٌ بَلَدٌ الْبِعِغُ وَالْبِعِغَةُ
 مَرْدَانٌ سَأَسَدُهُ الْإِنْفَاعُ وَالْبِعِغَةُ أَيْضًا وَجَارِيَةٌ بَعِغَةٌ
 أَيْضًا الْبِعِغُ بَرِيْدٌ **ق** الْبِقَطْبِيْنُ دَرَحْتُ كَدُو الْبِقَطُو
 الْبِقَطَانُ بَدَا الْإِنْفَاعُ حُجَّ الْبِقِغُ سَيْدٌ سَيْدٌ يُقَالُ بَقِغٌ
 سَيْدِيٌّ نَسْتٌ سَيْدِيَّةٌ الْبِقِغُ وَالْبِقِغِيْنُ يَنْ كَانٌ وَيُقَالُ الْبِقِغِيْنُ
 مَرِيْكُ **ل** الْبَلْبُ أَهْنٌ بُوْلَادٌ وَسَبْرَانٌ بُوْسْتٌ الْبَلْبُ الْإِبْضُ
 مِنْ كُلِّ شَيْءٍ الْبَلْبَةُ بَزْمَادَةٌ سَعِيْدٌ الْبَلْبُ كُوْرَابٌ
 وَدَرُوْعٌ زَنْ الْبَلْبُ أَنْكَ هَرَجَةٌ بِنْدِيْسْتُ حَبَانٌ أَيْدِيَّةُ الْبَلْبُ
 قَبَا الْبَلْمَقُ يَكْمُرٌ جَايِكَا هَيْتُ الْبَلْمَجُ وَالْبَلْمَجُ حُوْدُ
 الْبَلْمَكُ نَسْتٌ حَصُوْمَتٌ **م** الْبَلَامُ كُوْتُرُ خَاةٌ أَوْ أَحَدَةٌ يَمَامَةٌ
 سَيْفٌ يَمَانِيٌّ شَمِيْرِيٌّ يَمَانِيٌّ الْبَلْمُ مَرْدٌ دَرَانُ مَكْسُكَ الْبَلْمُ
 دَرِيَّةُ الْإِمَامُ وَالْبَلْمُوْرُ حُجَّ الْبَلْمُنُ نَامٌ زَمِيْنِيَّةٌ وَالنَّسْبَةُ
 الْبَلْمَانِ وَيَمَانِيَّةٌ رُجُلٌ مَوُوْدٌ وَأَمْرَةٌ مَوُوْدَةٌ نَامٌ
 وَيُوْدُ نَامٌ جَايِكَا هَيْتُ الْبَلْمِيْنُ دَسْتٌ رَاسْتٌ وَسُوِيْهِ
 دَسْتٌ دَسْتٌ وَأَوَّلٌ رُوُو وَسُوْكُدُو قُوْتٌ وَدَادُ الْإِيْمَانِ
 حُجَّ وَالْبَلْمُنُ الْمَنْزَلَةُ الْحَسَنَةُ يُقَالُ فُلَانٌ عُنْدَنَا بِالْبَلْمِيْنِ
 الْمَنْزَلَةُ **ن** يُقَالُ طَيْرٌ يَنْدِيْدُ غَايِيٌّ بَرَاكُنْدُ
 الْبَلْبُ بَاتَنُكَانُ الْبَلْمُوْتُ خَادِسُمُ الْبَلْمُوْعُ حَشْمَةُ أَبِي الْبَلْمَانِيَّةِ
 حُجَّ الْبَلْمُ بَاتِيْتٌ **و** الْبَلْمُ رُوُو الْإِيْمَانِ حُجَّ الْبَلْمُ مَرُوُو بَلْمِيْنٌ
 أَنْ رُوُو الْبَلْمُ رُوُو مَدَا الْبَلْمُ حُجَّ **ه** الْبَلْمُوْتُ بَزْرٌ الْبَلْمَانِيْفُ

بعضی وادریه صفتی معلوم است
 و نیز
 یعنی نام شهر است
 و غارت و تاج
 این پهلوان بود
 در تمام سال کشتی بازی
 تمام بارش و تمام تمام
 پاک نام پهلوانی بود
 روم

کتابخانه
موسسه آیت الله العظمی
۱۳۰۲

۲۹۱

بج الهام بیان کدیران آب بنو الیهوموز دیک بودک ایضا
 بج الیهودی جهو الیهود و الیهودج الیهودیة جمودی
 زن جمود الیهودیات ج الیهودیونک سخت **باب**
الباء المضمومة والبناء حنا س الیسر اسایف
 الیسر قع کرمیت که در میان نود الیسار دبع ج الیسر
 اسایف و دست جب الیسر یات ج ع الیعاد باک مادہ بز
 م الیسر حنک المنه حخته کلاست الیمجیدت
 دات المنیات ج ویوح نامیت آفتاب دایوسف
 ویوسف یونس و یونس اسم نبیین علیهما

بورفت
یک برادران غریبی

کوردکاری بهر شریف

السلام باب الیاء الملکی

س الیسار لغت فی الیسار لغت
 فی الیسار و هولغت رده بتانی
 ولله الحمد والصلوة والسلام

علی سوله و خیر خلق محمد
 واهل و عصبه و آله
 واهل بیته
 اجمعین

بسم الله الرحمن الرحیم
 الحمد لله رب العالمین
 والصلوة والسلام

